DZIENNIK USTAW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 29 października 2026 r.

Poz. 1429

OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 2 października 2026 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461 oraz z 2026 r. poz. 912) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. z 2025 r. poz. 1402), z uwzględnieniem stanu prawnego na dzień 29 września 2026 r. oraz zmian wprowadzonych:

1) ustawą z dnia 4 grudnia 2025 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1847);

2) ustawą z dnia 11 czerwca 2026 r. o zmianie niektórych ustaw w celu uproszczenia procedur administracyjnych w sprawach rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych albo załatwianych milcząco (Dz. U. poz. 875);

3) ustawą z dnia 31 lipca 2026 r. o zmianie ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1123);

4) ustawą z dnia 31 lipca 2026 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi oraz ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. poz. 1155).

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

1) art. 8 i art. 13 ustawy z dnia 4 grudnia 2025 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1847), które stanowią:

„Art. 8. Do tymczasowych obiektów budowlanych na terenie gmin wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 5, istniejących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”

„Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 1 pkt 1 lit. a i c oraz pkt 3, które wchodzą w życie z dniem 20 września 2026 r.;

2) art. 1 pkt 10 lit. b oraz pkt 11 i 12 lit. a, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.;

3) art. 5, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 22 października 2025 r.”;

2) art. 22 ustawy z dnia 11 czerwca 2026 r. o zmianie niektórych ustaw w celu uproszczenia procedur administracyjnych w sprawach rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych albo załatwianych milcząco (Dz. U. poz. 875), który stanowi:

„Art. 22. Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

3) art. 48 ustawy z dnia 31 lipca 2026 r. o zmianie ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1123), który stanowi:

„Art. 48. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2028 r., z wyjątkiem:

1) art. 1 pkt 1 lit. b, pkt 3 w zakresie art. 3 pkt 1, pkt 43 w zakresie art. 47i ust. 1 pkt 4, art. 47l, art. 47n w części dotyczącej adresu podmiotu prowadzącego przedszkole, oddział przedszkolny w szkole podstawowej lub inną formę wychowania przedszkolnego, art. 47q, art. 47y ust. 1 pkt 6 i art. 47zc ust. 6 pkt 3 lit. f w części dotyczącej odwołania do art. 47l, pkt 45 w zakresie art. 48d w części dotyczącej danych o nauczycielach i pkt 65 lit. a, art. 19 pkt 2 w zakresie art. 31 ust. 3a oraz art. 47 – które wchodzą w życie z dniem 1 września 2028 r.;

2) art. 1 pkt 7, 10, 12, 22 i pkt 70 w zakresie art. 74e, art. 14 oraz art. 43 – które wchodzą w życie z dniem 1 września 2027 r.;

3) art. 1 pkt 8, 11, 13, 14, pkt 15 lit. a, pkt 16 w zakresie art. 16 ust. 1–4, ust. 5 pkt 1, ust. 6 i 7, pkt 18, pkt 19 w zakresie art. 18ab i art. 18ac, pkt 20, 21, pkt 24 lit. b, pkt 32 lit. a tiret trzecie i czwarte, lit. b i c, pkt 34 w zakresie art. 40a i art. 40c, pkt 44, pkt 45 z wyłączeniem art. 48d w części dotyczącej danych o nauczycielach oraz pkt 46, pkt 48, 49, 69 i pkt 70 w zakresie art. 74c, art. 16, art. 19 pkt 2 w zakresie art. 31 ust. 3b oraz art. 45 – które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.;

4) art. 1 pkt 15 lit. b, pkt 17, pkt 19 w zakresie art. 18aa, pkt 47, pkt 60 lit. c–e, pkt 64, pkt 65 lit. b i c i pkt 70 w zakresie art. 74d, art. 25 pkt 2, 4 i 10, art. 27–42 oraz art. 44 – które wchodzą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;

5) art. 1 pkt 43 w zakresie art. 47d–47h, art. 47k pkt 1–5 w części dotyczącej danych o opiekunach zatrudnionych w żłobkach i klubach dziecięcych, pkt 6 i 7 i pkt 61 w zakresie art. 62a ust. 2 pkt 8 oraz art. 7 w zakresie art. 4 ust. 7 pkt 4 – które wchodzą w życie z dniem 1 kwietnia 2028 r.;

6) art. 1 pkt 61 w zakresie art. 62a ust. 2 pkt 4, pkt 7 w części dotyczącej odwołania do art. 47l i pkt 13 w części dotyczącej odwołania do art. 47l – który wchodzi w życie z dniem określonym w komunikacie, o którym mowa w art. 47;

7) art. 1 pkt 61 w zakresie art. 62a ust. 2 pkt 6 – który wchodzi w życie z dniem określonym w komunikacie, o którym mowa w art. 46;

8) art. 7 w zakresie art. 4 ust. 7 pkt 5 – który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2032 r.”;

4) art. 3–5 ustawy z dnia 31 lipca 2026 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi oraz ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. poz. 1155), które stanowią:

„Art. 3. Wniosek, o którym mowa w art. 57c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w odniesieniu do gruntów rolnych zdewastowanych lub zdegradowanych w wyniku powodzi, która wystąpiła we wrześniu 2024 r. na obszarze gmin objętych stanem klęski żywiołowej, może być złożony w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Do postępowań dotyczących usuwania skutków powodzi, która wystąpiła we wrześniu 2024 r. na obszarze gmin objętych stanem klęski żywiołowej, w odniesieniu do gruntów rolnych zdewastowanych lub zdegradowanych w wyniku tej powodzi, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *W. Czarzasty*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 października 2026 r. (Dz. U. poz. 1429)

USTAWA

z dnia 16 września 2011 r.

o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Przepisy ustawy stosuje się w sprawach związanych z usuwaniem skutków powodzi w rozumieniu art. 16 pkt 43 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960, z późn. zm.[1)]).

2. W przypadku wystąpienia powodzi o rozmiarach powodujących konieczność zastosowania szczególnych rozwiązań określonych w ustawie, gdy środki zastosowane przez właściwe organy administracji rządowej i organy jednostek samorządu terytorialnego okazały się niewystarczające, Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, na podstawie danych przekazanych Prezesowi Rady Ministrów przez właściwych wojewodów:

1) wykaz gmin lub miejscowości poszkodowanych w wyniku wystąpienia powodzi, na terenie których stosuje się szczególne rozwiązania określone w ustawie,

2) rodzaj stosowanych rozwiązań – w zakresie określonym w rozdziale 2,

3) warunki lub okres stosowania rozwiązań określonych w rozdziale 2 lub termin na dokonanie określonych w rozdziale 2 czynności, niedłuższy niż 12 miesięcy – w przypadku gdy określenia takich warunków lub takiego okresu lub terminu wymagają przepisy rozdziału 2

– kierując się zakresem niezbędnej do udzielenia pomocy, uwzględniając bieżące możliwości budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego.

3. W przypadku wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, 1795 i 1826 oraz z 2026 r. poz. 507), z wyłączeniem przedsiębiorców wykonujących działalność wytwórczą w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, którzy ponieśli szkodę w wyniku powodzi, mogą ubiegać się o pożyczki na zasadach określonych w rozdziale 3.

3a. W przypadku wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, podmioty wykonujące działalność leczniczą, które poniosły szkodę w wyniku powodzi, mogą ubiegać się o pożyczki na zasadach określonych w rozdziale 3.

3b. W przypadku wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, zaniechanie poboru podatku od dochodów (przychodów) osiąganych w związku z usuwaniem skutków powodzi przez podatników prowadzących działalność gospodarczą, określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 22 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2026 r. poz. 622, z późn. zm.[2)]), stanowi pomoc udzielaną na zasadach określonych w art. 3a i art. 4 ust. 1. Przepisu art. 22 § 1a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa nie stosuje się.

4. Po wydaniu przez Radę Ministrów rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, w celu umożliwienia zastosowania szczególnych rozwiązań określonych ustawą, Prezes Rady Ministrów może dokonywać, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami i działami budżetu państwa, uwzględniając przeznaczenie środków publicznych na sfinansowanie zadań określonych przez dysponentów części wnioskujących o dokonanie przeniesień.

Art. 2. Użyte w ustawie określenie „poszkodowany” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną i jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, które na skutek powodzi doznały szkód majątkowych lub utraciły, chociażby czasowo, możliwość korzystania z posiadanej nieruchomości lub lokalu.

---

1) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1535 oraz z 2026 r. poz. 445, 605, 815, 1033 i 1156.

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2026 r. poz. 825, 846, 875, 1098, 1154 i 1206.

Art. 3. 1. Finansowanie szczególnych rozwiązań określonych ustawą następuje z rezerwy celowej przeznaczonej na przeciwdziałanie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków, o ile ustawa nie stanowi inaczej.

2. W roku budżetowym, w którym wystąpiła powódź, minister właściwy do spraw finansów publicznych może utworzyć rezerwę celową z przeznaczeniem na sfinansowanie usuwania skutków powodzi i przenieść do tej rezerwy kwoty planowanych wydatków budżetowych zablokowane na podstawie art. 177 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, z późn. zm.[3)]), z tym że wymogu uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu, o której mowa w art. 177 ust. 6 tej ustawy, nie stosuje się.

3. Do podziału rezerwy celowej, o której mowa w ust. 2, nie stosuje się terminu, o którym mowa w art. 154 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 3a. Wsparcie określone w niniejszej ustawie, stanowiące pomoc publiczną, może być udzielane wyłącznie jako pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych niektórymi klęskami żywiołowymi, spełniająca warunki określone w art. 50 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.[4)]) albo art. 37 rozporządzenia Komisji (UE) 2022/2472 z dnia 14 grudnia 2022 r. uznającego niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 327 z 21.12.2022, str. 1, z późn. zm.[5)]).

Art. 4. 1. Łączna wartość pomocy publicznej udzielonej na podstawie ustawy w celu naprawienia szkód powstałych w wyniku wystąpienia powodzi łącznie z wartością pomocy publicznej otrzymanej na ten cel na podstawie przepisów odrębnych nie może przekroczyć wartości szkody poniesionej przez beneficjenta pomocy bezpośrednio w wyniku powodzi, obejmującej szkody materialne dotyczące aktywów oraz utratę dochodu w wyniku całkowitego lub częściowego zawieszenia działalności przez okres niedłuższy niż 6 miesięcy od wystąpienia powodzi, w związku z którą zostało wydane rozporządzenie, o którym mowa w art. 1 ust. 2, pomniejszonej o wartość uzyskanego odszkodowania.

2. Beneficjent pomocy jest obowiązany do zwrotu, zgodnie z ust. 9 i 10, uzyskanej pomocy publicznej, w wysokości, w jakiej przekracza wartość poniesionych szkód obliczoną zgodnie z ust. 1.

3. Podmiot ubiegający się o pomoc publiczną składa wojewodzie właściwemu ze względu na miejsce faktycznie prowadzonej działalności gospodarczej oświadczenie o wartości szkód materialnych poniesionych na skutek powodzi, niezwłocznie po ich ustaleniu. W oświadczeniu podaje się także informację o posiadaniu lub braku ubezpieczenia, z tytułu którego jest możliwe uzyskanie odszkodowania, a także informację o numerze w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym oraz o numerze identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot takie numery posiada.

4. W przypadku uzyskania pomocy publicznej na podstawie ustawy, beneficjent pomocy składa wojewodzie, o którym mowa w ust. 3, oświadczenie o wartości tej pomocy, w terminie 14 dni od dnia jej uzyskania. Do oświadczenia dołącza się dokumenty potwierdzające wartość uzyskanej pomocy publicznej, o ile zgodnie z odrębnymi przepisami takie dokumenty są wydawane.

5. W przypadku uzyskania pomocy publicznej na podstawie ustawy, beneficjentowi pomocy, który nie zawarł umowy ubezpieczenia, pomniejsza się przyznaną pomoc o 10 %.

5a. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do świadczenia interwencyjnego, o którym mowa w art. 22a, ani pożyczki, o której mowa w rozdziale 3.

6. Podmiot udzielający pomocy publicznej składa wojewodzie, o którym mowa w ust. 3, informację na temat udzielonej pomocy w terminie 14 dni od dnia jej udzielenia.

7. W przypadku uzyskania odszkodowania na pokrycie szkód materialnych poniesionych na skutek powodzi, beneficjent pomocy niezwłocznie składa wojewodzie, o którym mowa w ust. 3, oświadczenie o wysokości uzyskanego odszkodowania.

8. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3, 4 i 7, składa się za pośrednictwem naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach podatku dochodowego.

---

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1844 i 1846 oraz z 2026 r. poz. 426, 635, 680 i 912.

4) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28, Dz. Urz. UE L 215 z 07.07.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 270 z 29.07.2021, str. 39, Dz. Urz. UE L 119 z 05.05.2023, str. 159 oraz Dz. Urz. UE L 167 z 30.06.2023, str. 1.

5) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 279 z 23.11.2023, str. 2607.

9. Wojewoda dokonuje sprawdzenia, czy uzyskana przez beneficjenta pomoc publiczna nie przekracza wartości szkód materialnych określonej w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 3, obliczonej zgodnie z ust. 1. W przypadku stwierdzenia przekroczenia, wojewoda zawiadamia beneficjenta pomocy o wysokości kwoty przekroczenia, wskazując rachunek bankowy, na który dokonuje się wpłaty tej kwoty w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.

10. W przypadku niedokonania zwrotu pomocy zgodnie z ust. 9, wojewoda wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu oraz rachunek bankowy, na który dokonuje się zwrotu. Przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.

11. Organem wyższego stopnia w sprawach określonych w ust. 10 jest minister właściwy do spraw gospodarki.

12. Środki zwrócone przez beneficjenta pomocy stanowią dochód budżetu państwa.

13. Przepisy ust. 1–12 stosuje się odpowiednio do poszkodowanych pracodawców, którzy uzyskali na podstawie niniejszej ustawy pomoc niebędącą pomocą publiczną.

Rozdział 2

Szczególne rozwiązania, które mogą być stosowane w przypadku wystąpienia powodzi

Art. 5. 1. Rodzina lub osoba samotnie gospodarująca, w rozumieniu ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 639, 974 i 986), poszkodowana w wyniku wystąpienia powodzi, w celu zaspokojenia niezbędnej potrzeby bytowej może otrzymać jednorazowy zasiłek powodziowy w kwocie do 2 tys. zł, zwany dalej „zasiłkiem”.

2. Zasiłek jest przyznawany niezależnie od dochodów rodziny lub osoby samotnie gospodarującej, w rozumieniu ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, i nie podlega zwrotowi, z zastrzeżeniem ust. 7.

3. Zasiłek jest przyznawany na wniosek rodziny lub osoby samotnie gospodarującej, w rozumieniu ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, złożony w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 do wójta (burmistrza, prezydenta miasta) gminy, na terenie której wnioskodawca poniósł szkodę w wyniku powodzi, albo gminy sąsiadującej, na terenie której przebywa w wyniku przeprowadzenia ewakuacji albo konieczności opuszczenia zagrożonego miejsca zamieszkania.

4. Decyzję o przyznaniu zasiłku wydaje wójt (burmistrz, prezydent miasta), o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie, niepóźniej jednak niż w terminie 2 dni od dnia wpłynięcia wniosku do organu.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, wnioskodawca dołącza oświadczenie, że w wyniku powodzi doznał szkody majątkowej wraz z określeniem jej wartości, nie ubiegał się o zasiłek na terenie innej gminy oraz że wyraża zgodę na weryfikację danych zawartych we wniosku. Oświadczenie jest składane pod rygorem poniesienia odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań.

6. Zasiłek jest wypłacany przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie, niepóźniej jednak niż w terminie 2 dni od dnia wydania decyzji w sprawie przyznania zasiłku, w wysokości:

1) równej wartości szkody według oświadczenia, o którym mowa w ust. 5, jeżeli nie przekracza 2 tys. zł;

2) 2 tys. zł, jeżeli wartość szkody według oświadczenia, o którym mowa w ust. 5, jest równa bądź wyższa niż 2 tys. zł.

6a. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) może upoważnić, w formie pisemnej, pracownika urzędu gminy oraz gminnej jednostki organizacyjnej do wydawania decyzji, o której mowa w ust. 4, oraz do wypłaty zasiłku.

7. Organ wypłacający zasiłek po jego wypłacie dokonuje weryfikacji prawdziwości danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 3. Jeżeli w wyniku weryfikacji ustalono, że rodzina lub osoba samotnie gospodarująca, w rozumieniu ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, która otrzymała zasiłek, nie poniosła szkody w wyniku wystąpienia powodzi, organ wypłacający zasiłek wydaje decyzję o jego zwrocie, określając termin jego zwrotu niekrótszy niż 7 dni. Do zwrotu zasiłku stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

8. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, tryb wypłaty i szczegółowy tryb zwrotu zasiłku oraz wzór formularza wniosku, o którym mowa w ust. 3, uwzględniając konieczność uzyskania danych niezbędnych do identyfikacji rodziny lub osób, którym ma być przyznany zasiłek, oraz potrzebę określenia treści oświadczenia, o którym mowa w ust. 5, a także mając na względzie zapewnienie sprawnego i terminowego wypłacania zasiłku poszkodowanym oraz skuteczności zwrotu nienależnie uzyskanego zasiłku.

9. Przyznawanie i wypłacanie zasiłku należy do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej realizowanych przez gminę.

Art. 5a. 1.[6)] W celu zapewnienia opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 w związku z wystąpieniem powodzi dopuszcza się niestosowanie przepisów art. 7 ust. 2 i 3, art. 15 ust. 1–3 oraz art. 38 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2025 r. poz. 798 oraz z 2026 r. poz. 1123) oraz przepisów wydanych na podstawie art. 25 ust. 3 tej ustawy na terenie gmin objętych powodzią oraz innych gmin przyjmujących dzieci z terenu gmin objętych powodzią.

1.[7)] W celu zapewnienia opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 w związku z wystąpieniem powodzi dopuszcza się niestosowanie przepisów art. 7 ust. 2 i 3, art. 15 oraz art. 38 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2025 r. poz. 798 oraz z 2026 r. poz. 1123) oraz przepisów wydanych na podstawie art. 25 ust. 3 tej ustawy na terenie gmin objętych powodzią oraz innych gmin przyjmujących dzieci z terenu gmin objętych powodzią.

2. Stosowanie wyłączenia określonego w ust. 1 nie może zakłócić realizacji funkcji opiekuńczej, wychowawczej i edukacyjnej.

3. W przypadku zwiększenia liczby miejsc w instytucji opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 podmiot prowadzący opiekę jest obowiązany do złożenia wniosku, o którym mowa odpowiednio w art. 35 ust. 1 pkt 1 lub art. 47a pkt 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, oraz dołączenia oświadczenia, że zwiększenie liczby miejsc w instytucji opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 ma na celu objęcie opieką dzieci z terenu gmin objętych powodzią.[8)] **W przypadku zwiększenia liczby miejsc w instytucji opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 podmiot prowadzący opiekę jest obowiązany do złożenia wniosku, o którym mowa w art. 47x ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, oraz dołączenia oświadczenia, że zwiększenie liczby miejsc w instytucji opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 ma na celu objęcie opieką dzieci z terenu gmin objętych powodzią.**[9)] Do wniosków nie stosuje się przepisu art. 35b ust. 4 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3.[10)] **Do wniosków nie stosuje się przepisu art. 47o ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3.**[11)]

4.[12)] W przypadku zwiększenia liczby dzieci zapisanych w instytucji opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 podmiot prowadzący opiekę jest obowiązany do złożenia informacji, o której mowa odpowiednio w art. 35 ust. 1 pkt 2 lit. a lub art. 47a pkt 2 lit. a ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, oraz do dołączenia oświadczenia, że zwiększenie liczby dzieci zapisanych w instytucji opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 ma na celu objęcie opieką dzieci z terenu gmin objętych powodzią.

4.[13)] W przypadku zwiększenia liczby dzieci zapisanych w instytucji opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 podmiot prowadzący opiekę jest obowiązany do dokonania w rejestrze, o którym mowa w art. 47i ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, zmian, o których mowa w art. 47x ust. 1 pkt 2 tej ustawy.

5.[12)] W przypadku gdy odpowiednio żłobek lub klub dziecięcy są prowadzone przez podmioty, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 lub 3 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, lub dzienny opiekun jest zatrudniany przez podmioty, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 lub 3 tej ustawy, odstąpienie na podstawie ust. 1 od każdego z warunków określonych odpowiednio w art. 7 ust. 2 i 3, art. 15 ust. 1–3, art. 35b ust. 4 oraz art. 38 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 3 tej ustawy jest możliwe po uzyskaniu zmiany we wpisie na podstawie wniosku złożonego w trybie ust. 3 lub 4.

5.[13)] W przypadku gdy odpowiednio żłobek, klub dziecięcy lub punkt opieki dziennej są prowadzone przez podmioty, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 lub 3 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, odstąpienie na podstawie ust. 1 od każdego z warunków określonych odpowiednio w art. 7 ust. 2 i 3, art. 15, art. 38 ust. 2 i 3 oraz art. 47o ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 3 tej ustawy jest możliwe po uzyskaniu zmiany we wpisie na podstawie wniosku złożonego w trybie ust. 3 lub 4.

---

6) W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 7.

7) Ze zmianą wprowadzoną przez art. 17 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 31 lipca 2026 r. o zmianie ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1123), która wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2028 r.

8) Zdanie pierwsze w tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 9.

9) Zdanie pierwsze ze zmianą wprowadzoną przez art. 17 pkt 1 lit. b tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

10) Zdanie drugie w tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 11.

11) Zdanie drugie ze zmianą wprowadzoną przez art. 17 pkt 1 lit. b tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

12) W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 13.

13) W brzmieniu ustalonym przez art. 17 pkt 1 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Art. 5b. 1. Na terenach dotkniętych wystąpieniem powodzi, w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, pracodawca prowadzący placówkę opiekuńczo-wychowawczą, regionalną placówkę opiekuńczo-terapeutyczną lub interwencyjny ośrodek preadopcyjny, o których mowa w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2026 r. poz. 980), w celu zapewnienia opieki nad dziećmi umieszczonymi w systemie pieczy zastępczej oraz pracodawca prowadzący jednostkę organizacyjną pomocy społecznej, o której mowa w art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, mogą po uzyskaniu uprzedniej zgody pracownika, na czas określony:

1) polecić pracownikowi świadczenie pracy w godzinach nadliczbowych w niezbędnym wymiarze; przepisów art. 151 § 3 i 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2026 r. poz. 1245) nie stosuje się;

2) zawiesić stosowanie przepisu art. 133 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, przy zachowaniu w każdej dobie nieprzerwanego odpoczynku dobowego, o którym mowa w art. 132 § 1 tej ustawy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, pracodawca udziela pracownikowi czasu wolnego od pracy, odpowiadającego okresowi nieprzerwanego odpoczynku, o którym mowa w art. 133 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, niezwłocznie po ustaniu okoliczności uniemożliwiających korzystanie z odpoczynku tygodniowego, niepóźniej niż w terminie 3 miesięcy od daty zawieszenia odpoczynku. Udzielenie czasu wolnego nie może spowodować obniżenia wynagrodzenia należnego pracownikowi za pełny miesięczny wymiar czasu pracy. Wymiar czasu wolnego może w takim przypadku obejmować mniejszą liczbę godzin, niż określona w art. 133 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, nie może być jednak krótszy niż 24 godziny.

Art. 5c. W związku z przeciwdziałaniem negatywnym skutkom powodzi przy wyliczaniu średniego miesięcznego kosztu utrzymania w domu pomocy społecznej, o którym mowa w art. 6 pkt 15 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, nie uwzględnia się wydatków i kosztów, które zostały pokryte ze środków finansowych pochodzących z programów finansowanych z udziałem środków europejskich, programów krajowych lub dotacji celowych z budżetu państwa udzielonych na podstawie art. 115 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

Art. 5d. 1. W celu zaspokojenia potrzeb edukacyjnych dziecka realizującego obowiązkowe roczne przygotowanie przedszkolne lub ucznia uczęszczającego do szkoły wszystkich typów, kształcącego się w tej szkole w formie dziennej, poszkodowanych w wyniku wystąpienia powodzi, może zostać przyznany jednorazowy zasiłek losowy na cele edukacyjne w kwocie 1 tys. zł, zwany dalej „zasiłkiem losowym”.

2. Zasiłek losowy jest przyznawany niezależnie od dochodów rodziny lub osoby samotnie gospodarującej, w rozumieniu ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, i nie podlega zwrotowi, z zastrzeżeniem ust. 8.

3. Zasiłek losowy jest przyznawany na wniosek rodziców dziecka lub ucznia, jego opiekunów prawnych, rodziców zastępczych, osób prowadzących rodzinny dom dziecka, opiekunów faktycznych w rozumieniu ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2026 r. poz. 508) albo pełnoletniego ucznia albo na wniosek innej osoby za zgodą rodziców dziecka lub ucznia, opiekunów prawnych, rodziców zastępczych, osób prowadzących rodzinny dom dziecka, opiekunów faktycznych w rozumieniu ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci albo pełnoletniego ucznia, złożony w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 do wójta (burmistrza, prezydenta miasta) gminy, na terenie której wnioskodawca poniósł szkodę w wyniku powodzi, albo gminy sąsiadującej, na terenie której przebywa w wyniku przeprowadzenia ewakuacji albo konieczności opuszczenia zagrożonego miejsca zamieszkania.

4. Decyzję o przyznaniu zasiłku losowego wydaje wójt (burmistrz, prezydent miasta), o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie, niepóźniej jednak niż w terminie 2 dni od dnia wpłynięcia wniosku do organu.

5. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) może upoważnić, w formie pisemnej, każdego pracownika urzędu gminy oraz gminnej jednostki organizacyjnej do wydawania decyzji, o których mowa w ust. 4, oraz do wypłaty zasiłku.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, wnioskodawca dołącza oświadczenie, że w wyniku powodzi doznał szkody majątkowej wraz z określeniem jej wartości, nie ubiegał się o zasiłek losowy na terenie innej gminy oraz że wyraża zgodę na weryfikację danych zawartych we wniosku. Oświadczenie jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

7. Zasiłek losowy jest wypłacany przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie.

8. Organ wypłacający zasiłek losowy po jego wypłacie dokonuje weryfikacji prawdziwości danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 3. Jeżeli w wyniku weryfikacji ustalono, że rodzina lub osoba samotnie gospodarująca, w rozumieniu ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, która otrzymała zasiłek losowy, nie poniosły szkody w wyniku wystąpienia powodzi, organ wypłacający zasiłek losowy wydaje decyzję o jego zwrocie, określając termin zwrotu niekrótszy niż 7 dni. Do zwrotu zasiłku losowego stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

9. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia, tryb wypłaty i szczegółowy tryb zwrotu zasiłku losowego oraz wzór formularza wniosku, o którym mowa w ust. 3, uwzględniając konieczność uzyskania danych niezbędnych do identyfikacji rodziny lub osób, którym ma być przyznany zasiłek losowy, oraz potrzebę określenia treści oświadczenia, o którym mowa w ust. 6, a także mając na względzie zapewnienie sprawnego i terminowego wypłacania zasiłku losowego poszkodowanym oraz skuteczności zwrotu nienależnie uzyskanego zasiłku losowego.

10. Przyznawanie i wypłacanie zasiłku losowego należy do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej realizowanych przez gminę.

Art. 5e. 1.[14] W przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna na terenie gmin wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 z powodu powodzi, ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego lub orzeczeniem o potrzebie zajęć rewalidacyjno-wychowawczych przysługuje dodatkowy zasiłek opiekuńczy.

1.[15] W przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, punktu opieki dziennej, przedszkola, oddziału przedszkolnego w szkole podstawowej, innej formy wychowania przedszkolnego, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię na terenie gmin wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 z powodu powodzi, ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego lub orzeczeniem o potrzebie zajęć rewalidacyjno-wychowawczych przysługuje dodatkowy zasiłek opiekuńczy.

2. W przypadku zamknięcia szkoły, specjalnego ośrodka szkolno-wychowawczego, specjalnego ośrodka wychowawczego, młodzieżowego ośrodka socjoterapii, ośrodka rewalidacyjno-wychowawczego, ośrodka wsparcia, warsztatu terapii zajęciowej lub innej placówki pobytu dziennego o podobnym charakterze na terenie gmin wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, do których uczęszcza dorosła osoba niepełnosprawna lub zagrożona niedostosowaniem społecznym, z powodu powodzi, ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dorosłą osobą niepełnosprawną lub zagrożoną niedostosowaniem społecznym przysługuje dodatkowy zasiłek opiekuńczy.

3.[16] W przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu powodzi na terenie gmin wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2026 r. poz. 854 i 1123), przysługuje dodatkowy zasiłek opiekuńczy.

3.[17] W przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, punktu opieki dziennej, przedszkola, oddziału przedszkolnego w szkole podstawowej, innej formy wychowania przedszkolnego, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię z powodu powodzi na terenie gmin wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2026 r. poz. 854 i 1123), przysługuje dodatkowy zasiłek opiekuńczy.

---

14) W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 15.
15) W brzmieniu ustalonym przez art. 17 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
16) W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 17.
17) W brzmieniu ustalonym przez art. 17 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

4. Zasiłki, o których mowa w ust. 1–3, przysługują również funkcjonariuszom służb wymienionych w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2026 r. poz. 505), w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, z późn. zm.[18)]), ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367, 646, 815, 821, 864 i 1123), ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1312 i 1366 oraz z 2026 r. poz. 252, 646, 821 i 1123), ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2026 r. poz. 937, 1003 i 1123), ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 694, 718 i 1366 oraz z 2026 r. poz. 1123), ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 712 i 718 oraz z 2026 r. poz. 1123), ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1750 i 1823 oraz z 2026 r. poz. 1123), ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 34, z późn. zm.[19)]), ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131, z późn. zm.[20)]) oraz ustawie z dnia 26 stycznia 2018 r. o Straży Marszałkowskiej (Dz. U. z 2025 r. poz. 607 i 718 oraz z 2026 r. poz. 1123).

5.[21)] Dodatkowy zasiłek opiekuńczy przysługuje przez okres zamknięcia z powodu powodzi placówki, o której mowa w ust. 1–3, lub przez okres niemożności sprawowania opieki z powodu powodzi przez nianię lub dziennego opiekuna, jeżeli dziecko albo dorosła osoba niepełnosprawna lub zagrożona niedostosowaniem społecznym nie uczęszcza do innej placówki.

5.[22)] Dodatkowy zasiłek opiekuńczy przysługuje przez okres zamknięcia z powodu powodzi placówki, o której mowa w ust. 1–3, lub przez okres niemożności sprawowania opieki z powodu powodzi przez nianię, jeżeli dziecko albo dorosła osoba niepełnosprawna lub zagrożona niedostosowaniem społecznym nie uczęszcza do innej placówki.

6. Dodatkowy zasiłek opiekuńczy jest przyznawany w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa i nie wlicza się do okresu, o którym mowa w art. 33 ust. 1 tej ustawy. Za okres pobierania dodatkowego zasiłku opiekuńczego, zasiłek, o którym mowa w art. 32 ust. 1 tej ustawy, nie przysługuje.

7. Dokumentem niezbędnym do przyznania i wypłaty dodatkowego zasiłku opiekuńczego jest, złożone w postaci papierowej lub elektronicznej, oświadczenie zawierające:

1) dane osoby, która ubiega się o dodatkowy zasiłek opiekuńczy:
   a) imię i nazwisko,
   b) numer PESEL albo, jeżeli nie nadano tego numeru, serię i numer dowodu osobistego lub serię i numer dokumentu paszportowego,
   c) adres zamieszkania albo ostatniego zamieszkania w przypadku osoby nieposiadającej adresu zamieszkania,
   d) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż adres zamieszkania;
2) wskazanie okresu, za który wnioskodawca ubiega się o dodatkowy zasiłek opiekuńczy;
3) dane dziecka albo dorosłej osoby niepełnosprawnej lub zagrożonej niedostosowaniem społecznym:
   a) imię i nazwisko,
   b) numer PESEL,
   c) stopień pokrewieństwa z wnioskodawcą,
   d) data urodzenia dziecka albo dorosłej osoby niepełnosprawnej lub zagrożonej niedostosowaniem społecznym;

---

18) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 718 i 1366 oraz z 2026 r. poz. 187, 421, 646, 760, 815, 821, 864, 1004 i 1123.

19) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871, z 2025 r. poz. 179, 718, 1366 i 1823 oraz z 2026 r. poz. 646, 815, 821 i 1123.

20) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1423, 1820 i 1863 oraz z 2026 r. poz. 415, 483, 846 i 1098.

21) W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 22.

22) W brzmieniu ustalonym przez art. 17 pkt 2 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

4) wskazanie, czy dziecko lub podopieczny albo dorosła osoba niepełnosprawna lub zagrożona niedostosowaniem społecznym legitymuje się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności, lub orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego lub orzeczeniem o potrzebie zajęć rewalidacyjno-wychowawczych;

5) informacje, czy:

   a) jest drugi rodzic lub małżonek mogący zapewnić opiekę dziecku albo dorosłej osobie niepełnosprawnej lub zagrożonej niedostosowaniem społecznym we wnioskowanym okresie,

   b) drugi rodzic lub małżonek otrzymał dodatkowy zasiłek opiekuńczy, ze wskazaniem okresu, za który został pobrany, oraz jego imienia i nazwiska oraz numeru PESEL;

6) wskazanie sposobu wypłaty dodatkowego zasiłku opiekuńczego wraz z podaniem danych niezbędnych do jego wypłaty;

7) treść klauzuli, o której mowa w ust. 8 zdanie drugie;

8) datę oraz podpis wnioskodawcy.

8. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 7, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

9. Do oświadczenia, o którym mowa w ust. 7, złożonego do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w postaci elektronicznej stosuje się art. 47c, art. 71ab i art. 71ac ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 199, 252, 426, 473, 507 i 734).

10. Okresów pobierania zasiłków, o których mowa w ust. 1–3, nie wlicza się do okresów, o których mowa odpowiednio w art. 121b ust. 3, art. 125b ust. 3, art. 105b ust. 3, art. 136b ust. 3, art. 96b ust. 3, art. 102b ust. 3, art. 60c ust. 3, art. 194 ust. 3, art. 233 ust. 2 oraz art. 87 ust. 3 ustaw wymienionych w ust. 4.

Art. 5f. 1.[23)] W przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna na terenie gminy wskazanej w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 z powodu powodzi osobie, o której mowa w art. 7 ust. 1 i 2 oraz art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2025 r. poz. 1770), przysługuje zasiłek opiekuńczy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego lub orzeczeniem o potrzebie zajęć rewalidacyjno-wychowawczych albo osobą dorosłą posiadającą orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego lub orzeczenie o potrzebie zajęć rewalidacyjno-wychowawczych.

1.[24)] W przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, punktu opieki dziennej, przedszkola, oddziału przedszkolnego w szkole podstawowej, innej formy wychowania przedszkolnego, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię na terenie gminy wskazanej w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 z powodu powodzi, osobie, o której mowa w art. 7 ust. 1 i 2 oraz art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2025 r. poz. 1770), przysługuje zasiłek opiekuńczy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego lub orzeczeniem o potrzebie zajęć rewalidacyjno-wychowawczych albo osobą dorosłą posiadającą orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego lub orzeczenie o potrzebie zajęć rewalidacyjno-wychowawczych.

2.[23)] W przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna na terenie gminy wskazanej w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 z powodu powodzi, osobie, o której mowa w art. 7 ust. 1 i 2 oraz art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, przysługuje zasiłek opiekuńczy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

---

23) W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 24.

24) W brzmieniu ustalonym przez art. 17 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2.[24] W przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, punktu opieki dziennej, przedszkola, oddziału przedszkolnego w szkole podstawowej, innej formy wychowania przedszkolnego, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię na terenie gminy wskazanej w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 z powodu powodzi, osobie, o której mowa w art. 7 ust. 1 i 2 oraz art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, przysługuje zasiłek opiekuńczy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

3.[23] Zasiłek opiekuńczy, o którym mowa w ust. 1 i 2, przysługuje przez okres zamknięcia z powodu powodzi placówki, o której mowa w ust. 1 i 2, lub przez okres niemożności sprawowania opieki z powodu powodzi przez nianię lub dziennego opiekuna, jeżeli dziecko nie uczęszcza do innej placówki.

3.[24] Zasiłek opiekuńczy, o którym mowa w ust. 1 i 2, przysługuje przez okres zamknięcia z powodu powodzi placówki, o której mowa w ust. 1 i 2, lub przez okres niemożności sprawowania opieki z powodu powodzi przez nianię, jeżeli dziecko nie uczęszcza do innej placówki.

4. Zasiłek opiekuńczy, o którym mowa w ust. 1 i 2, za każdy dzień wynosi 1/30 kwoty emerytury podstawowej w rozumieniu art. 6 pkt 7 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników.

5. Do przyznawania i wypłaty zasiłku opiekuńczego, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

6. Zasiłek opiekuńczy, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest finansowany z budżetu państwa za pośrednictwem Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

7. Do zasiłku opiekuńczego, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie stosuje się art. 29 ust. 13, 15 i 16 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 5g. 1. Jednostki samorządu terytorialnego, w ramach zadań własnych, mogą zapewnić uczniom i wychowankom przedszkoli, innych form wychowania przedszkolnego, szkół i placówek oświatowych, mających siedziby na obszarze gmin dotkniętych skutkami powodzi, kształcenie, wychowanie i opiekę w okresie niezbędnym do usunięcia szkód powstałych w wyniku powodzi.

2. Zadania jednostki samorządu terytorialnego, związane z realizacją zadania, o którym mowa w ust. 1, wykonuje odpowiednio wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta, marszałek województwa.

Art. 6. 1. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 do zbywania na rzecz poszkodowanych będących osobami fizycznymi nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa albo jednostek samorządu terytorialnego, przeznaczonych na cele mieszkaniowe w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub dla których została wydana decyzja o warunkach zabudowy i ustalająca przeznaczenie nieruchomości na cele mieszkaniowe, zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, stosuje się odpowiednio przepis art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2026 r. poz. 399, 875 i 912).

2. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 w przypadku budowy urządzeń infrastruktury technicznej nie stosuje się przepisów działu III rozdziału 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Art. 7. Na wniosek gminy składany w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 zbywanie nieruchomości wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa przeznaczonych na cele mieszkaniowe na rzecz poszkodowanych następuje w trybie bezprzetargowym.

Art. 7a. 1. Pracownikowi będącemu poszkodowanym przysługuje, w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, zwolnienie od pracy, w wymiarze do 20 dni, w celu usuwania skutków powodzi w odniesieniu bezpośrednio do swojego mienia lub mienia osoby spokrewnionej lub niespokrewnionej pozostającej z nim w faktycznym związku, wspólnie zamieszkującej i gospodarującej. W okresie tego zwolnienia od pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia, obliczonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego.

2. Pracodawca jest obowiązany udzielić zwolnienia od pracy, o którym mowa w ust. 1, na wniosek zgłoszony przez pracownika najpóźniej w dniu korzystania z tego zwolnienia, chyba że nie jest to obiektywnie możliwe ze względu na szczególne potrzeby pracodawcy.

3. Zwolnienie od pracy, o którym mowa w ust. 1, dla pracownika zatrudnionego w niepełnym wymiarze czasu pracy ustala się proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy tego pracownika. Niepełną godzinę zwolnienia od pracy zaokrągla się w górę do pełnej godziny.

4. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje pracownikowi niezależnie od usprawiedliwionej nieobecności, o której mowa w art. 8 ust. 1.

5. Wynagrodzenie określone w ust. 1 wypłaca pracodawca.

6. Marszałek województwa na wniosek pracodawcy, złożony za pośrednictwem wojewódzkiego urzędu pracy, właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności, dokonuje ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych zwrotu poniesionych przez pracodawcę kosztów na wynagrodzenia oraz należne od pracodawcy składki na ubezpieczenia społeczne pracowników, za okres zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, łącznie na jednego pracownika do wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 6, zawiera oświadczenie o poniesionych kosztach na wynagrodzenia oraz składki na ubezpieczenia społeczne. Do wniosku dołącza się wykaz pracowników, których wynagrodzenie będzie podlegało zwrotowi. Wykaz obejmuje następujące dane pracowników: imię (imiona) i nazwisko, numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, wysokość wynagrodzenia brutto, wymiar czasu pracy, liczbę dni zwolnienia od pracy i termin jego wykorzystania oraz miejsce zamieszkania.

8. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 7, jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

9. Kwotę, o której mowa w ust. 6, pracodawca zwraca w całości, wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych od dnia jej otrzymania, na rachunek bankowy wojewódzkiego urzędu pracy, jeżeli złożył niezgodne ze stanem faktycznym oświadczenie, o którym mowa w ust. 7.

9a. Marszałek województwa może przeprowadzać kontrole pracodawcy, o którym mowa w ust. 6, w zakresie zgodności ze stanem faktycznym złożonego oświadczenia, o którym mowa w ust. 7, w tym w zakresie wydatkowania środków na wypłatę wynagrodzeń i opłacania składek na ubezpieczenia społeczne należnych od pracodawcy, i w tym celu może żądać okazania wszelkiej dokumentacji z tym związanej oraz żądać złożenia stosownych wyjaśnień.

9b. Pracodawca zobowiązuje się do poddania się kontroli marszałka województwa lub upoważnionych pracowników wojewódzkiego urzędu pracy. Pracodawca, który nie poddał się kontroli, jest obowiązany do zwrotu całości otrzymanej pomocy.

9c. Marszałek województwa może pozyskiwać z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy, w postaci elektronicznej, dane zgromadzone na koncie płatnika składek lub koncie ubezpieczonego, o których mowa w art. 50 ust. 14–16 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w celu ustalenia lub weryfikacji okoliczności, o których mowa w ust. 1 i 7.

9d. Marszałek województwa w celu realizacji zadań przewidzianych w ustawie może pozyskiwać od starostów i powiatowych urzędów pracy informacje mające znaczenie dla oceny spełniania warunków przyznania pomocy i prawidłowości jej wykorzystania w zakresie określonym w niniejszym artykule.

9e. Marszałek województwa może wystąpić do podmiotów, o których mowa w ust. 9c i 9d, o informacje o pracownikach obejmujące:

1) imię i nazwisko;

2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;

3) informacje związane z zatrudnieniem pracowników w okresie objętym zwolnieniem, o którym mowa w ust. 1, dotyczące:

   a) czasu trwania i rodzaju umowy,

   b) wymiaru czasu pracy,

   c) wysokości wynagrodzenia,

   d) obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne od wynagrodzenia,

   e) odprowadzania i wysokości odprowadzonych składek na ubezpieczenia społeczne od wynagrodzenia,

   f) odprowadzania i wysokości odprowadzonych zaliczek na podatek dochodowy,

g) nieobecności w pracy,

h) okresu i wysokości wsparcia udzielonego na pracownika na podstawie przepisów ustawy,

i) trybu rozwiązania stosunku pracy.

9f. Marszałek województwa w celu realizacji zadań przewidzianych w ustawie może pozyskiwać w postaci elektronicznej, w sposób automatyczny, przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy, informacje przetwarzane w Krajowym Rejestrze Sądowym, Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej oraz Powszechnym Elektronicznym Systemie Ewidencji Ludności.

10. Marszałek województwa dochodzi roszczeń z tytułu niezwróconych i nienależnie udzielonych kwot, o których mowa w ust. 6, w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

10a. Marszałek województwa może określić warunki zwrotu należności z tytułu roszczeń określonych w ust. 10, w szczególności rozłożyć płatność należności na raty, odroczyć termin spłaty należności, odstąpić w całości lub w części od dochodzenia zwrotu należności, lub umorzyć w całości lub w części należności.

10b. Do udzielania ulg w spłacie należności, o których mowa w ust. 10a, stosuje się odpowiednio przepisy art. 56, art. 57 i art. 58 ust. 2–4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

10c. Dysponent Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych może przeprowadzać u marszałka województwa i w podległym mu wojewódzkim urzędzie pracy kontrole w zakresie określonym w art. 39a ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2026 r. poz. 186 i 1206).

10d. Marszałek województwa oraz upoważnione przez niego osoby przetwarzają dane osobowe pracodawców zawarte we wniosku, o którym mowa w ust. 6, i dane osobowe pracowników, o których mowa w ust. 1, w zakresie wynikającym z ust. 7. Przetwarzanie danych osobowych może następować w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 7 ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. 620, z późn. zm.[25)]), zwanej dalej „ustawą o rynku pracy”.

11. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 6, oraz wykazu, o którym mowa w ust. 7, uwzględniając konieczność uproszczenia postępowania.

Art. 7b. 1. Rozstrzygnięcie o przyznaniu zwrotu kosztów, o których mowa w art. 7a ust. 6, przez marszałka województwa, w całości uwzględniające wniosek pracodawcy nie wymaga wydania decyzji.

2. W przypadku rozstrzygnięcia:

1) które nie uwzględnia w całości wniosku pracodawcy, o którym mowa w art. 7a ust. 6,

2) o odmowie przyznania zwrotu kosztów, o których mowa w art. 7a ust. 6,

3) o zwrocie wypłaconego zwrotu kosztów, o których mowa w art. 7a ust. 6, w całości lub w części

– marszałek województwa wydaje decyzję.

3. Marszałek województwa nie dochodzi zwrotu kosztów, o których mowa w art. 7a ust. 6, jeżeli kwota podlegająca zwrotowi nie przekracza najniższych kosztów doręczenia w obrocie krajowym przesyłki poleconej za potwierdzeniem odbioru przez operatora wyznaczonego w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 558), zwanego dalej „operatorem wyznaczonym”. Kwota ta jest zaliczana w koszty Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

4. Od decyzji, o których mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie do samorządowego kolegium odwoławczego.

Art. 7c. 1. Zadania określone w art. 7a ust. 6, 9a, 9c–10a, 10d i art. 7b ust. 1–3 marszałkowie województw realizują przy pomocy wojewódzkich urzędów pracy.

2. Marszałek województwa może, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, upoważnić dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy oraz na jego wniosek zastępcę dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy lub innego pracownika tego urzędu do realizacji w imieniu marszałka województwa zadań określonych w art. 7a ust. 6, 9a, 9c–10a, 10d i art. 7b ust. 1–3, w tym do wydawania decyzji i postanowień w trybie ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691).

[25)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1746 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 451, 507, 734 i 1123.

Art. 8. 1. Faktyczna niemożność świadczenia pracy w związku z powodzią stanowi podstawę usprawiedliwienia nieobecności pracownika w pracy.

2. Za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy z przyczyny, o której mowa w ust. 1, pracownikowi przysługuje prawo do odpowiedniej części minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, przez okres niedłuższy niż 10 dni roboczych wynikających z rozkładu czasu pracy pracownika.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania do pracowników, których uprawnienie do wynagrodzenia za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy z powodu powodzi lub do innej formy rekompensaty utraconego wynagrodzenia z tego tytułu wynika z odrębnych przepisów.

4. Wynagrodzenie określone w ust. 2 wypłaca pracodawca.

4a. Pracodawca, w razie uzasadnionych okoliczności, może wydłużyć okres, za który jest wypłacane wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2.

5. Pracodawca może powierzyć pracownikowi wykonywanie pracy innego rodzaju niż wynikająca z nawiązanego stosunku pracy, jeżeli jest to konieczne w związku z usuwaniem skutków powodzi u tego pracodawcy. W takim przypadku pracownik zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia, obliczonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio do osób wykonujących pracę na podstawie stosunku służbowego.

Art. 8a. Pracodawca jest obowiązany do udzielenia na żądanie pracownika zamieszkującego na terenie obszaru wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 w okresie wskazanym w tych przepisach w ramach przysługującego pracownikowi urlopu wypoczynkowego niewięcej niż 8 dni urlopu wypoczynkowego, w terminie wskazanym przez pracownika. Pracownik zgłasza żądanie udzielenia urlopu najpóźniej w dniu rozpoczęcia urlopu. W takim przypadku art. $167^{[2]}$ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy nie stosuje się.

Art. 8b. Pracownikowi zamieszkującemu na terenie obszaru wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 w okresie wskazanym w tych przepisach można udzielić urlopu wypoczynkowego w dniu pracy w wymiarze godzinowym odpowiadającym części dobowego wymiaru czasu pracy. Urlop taki może być udzielony w wymiarze niewyższym niż 5 dni.

Art. 8c. 1. Pracownik zamieszkujący na terenie obszaru wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 w okresie wskazanym w tych przepisach może złożyć pracodawcy wniosek w postaci papierowej lub elektronicznej o obniżenie jego wymiaru czasu pracy do wymiaru nieniższego niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy. Pracodawca jest obowiązany do uwzględnienia wniosku pracownika, chyba że nie jest to możliwe ze względu na organizację pracy lub rodzaj pracy wykonywanej przez pracownika. O przyczynie odmowy uwzględnienia wniosku pracodawca informuje pracownika w postaci papierowej lub elektronicznej w terminie 2 dni roboczych od dnia złożenia wniosku przez pracownika.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się na 2 dni przed dniem rozpoczęcia wykonywania pracy w obniżonym wymiarze czasu pracy. Jeżeli wniosek został złożony bez zachowania terminu, pracodawca obniża wymiar czasu pracy niepóźniej niż z upływem 2 dni od dnia złożenia wniosku.

Art. 8d. 1. Pracownika zamieszkującego na terenie obszaru wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 i w okresie wskazanym w tych przepisach nie wolno, bez jego zgody wyrażonej w postaci papierowej lub elektronicznej:

1) zatrudniać w godzinach nadliczbowych;

2) delegować poza stałe miejsce pracy.

2. Zgoda pracownika nie jest wymagana w przypadku konieczności prowadzenia akcji ratowniczej w celu ochrony życia lub zdrowia ludzkiego, ochrony mienia lub środowiska albo usunięcia awarii.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku zagrożenia mienia pracownika lub zagrożenia życia lub zdrowia pracownika lub osoby zamieszkującej w tym samym gospodarstwie domowym.

Art. 8e. 1. W przypadku pracowników zamieszkałych na terenie obszaru wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 w okresie wskazanym w tych przepisach zawiesza się wykonywanie obowiązków wynikających z przepisów art. 229 § 2 zdanie pierwsze, § 4a w zakresie badań okresowych i § 5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

2. Po zakończeniu okresu wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 pracodawca i pracownik są obowiązani do niezwłocznego podjęcia wykonywania zawieszonych obowiązków, o których mowa w ust. 1, i wykonania ich w terminie niedłuższym niż 30 dni od dnia zakończenia tego okresu.

3. W przypadku braku dostępu do lekarza uprawnionego do przeprowadzenia badania wstępnego lub kontrolnego badanie takie może przeprowadzić i wydać odpowiednie orzeczenie lekarskie inny lekarz. Orzeczenie lekarskie wydane przez innego lekarza traci moc po upływie 30 dni od dnia zakończenia okresu wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2. Lekarz ten może przeprowadzić badanie i wydać orzeczenie lekarskie w trybie określonym w art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2026 r. poz. 37, 203 i 791). Do orzeczenia lekarskiego wydanego przez innego lekarza stosuje się odpowiednio art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2026 r. poz. 208, 252, 791 i 1007). Orzeczenie lekarskie wydane przez innego lekarza włącza się do akt osobowych pracownika.

4. Orzeczenia lekarskie wydane w ramach wstępnych, okresowych i kontrolnych badań lekarskich, których ważność upłynęła w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, zachowują ważność, niedłużej jednak niż do upływu 30 dni od dnia zakończenia tego okresu.

Art. 8f. 1. W przypadku pracowników zamieszkałych na terenie obszaru wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 w okresie wskazanym w tych przepisach dopuszcza się przeprowadzanie szkoleń wstępnych w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy w całości za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, z wyjątkiem instruktażu stanowiskowego:

1) pracownika zatrudnianego na stanowisku robotniczym;

2) pracownika zatrudnianego na stanowisku, na którym występuje narażenie na działanie czynników niebezpiecznych;

3) pracownika przenoszonego na stanowisko, o którym mowa w pkt 1 i 2;

4) ucznia odbywającego praktyczną naukę zawodu oraz studenta odbywającego praktykę studencką.

2. W przypadku gdy termin przeprowadzenia szkolenia okresowego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy przypada w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 – termin ten wydłuża się do 30. dnia od dnia zakończenia tego okresu.

Art. 8g. 1. W przypadku gdy w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 upływa kadencja rady pracowników lub społecznego inspektora pracy, powołanych u pracodawców działających na terenie obszaru wskazanego w tych przepisach, i nie istnieją warunki do przeprowadzenia wyborów rady pracowników lub społecznego inspektora pracy, kadencja rady pracowników lub społecznego inspektora pracy ulega przedłużeniu do czasu przeprowadzenia wyborów na nową kadencję, jednak niedłużej niż do 30. dnia od dnia zakończenia tego okresu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do kadencji organów statutowych związku zawodowego, związku lub organizacji przedsiębiorców, związków pracodawców, ich federacji i konfederacji.

Art. 8h. 1. W przypadku pracowników zamieszkałych na terenie obszaru wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 i w okresie wskazanym w tych przepisach terminy, o których mowa w art. 264 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, nie rozpoczynają się, a rozpoczęte ulegają zawieszeniu na ten okres i rozpoczynają swój bieg od daty wskazanej w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

2. W przypadku pracowników zamieszkałych na terenie obszaru wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 wniosek o przywrócenie terminu, o którym mowa w art. 265 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, wnosi się w terminie 60 dni od daty wskazanej w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

3. Okres przedawnienia roszczeń ze stosunku pracy, o którym mowa w art. 291 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, ulega wydłużeniu o okres wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 8i. 1. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 pracownika samorządowego, o którym mowa w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1135), można tymczasowo przenieść, za jego zgodą, do wykonywania takiej samej lub innej pracy, niż określona w umowie o pracę, zgodnej z jego kwalifikacjami, w jednostce organizacyjnej pomocy społecznej, o której mowa w art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w tej samej lub innej miejscowości, jeżeli nie narusza to ważnego interesu jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika samorządowego, oraz przemawiają za tym ważne potrzeby po stronie jednostki przyjmującej.

2. Przeniesienia dokonuje się w drodze porozumienia jednostek, o których mowa w ust. 1, zawierającego w szczególności:

1) wskazanie podstawy prawnej przeniesienia;

2) dane pracownika i jego kwalifikacje oraz dotychczasowe stanowisko pracy;

3) określenie nowego stanowiska pracy;

4) określenie daty, z jaką nastąpi przeniesienie, rozpoczęcie i zakończenie świadczenia pracy;

5) informacje o wynagrodzeniu, w wysokości nieniższej niż dotychczasowe;

6) oświadczenie, że przeniesienie nie narusza ważnego interesu jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika;

7) wskazanie potrzeb jednostki przyjmującej uzasadniających przeniesienie;

8) określenie zasad odpowiedzialności jednostki, która dotychczas zatrudniała pracownika, i jednostki przyjmującej za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się także do przeniesienia pracownika samorządowego jednostki samorządu terytorialnego niewskazanej w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 do wykonywania pracy w jednostce organizacyjnej pomocy społecznej, o której mowa w art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, znajdującej się w jednostce samorządu terytorialnego wskazanej w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

4. Pracownikom, o których mowa w ust. 1 i 3, przysługuje zwrot kosztów przejazdów z miejsca pracy do miejsca przeniesienia do pracy w jednostce organizacyjnej pomocy społecznej, o której mowa w art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w miejscowościach na obszarze, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, w celu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 8j. 1. Na terenie obszaru wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 w okresie wskazanym w tych przepisach zakaz, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2025 r. poz. 301), nie obowiązuje w niedziele w zakresie wykonywania czynności związanych z handlem, polegających na rozładowywaniu, przyjmowaniu i ekspozycji towarów pierwszej potrzeby, oraz powierzania pracownikowi lub zatrudnionemu wykonywania takich czynności.

2. Zwolnienie z zakazu, o którym mowa w ust. 1, nie obowiązuje w niedziele, w które przypada święto.

Art. 8k. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 na terenach gmin dotkniętych wystąpieniem powodzi w przypadku osób korzystających ze stałych form pomocy społecznej, u których nie nastąpiła zmiana danych, aktualizacji rodzinnego wywiadu środowiskowego nie sporządza się, pomimo upływu ustawowego terminu. W takim przypadku aktualizację rodzinnego wywiadu środowiskowego sporządza się niezwłocznie po zakończeniu okresu wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 8l. 1. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 na terenach gmin dotkniętych wystąpieniem powodzi w przypadku zawieszenia lub czasowego zamknięcia działalności ośrodków wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi, o których mowa w art. 51a ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, wojewoda przekazuje miesięczną kwotę dotacji z budżetu państwa na pokrycie bieżących kosztów ich prowadzenia.

2. Wysokość miesięcznej kwoty dotacji z budżetu państwa na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia środowiskowego domu samopomocy w sytuacji, o której mowa w ust. 1, jest obliczana jako iloczyn aktualnej liczby osób posiadających decyzje o skierowaniu do środowiskowego domu samopomocy, niewiększej niż statutowa liczba miejsc w tym domu oraz średniej miesięcznej wojewódzkiej kwoty dotacji na jednego uczestnika, wyliczonej dla województwa zgodnie z art. 51c ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, z uwzględnieniem zwiększeń, o których mowa w art. 51c ust. 4 i 5 tej ustawy.

3. Wysokość miesięcznej kwoty dotacji z budżetu państwa na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia klubu samopomocy dla osób z zaburzeniami psychicznymi w sytuacji, o której mowa w ust. 1, jest obliczana jako iloczyn statutowej liczby miejsc w klubie oraz średniej miesięcznej wojewódzkiej kwoty dotacji na jednego uczestnika, wyliczonej dla województwa zgodnie z art. 51c ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, z uwzględnieniem zwiększenia, o którym mowa w art. 51c ust. 4 tej ustawy.

Art. 9. W przypadku zniszczenia na skutek powodzi dokumentów niezbędnych do ustalenia świadczeń z tytułu ubezpieczeń społecznych, świadczeń dla osób niepełnosprawnych lub zaopatrzenia emerytalnego przyjmuje się:

1) wszelkie dokumenty oraz zeznania świadków pozwalające na udowodnienie okresów zatrudnienia (ubezpieczenia) oraz czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby, macierzyństwa lub sprawowania opieki;

2) wszelkie dokumenty pozwalające na udowodnienie wysokości ich podstawy wymiaru;

3) wszelkie dokumenty pozwalające na udowodnienie niepełnosprawności albo stopnia niepełnosprawności, a także wszelkie dokumenty pozwalające na ustalenie poziomu potrzeby wsparcia dla potrzeb świadczenia wspierającego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 lipca 2023 r. o świadczeniu wspierającym (Dz. U. z 2026 r. poz. 873).

Art. 9a. 1. W stosunku do stron postępowań, zamieszkujących lub mających siedzibę na obszarze wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, będących poszkodowanymi, terminy dotyczące czynności stron w postępowaniach podatkowych, administracyjnych i sądowoadministracyjnych nie rozpoczynają się, a rozpoczęte ulegają zawieszeniu na okres wskazany w tych przepisach i odpowiednio rozpoczynają swój bieg albo po okresie zawieszenia biegną dalej po upływie 14 dni od daty wskazanej w tych przepisach.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do kontroli podatkowej i kontroli celno-skarbowej.

3.[26)] **W sprawach umorzenia zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę lub opłaty prolongacyjnej przepisów art. 67a § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz art. 22 ust. 1a ustawy z dnia 1 października 2024 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 1252) nie stosuje się, jeżeli termin określony w tych przepisach upływa w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 oraz w okresie 14 dni od dnia jego zakończenia, a organ podatkowy, do którego złożono wniosek o umorzenie, lub organ, którego stanowisko jest wymagane do rozpatrzenia tego wniosku, ma siedzibę na obszarze wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.**

4.[26)] **W sprawach zastosowania zwolnień i ulg określonych w art. 12 ust. 1 pkt 3–7 i ust. 6 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1344 oraz z 2026 r. poz. 875) przepisu art. 13d ust. 2a tej ustawy nie stosuje się, jeżeli termin określony w tym przepisie upływa w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 oraz w okresie 14 dni od dnia jego zakończenia, a organ podatkowy, do którego złożono wniosek, ma siedzibę na obszarze wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.**

Art. 10. Środki z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych mogą być przeznaczone na cele związane z pomocą dla poszkodowanych zatrudnionych u pracodawcy, który utworzył fundusz, a także dla poszkodowanych zatrudnionych u innego pracodawcy w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 11. 1. Środki Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych mogą być przeznaczone na:

1) utrzymanie zagrożonych likwidacją na skutek powodzi miejsc pracy osób niepełnosprawnych;

2) odtworzenie zniszczonej lub utraconej na skutek powodzi infrastruktury i wyposażenia warsztatów terapii zajęciowej, zakładów aktywności zawodowej, przedsiębiorstw osób niepełnosprawnych prowadzących działalność gospodarczą, placówek służących rehabilitacji społecznej lub zawodowej realizujących zadania na podstawie art. 36 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 884 i 1102), zwanej dalej „ustawą o rehabilitacji", oraz wspomaganych społeczności mieszkaniowych finansowanych na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 4 ustawy o rehabilitacji;

3) pomoc dla osób niepełnosprawnych na zakup sprzętu rehabilitacyjnego, środków pomocniczych i przedmiotów ortopedycznych utraconych lub zniszczonych na skutek powodzi;

4) usunięcie powstałych na skutek powodzi szkód w obrębie zlikwidowanych uprzednio barier technicznych i architektonicznych w związku z indywidualnymi potrzebami osób niepełnosprawnych (finansowanie remontów, readaptacja oraz zakup sprzętu);

4a) usunięcie powstałych na skutek powodzi szkód w obrębie zlikwidowanych uprzednio barier technicznych i architektonicznych w przedszkolach, szkołach i placówkach systemu oświaty (finansowanie remontów, readaptacja oraz zakup sprzętu);

5) dofinansowanie, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy o rehabilitacji, do oprocentowania kredytów bankowych i w spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, zaciągniętych na likwidację skutków powodzi w związku z zatrudnianiem i rehabilitacją osób niepełnosprawnych.

2. Cele określone w ust. 1 mogą zostać dofinansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych maksymalnie do kwoty, która nie może być sfinansowana z innych źródeł.

3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania środków, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność uproszczenia postępowania.

Art. 11a. Środki Funduszu Solidarnościowego mogą być przeznaczone na odtworzenie infrastruktury i wyposażenia w ramach zawartych umów, o których mowa w art. 13 ust. 9 i 12 ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1848 oraz z 2026 r. poz. 986). Przepis art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym stosuje się odpowiednio.

---

26) Dodany przez art. 13 ustawy z dnia 11 czerwca 2026 r. o zmianie niektórych ustaw w celu uproszczenia procedur administracyjnych w sprawach rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych albo załatwianych milcząco (Dz. U. poz. 875), która wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

Art. 12. 1. Środki zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, zwanego dalej „funduszem rehabilitacji", mogą być przeznaczone na odtworzenie infrastruktury i wyposażenia, utraconych lub zniszczonych na skutek powodzi miejsc pracy oraz rehabilitacji osób niepełnosprawnych u dysponenta tego funduszu.

2. Dysponent funduszu rehabilitacji może przeznaczyć środki, o których mowa w art. 33 ust. 3 pkt 4 ustawy o rehabilitacji, na pomoc indywidualną dla osób niepełnosprawnych, przeznaczoną na usuwanie skutków powodzi dotyczących tych osób, w szczególności na zakup utraconego lub zniszczonego sprzętu rehabilitacyjnego, środków pomocniczych i przedmiotów ortopedycznych lub na ograniczenie barier technicznych i architektonicznych powstałych na skutek powodzi.

3. Środki funduszu rehabilitacji, z wyłączeniem środków przeznaczonych na pomoc indywidualną dla osób niepełnosprawnych, mogą być przeznaczone na ratowanie zagrożonych likwidacją na skutek powodzi warsztatów terapii zajęciowej prowadzonych przez dysponenta tego funduszu.

4. Dysponent funduszu rehabilitacji może przeznaczyć do 10 % środków tego funduszu, z wyłączeniem środków, o których mowa w art. 33 ust. 3 pkt 4 i 5 ustawy o rehabilitacji, na przedsięwzięcia wspólne lub na bezzwrotną pomoc na usuwanie skutków powodzi u innego dysponenta funduszu rehabilitacji, który poniósł szkody na skutek powodzi.

5. Warunkiem przeznaczenia środków funduszu rehabilitacji w sposób określony w ust. 1, 3 i 4 jest uzyskanie zgody dysponenta Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

6. W przypadku nieuzyskania zgody, o której mowa w ust. 5, dysponent funduszu rehabilitacji jest obowiązany do dokonania wpłat, o których mowa w art. 33 ust. 4a ustawy o rehabilitacji.

7. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio do dysponentów zakładowego funduszu aktywności.

Art. 13. (uchylony)

Art. 14. 1. Organ udzielający pomocy, o której mowa w art. 12a, art. 26, art. 26d, art. 26e lub art. 32 ustawy o rehabilitacji, może odroczyć termin płatności należności z tytułu zwrotu udzielonej pomocy, jeżeli niemożność terminowego zwrotu pomocy jest skutkiem powodzi.

2. Jeżeli naruszenie warunków umowy, na podstawie której udzielono pomocy określonej w ust. 1, nastąpiło na skutek powodzi, to organ udzielający pomocy może nie żądać zwrotu pomocy, pod warunkiem niezwłocznego usunięcia nieprawidłowości, i kontynuować realizację umowy lub odroczyć termin płatności należności z tytułu zwrotu pomocy.

Art. 14a. Zawiesza się okresy, o których mowa w art. 12a ust. 1 i art. 26g ust. 1 pkt 1 ustawy o rehabilitacji, w stosunku do osób niepełnosprawnych, które otrzymały jednorazowo środki na podjęcie działalności w formie spółdzielni socjalnej oraz utraciły zatrudnienie w wyniku wystąpienia powodzi, oraz spółdzielni socjalnych i przedsiębiorstw społecznych, poszkodowanych w wyniku wystąpienia powodzi, posiadających siedzibę lub prowadzących działalność na terenie gmin wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, na okres wskazany w tych przepisach. Starosta weryfikuje przesłanki, o których mowa w umowie, nie biorąc pod uwagę okresu zawieszenia.

Art. 14b. 1. Przyznane jednorazowo środki na podjęcie działalności w formie spółdzielni socjalnej, o których mowa w art. 12a ust. 1 ustawy o rehabilitacji, mogą zostać umorzone w całości lub w części wraz z odsetkami, jeżeli na skutek powodzi członkostwo w spółdzielni socjalnej będzie krótsze niż odpowiednio 12 lub 24 miesiące.

2. Przyznane środki na utworzenie stanowiska pracy lub na finansowanie kosztów płacy, o których mowa w art. 26g ust. 1 ustawy o rehabilitacji, mogą zostać umorzone w całości lub w części wraz z odsetkami, jeżeli miejsca pracy uległy zniszczeniu na skutek powodzi.

3. Podmiotom, którym umorzono środki, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługuje prawo ponownego złożenia wniosku o przyznanie tych środków.

4. Umorzeń, o których mowa w ust. 1 i 2, dokonuje starosta na wniosek poszkodowanego podmiotu złożony w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 15. Podmioty zamierzające:

1) wystąpić o pomoc, o której mowa w art. 11 ust. 1,

2) wykorzystać fundusz rehabilitacji w sposób określony w art. 12 ust. 1, 3 i 4,

3) (uchylony)

4) wystąpić o odroczenie, o którym mowa w art. 14 ust. 1

– są obowiązane odpowiednio złożyć wniosek albo wystąpić o zgodę do dysponenta Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 16. Za okresy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, niedłużej niż do dnia 31 grudnia roku, w którym wystąpiła powódź, refundacja, o której mowa w art. 25a ust. 1 ustawy o rehabilitacji, może być dokonywana w przypadku nieterminowego opłacenia składek podlegających refundacji, jeżeli uchybienie terminu płatności składek było skutkiem powodzi.

Art. 17. 1. Pożyczka edukacyjna, o której mowa w art. 111 ustawy o rynku pracy, może zostać umorzona w całości lub w części wraz odsetkami, jeżeli na skutek powodzi:

1) nastąpiła trwała lub czasowa przeszkoda w funkcjonowaniu instytucji szkoleniowej;

2) poszkodowany bezrobotny w okresie trwania powodzi nie mógł podjąć lub ukończyć szkolenia.

2. Umorzenia pożyczki w przypadku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje, w drodze decyzji, starosta na wniosek pożyczkobiorcy złożony w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 lub z urzędu w wypadku śmierci pożyczkobiorcy bez konieczności uzyskania opinii powiatowej rady rynku pracy.

Art. 18. 1. Przyznane środki na podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w art. 147 ustawy o rynku pracy, środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, o których mowa w art. 161 ustawy o rynku pracy, refundacje kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowisk pracy, o których mowa w art. 154 ust. 1–3 ustawy o rynku pracy, środki na utworzenie stanowiska pracy oraz finansowanie kosztów wynagrodzenia, o których mowa w art. 167 ustawy o rynku pracy, mogą zostać umorzone w całości lub w części wraz z odsetkami, jeżeli miejsca pracy uległy zniszczeniu na skutek powodzi.

2. Osobom, którym umorzono środki przyznane na podjęcie działalności gospodarczej lub na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, w związku z utratą miejsca pracy na skutek powodzi, przysługuje prawo ponownego złożenia wniosku o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej oraz założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej.

2a. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się warunku niewykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i niepozostawania w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej w okresie ostatnich 12 miesięcy.

3. Umorzenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje, w drodze decyzji, starosta na wniosek poszkodowanego złożony w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

4. Organem wyższego stopnia w sprawach określonych w ust. 3 jest wojewoda.

Art. 18a. 1. Pożyczki, o których mowa w art. 172 ust. 3–5 ustawy o rynku pracy, mogą zostać umorzone w całości lub w części wraz z odsetkami na wniosek pożyczkobiorcy, jeżeli stanowiska pracy utworzone dzięki pożyczce uległy zniszczeniu na skutek powodzi.

2. Pożyczki, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o rynku pracy, mogą zostać umorzone w całości lub w części wraz z odsetkami na wniosek pożyczkobiorcy, jeżeli działalność gospodarcza prowadzona na terenie obszaru wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 na skutek powodzi nie może być kontynuowana lub jeżeli możliwość jej prowadzenia uległa istotnemu ograniczeniu, w szczególności gdy:

1) lokal, w którym prowadzona była działalność gospodarcza, uległ całkowitemu lub częściowemu zniszczeniu lub

2) towary podlegające sprzedaży w ramach prowadzonej działalności uległy całkowitemu lub częściowemu zniszczeniu, lub

3) środki trwałe zakupione ze środków pochodzących z pożyczki uległy całkowitemu lub częściowemu zniszczeniu.

3. Wniosek o umorzenie pożyczki, o którym mowa w ust. 1 lub 2, pożyczkobiorca składa do pośrednika finansowego, o którym mowa w art. 173 ust. 1 ustawy o rynku pracy, w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw pracy dokonuje umorzenia, o którym mowa w ust. 1 i 2, w zakresie pożyczek, o których mowa w art. 172 ust. 3–5 ustawy o rynku pracy, oraz pożyczek, o których mowa w art. 172 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, udzielonych ze środków Funduszu Pracy, na podstawie wniosków o umorzenie pożyczki. Wnioski o umorzenie pożyczek podlegają zaopiniowaniu przez pośredników finansowych i Bank Gospodarstwa Krajowego.

5. Pośrednik finansowy dokonuje umorzenia, o którym mowa w ust. 2, w zakresie pożyczek, udzielonych przez niego ze środków Funduszu Pracy i środków Unii Europejskiej, na podstawie wniosków o umorzenie pożyczki, pozytywnie zaopiniowanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

6. Z dniem wpływu wniosku o umorzenie pożyczki do pośrednika finansowego spłata pożyczki ulega zawieszeniu.

7. W przypadku stwierdzenia braku przesłanek do umorzenia pożyczki w całości lub w części albo w przypadku częściowego umorzenia pożyczki pożyczkobiorca jest obowiązany do spłaty rat pożyczki wraz z odsetkami zgodnie z nowym harmonogramem ustalonym przez pośrednika finansowego.

8. W przypadku stwierdzenia braku przesłanek do umorzenia pożyczki w całości lub w części albo w przypadku częściowego umorzenia pożyczki, odsetki od pożyczki są naliczane z wyłączeniem okresu od dnia wpływu wniosku o umorzenie pożyczki do pośrednika finansowego do dnia doręczenia pożyczkobiorcy nowego harmonogramu spłaty rat pożyczki wraz z odsetkami, o którym mowa w ust. 7, włącznie z tym dniem.

Art. 18b. Zawiesza się terminy i okresy, o których mowa w art. 165 ust. 1 pkt 3, art. 166 ust. 4, art. 169 ust. 4 pkt 3 i 4, ust. 5 pkt 2 oraz ust. 10 ustawy o rynku pracy, w stosunku do osób, które otrzymały z Funduszu Pracy środki na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej oraz utraciły zatrudnienie w wyniku wystąpienia powodzi, oraz do spółdzielni socjalnych i przedsiębiorstw społecznych, poszkodowanych w wyniku wystąpienia powodzi, posiadających siedzibę lub prowadzących działalność na terenie gmin wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, na okres wskazany w tych przepisach. Starosta weryfikuje przesłanki, o których mowa w umowie, nie biorąc pod uwagę okresu zawieszenia.

Art. 19. 1. Starosta, na wniosek poszkodowanego bezrobotnego, przyznaje prawo do świadczenia w wysokości zasiłku dla bezrobotnych, o której mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1 ustawy o rynku pracy, finansowanego z Funduszu Pracy, za okres poprzedzający dzień zarejestrowania się poszkodowanego bezrobotnego w powiatowym urzędzie pracy, przypadający w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, niedłuższy jednak niż 30 dni, jeżeli opóźnienie w rejestracji było spowodowane powodzią, a poszkodowany bezrobotny spełnia warunki określone w art. 218 ustawy o rynku pracy.

2. W przypadku gdy świadczenie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje bezrobotnemu za okres krótszy niż 30 dni, jest wypłacane w kwocie 1/30 wysokości zasiłku dla bezrobotnych, o której mowa w art. 224 ust. 1 pkt 1 ustawy o rynku pracy, za każdy dzień przysługiwania.

3. Od świadczenia, o którym mowa w ust. 1, nie są odprowadzane składki na ubezpieczenia społeczne i na ubezpieczenie zdrowotne.

4. Poszkodowanym bezrobotnym, którzy utracili prawo do zasiłku dla bezrobotnych w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 z powodu upływu okresu jego pobierania, przysługuje od dnia określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 prawo do zasiłku dla bezrobotnych przez okres 30 dni w wysokości zasiłku otrzymywanego w ostatnim miesiącu przysługiwania prawa, pod warunkiem niezaistnienia zawartych w ustawie o rynku pracy ustawowych przyczyn utraty statusu bezrobotnego.

5. (uchylony)

Art. 20. 1. Starosta może, w trybie określonym dla prac interwencyjnych, o których mowa w przepisach ustawy o rynku pracy, biorąc pod uwagę zakres i skalę zniszczeń u pracodawcy spowodowanych powodzią oraz możliwości utrzymania przez pracodawcę miejsc pracy, dokonywać ze środków Funduszu Pracy zwrotu, przez okres do 12 miesięcy, poniesionych przez pracodawcę kosztów na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych zamieszkałych na obszarze gmin lub miejscowości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie iloczynu dwukrotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę i liczby zatrudnionych bezrobotnych w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, pod warunkiem że pracodawca nie zmniejszy w tym okresie liczby zatrudnionych pracowników w stosunku do stanu na dzień podpisania umowy o refundację – jednak niedłużej niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź.

2. W przypadku gdy pracodawca nie dotrzyma warunku, o którym mowa w ust. 1, pomoc podlega wstrzymaniu od miesiąca, w którym nastąpiło niedotrzymanie warunku, w wysokości stanowiącej iloczyn przyznanej refundacji na jedną osobę i liczby zwolnionych pracowników.

Art. 21. 1. Starosta może, w trybie określonym dla prac interwencyjnych, o których mowa w przepisach ustawy o rynku pracy, biorąc pod uwagę zakres i skalę zniszczeń u pracodawcy spowodowanych powodzią oraz możliwości utrzymania przez pracodawcę miejsc pracy, dokonywać ze środków Funduszu Pracy zwrotu, przez okres do 12 miesięcy, poniesionych przez pracodawcę, którego zakład został zniszczony na skutek powodzi, kosztów na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne zatrudnianych pracowników, w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie iloczynu dwukrotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę i liczby zatrudnionych pracowników, w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, pod warunkiem że pracodawca nie zmniejszy w tym okresie liczby zatrudnionych pracowników w stosunku do stanu na dzień podpisania umowy o refundację – jednak niedłużej niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź. Przepis art. 20 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Starosta może zwracać organizatorowi robót publicznych, który przy pracach związanych z usuwaniem skutków powodzi zatrudnił skierowane poszkodowane osoby fizyczne, które osobiście i na własny rachunek prowadzą działalność w zakresie produkcji rolnej, w pozostającym w ich posiadaniu gospodarstwie rolnym obejmującym obszar użytków rolnych o powierzchni przekraczającej 2 ha przeliczeniowe lub prowadzące dział specjalny produkcji rolnej, o którym mowa w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rolników, oraz ich małżonków i pełnoletnich domowników przez okres do 12 miesięcy, jednak niedłużej niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź, poniesione koszty na wynagrodzenia oraz składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia skierowanych osób w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie iloczynu dwukrotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę i liczby zatrudnionych skierowanych osób w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy.

3. Skierowanie do prac określonych w ust. 2 odbywa się pod warunkiem, że zniszczeniu na skutek powodzi uległo co najmniej 30 % gospodarstwa rolnego lub upraw działu specjalnego produkcji rolnej albo straty w hodowli prowadzonej w dziale specjalnym produkcji rolnej powstałe na skutek powodzi przekroczyły 30 % hodowanych zwierząt.

4. Do organizowania prac, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy o robotach publicznych, o których mowa w ustawie o rynku pracy, z wyłączeniem zasad udzielania pomocy publicznej.

5. Osoby, o których mowa w ust. 2, które podlegały ubezpieczeniu społecznemu rolników z mocy ustawy w pełnym zakresie bezpośrednio przed zatrudnieniem przy wykonywaniu robót publicznych, mogą podlegać nadal temu ubezpieczeniu w okresie podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia przy wykonywaniu robót publicznych, jeżeli złożą w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oświadczenie o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników z mocy ustawy w pełnym zakresie.

Art. 22. 1. Świadczenia, o których mowa w art. 19–21, są finansowane ze środków utworzonej na ten cel rezerwy Funduszu Pracy, będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy.

1a. Środki Funduszu Pracy na finansowanie świadczeń, o których mowa w art. 19–21, są przyznawane samorządom powiatów przez ministra właściwego do spraw pracy na wniosek właściwego miejscowo starosty.

1b. Środki Funduszu Pracy przyznane na finansowanie świadczeń, o których mowa w art. 19–21, w części niewykorzystanej do końca roku budżetowego, podlegają rozliczeniu i zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy w terminie miesiąca od dnia zakończenia okresu finansowania tych świadczeń, niepóźniej niż do dnia 31 stycznia następnego roku.

1c. Środki zwrócone przez podmioty korzystające ze świadczeń, o których mowa w art. 19–21, na rachunek bankowy samorządu powiatu, rozliczone przez powiatowy urząd pracy w danym miesiącu, podlegają zwrotowi na rachunek bankowy dysponenta Funduszu Pracy w terminie do 10. dnia następnego miesiąca.

2. Rezerwa, o której mowa w ust. 1, jest tworzona w ramach posiadanych środków finansowych Funduszu Pracy, obejmujących bieżące przychody, w tym dotacje z budżetu państwa i pozostałości środków z okresów poprzednich.

Art. 22a. 1. Poszkodowanemu w wyniku wystąpienia powodzi będącemu przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, który prowadził działalność gospodarczą na dzień wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 1 ust. 2, może być w związku z tą powodzią przyznane jednorazowo świadczenie interwencyjne na wsparcie dalszego prowadzenia działalności gospodarczej, zwane dalej „świadczeniem interwencyjnym”.

1a. Świadczenie interwencyjne może być przyznane również na wsparcie dalszego prowadzenia:

1) działalności pożytku publicznego w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2025 r. poz. 1338 oraz z 2026 r. poz. 1040) przez organizacje pozarządowe w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie lub podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 3 tej ustawy,

2) działalności pożytku publicznego w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie i innej działalności o charakterze odpłatnym w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 806 oraz z 2026 r. poz. 986) przez podmioty ekonomii społecznej, o których mowa w art. 2 pkt 5 tej ustawy,

3) działalności rolniczej w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 592, 779, 846, 1079, 1098 i 1123) przez rolników w rozumieniu art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników podlegających na podstawie tej ustawy ubezpieczeniu społecznemu rolników

– poszkodowanych w wyniku wystąpienia powodzi, którzy prowadzili tę działalność i posiadali status płatnika składek w rozumieniu art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych na dzień wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

2. Świadczenie interwencyjne może być przyznane wyłącznie przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, lub organizacji albo podmiotowi, albo rolnikowi, o których mowa w ust. 1a, którzy:

1) ponieśli szkodę polegającą na utracie, uszkodzeniu lub zniszczeniu, bezpośrednio w wyniku wystąpienia powodzi, składników materialnych przedsiębiorstwa lub organizacji albo podmiotu, o których mowa w ust. 1a pkt 1 i 2, albo gospodarstwa rolnego prowadzonego przez rolnika, o którym mowa w ust. 1a pkt 3, niezbędnych do dalszego prowadzenia działalności gospodarczej lub działalności, o której mowa w ust. 1a, oraz

2) zobowiążą się do prowadzenia działalności gospodarczej lub działalności, o której mowa w ust. 1a, przez okres co najmniej 6 miesięcy od dnia otrzymania świadczenia interwencyjnego, oraz

3) zobowiążą się do utrzymania poziomu zatrudnienia przez okres 6 miesięcy od dnia wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

3. Przez utrzymanie poziomu zatrudnienia rozumie się utrzymanie liczby ubezpieczonych zgłoszonych do dobrowolnych ubezpieczeń społecznych, obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz wyłącznie ubezpieczenia zdrowotnego.

Art. 22b. 1. W celu uzyskania świadczenia interwencyjnego przedsiębiorca lub organizacja albo podmiot, albo rolnik, o których mowa w art. 22a ust. 1a, składa do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniosek zawierający:

1) oznaczenie wnioskodawcy: imię i nazwisko lub nazwę skróconą, adres do korespondencji, numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacyjny REGON, a jeżeli ich nie nadano – numer PESEL lub serię i numer dowodu osobistego albo paszportu;

2) wskazanie sposobu ustalenia wysokości świadczenia interwencyjnego, o którym mowa w art. 22c ust. 1;

3) wysokość średniomiesięcznego przychodu uzyskanego z prowadzenia działalności gospodarczej lub działalności, o której mowa w art. 22a ust. 1a pkt 1 i 2, w roku kalendarzowym poprzedzającym rok wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 1 ust. 2, w przypadku wyboru sposobu ustalania wysokości świadczenia interwencyjnego, o którym mowa w art. 22c ust. 1 pkt 2;

4) numer rachunku płatniczego przedsiębiorcy lub organizacji albo podmiotu, albo rolnika, o których mowa w art. 22a ust. 1a, prowadzonego w kraju lub wydanego w kraju instrumentu płatniczego w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2026 r. poz. 623, 875, 1074 i 1206), na który ma być przekazane świadczenie interwencyjne;

5) wysokość wnioskowanego świadczenia interwencyjnego.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca lub organizacja albo podmiot, albo rolnik, o których mowa w art. 22a ust. 1a, dołącza:

1) oszacowanie, o którym mowa w art. 43 ust. 4 pkt 2, 3 lub ust. 6 zdanie drugie, wraz z dokumentacją, na podstawie której zostało ono dokonane, albo zobowiązanie do przesłania tego oszacowania wraz z tą dokumentacją w terminie 10 miesięcy od dnia otrzymania świadczenia interwencyjnego, a w przypadku rolnika – protokół oszacowania szkód sporządzony przez komisję, o której mowa w art. 4 ust. 7 ustawy z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2026 r. poz. 942), na którym wojewoda potwierdził wystąpienie szkód, sporządzając adnotację na tym protokole, albo zobowiązanie do przesłania tego protokołu w terminie 5 miesięcy od dnia otrzymania świadczenia interwencyjnego;

2) dokument potwierdzający zawarcie umowy ubezpieczenia przedsiębiorstwa lub składników majątkowych organizacji albo podmiotu, o których mowa w art. 22a ust. 1a pkt 1 i 2, albo gospodarstwa rolnego prowadzonego przez rolnika, o którym mowa w art. 22a ust. 1a pkt 3, służących do prowadzenia działalności, o której mowa w art. 22a ust. 1a, od następstw klęsk żywiołowych – jeżeli zawarł taką umowę, albo oświadczenie o niezawarciu takiej umowy;

3) oświadczenie o faktycznym miejscu prowadzenia działalności gospodarczej lub działalności, o której mowa w art. 22a ust. 1a;

4) oświadczenie o prowadzeniu działalności gospodarczej lub działalności, o której mowa w art. 22a ust. 1a, na dzień wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 1 ust. 2;

5) zobowiązanie do prowadzenia działalności gospodarczej lub działalności, o której mowa w art. 22a ust. 1a, oraz zobowiązanie do utrzymania poziomu zatrudnienia, o których mowa w art. 22a ust. 2 pkt 2 i 3.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 2–4, przedsiębiorca lub organizacja albo podmiot, albo rolnik, o których mowa w art. 22a ust. 1a, składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, wraz z załącznikami, o których mowa w ust. 2, może być złożony za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym albo wykorzystującego sposób potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych udostępniony bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w systemie teleinformatycznym.

5. Wniosek o przyznanie świadczenia interwencyjnego przedsiębiorca lub organizacja albo podmiot, albo rolnik, o których mowa w art. 22a ust. 1a, składa w terminie 6 miesięcy od dnia wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

Art. 22c. 1. Świadczenie interwencyjne jest przyznawane w wysokości wskazanej przez przedsiębiorcę lub organizację albo podmiot, albo rolnika, o których mowa w art. 22a ust. 1a, we wniosku, o którym mowa w art. 22b ust. 1 – niewyższej jednak niż wysokość szkody określonej w art. 22a ust. 2 pkt 1. Wysokość przyznanego świadczenia nie może także przekraczać wysokości ustalonej zgodnie ze sposobem wskazanym przez:

1) przedsiębiorcę lub organizację albo podmiot, albo rolnika, o których mowa w art. 22a ust. 1a, w tym wniosku, jako kwota stanowiąca iloczyn liczby ubezpieczonych zgłoszonych do dobrowolnych ubezpieczeń społecznych, obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, wyłącznie ubezpieczenia zdrowotnego, na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w art. 22b ust. 1, albo na dzień wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 1 ust. 2, w zależności od tego, która liczba jest mniejsza, oraz kwoty określonej w tym rozporządzeniu albo

2) przedsiębiorcę lub organizację albo podmiot, o których mowa w art. 22a ust. 1a pkt 1 i 2, w tym wniosku, jako kwota stanowiąca iloczyn wysokości średniomiesięcznego przychodu uzyskanego z prowadzenia działalności gospodarczej lub działalności, o której mowa w art. 22a ust. 1a pkt 1 i 2, w roku kalendarzowym poprzedzającym rok wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 1 ust. 2, oraz współczynnika określonego w tym rozporządzeniu przy uwzględnieniu rozmiarów skutków powodzi oraz sytuacji budżetu państwa.

2. Określona w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 1 ust. 2, kwota, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie może być niższa niż połowa przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej z kwartału poprzedzającego wydanie tego rozporządzenia, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

3. Wysokość średniomiesięcznego przychodu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, ustala się przez podzielenie przychodu uzyskanego z prowadzenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę lub prowadzenia działalności, o której mowa w art. 22a ust. 1a pkt 1 i 2, przez organizację albo podmiot wymienione w tych przepisach w roku kalendarzowym poprzedzającym rok wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 1 ust. 2, przez liczbę miesięcy kalendarzowych w tym roku kalendarzowym, w trakcie których działalność ta była prowadzona przynajmniej przez jeden dzień, w którym nie była zawieszona.

4. Maksymalną wysokość przyznawanego świadczenia interwencyjnego określa rozporządzenie, o którym mowa w art. 1 ust. 2, przy uwzględnieniu rozmiarów skutków powodzi.

5. W przypadku gdy przedsiębiorca lub organizacja albo podmiot, albo rolnik, o których mowa w art. 22a ust. 1a, przed wystąpieniem powodzi nie zawarli umowy ubezpieczenia przedsiębiorstwa lub składników majątkowych organizacji albo podmiotu, o których mowa w art. 22a ust. 1a pkt 1 i 2, albo gospodarstwa rolnego prowadzonego przez rolnika, o którym mowa w art. 22a ust. 1a pkt 3, służących do prowadzenia działalności, o której mowa w art. 22a ust. 1a, od następstw klęsk żywiołowych, wysokość przyznanego świadczenia interwencyjnego nie może przekroczyć 75 % wysokości szkody określonej w art. 22a ust. 2 pkt 1 oraz 75 % maksymalnej wysokości świadczenia interwencyjnego określonej w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

Art. 22d. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych informuje Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o średniomiesięcznym przychodzie stanowiącym podstawę do ustalenia wysokości świadczenia interwencyjnego, wskazanym we wniosku, o którym mowa w art. 22b ust. 1.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej informuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych o rozbieżnościach między średniomiesięcznym przychodem wykazanym we wniosku, o którym mowa w art. 22b ust. 1 pkt 3, a średniomiesięcznym przychodem uzyskanym z prowadzenia działalności gospodarczej lub działalności, o której mowa w art. 22a ust. 1a pkt 1 i 2, w roku kalendarzowym poprzedzającym rok wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 1 ust. 2, wykazanym dla celów podatkowych wyliczonym w trybie wskazanym w art. 22c ust. 3.

3. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na wniosek Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przekazuje informacje niezbędne do realizacji zadań w zakresie świadczenia interwencyjnego.

4. Wymiana informacji, o których mowa w ust. 1–3, następuje w formie elektronicznej.

Art. 22e. 1. Świadczenie interwencyjne podlega, z zastrzeżeniem art. 4, zwrotowi przez przedsiębiorcę lub organizację albo podmiot, albo rolnika, o których mowa w art. 22a ust. 1a, w całości, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, liczonymi od dnia jego wypłacenia, na rachunek bankowy wskazany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli przedsiębiorca lub organizacja albo podmiot, albo rolnik, o których mowa w art. 22a ust. 1a:

1) w okresie 6 miesięcy od dnia otrzymania świadczenia interwencyjnego zaprzestali prowadzenia działalności gospodarczej lub działalności, o której mowa w art. 22a ust. 1a, lub zawiesili ich prowadzenie;

2) złożyli niezgodne ze stanem faktycznym przynajmniej jedno z oświadczeń, o których mowa w art. 22b ust. 2 pkt 2–4;

3) wbrew zobowiązaniu nie przesłali w terminie oszacowania wraz z dokumentacją, o których mowa w art. 22b ust. 2 pkt 1, a w przypadku rolnika – protokołu, o którym mowa w art. 22b ust. 2 pkt 1;

4) nie poddali się kontroli lub utrudniali kontrolę, o której mowa w art. 22f ust. 1.

2. Świadczenie interwencyjne podlega zwrotowi przez przedsiębiorcę lub organizację albo podmiot, albo rolnika, o których mowa w art. 22a ust. 1a, w części, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, liczonymi od dnia jego wypłacenia, na rachunek bankowy wskazany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli:

1) Szef Krajowej Administracji Skarbowej poinformuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych o wystąpieniu rozbieżności między średniomiesięcznym przychodem wykazanym we wniosku, o którym mowa w art. 22b ust. 1 pkt 3, a średniomiesięcznym przychodem uzyskanym z prowadzenia działalności gospodarczej lub działalności, o której mowa w art. 22a ust. 1a pkt 1 i 2, w roku kalendarzowym poprzedzającym rok wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 1 ust. 2, wykazanym dla celów podatkowych wyliczonym w trybie wskazanym w art. 22c ust. 3 – proporcjonalnie do wysokości zawyżenia;

2) przedsiębiorca lub organizacja albo podmiot, albo rolnik, o których mowa w art. 22a ust. 1a, nie wykonali zobowiązania, o którym mowa w art. 22a ust. 2 pkt 3 – proporcjonalnie do różnicy w liczbie ubezpieczonych zgłoszonych do dobrowolnych ubezpieczeń społecznych, obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, oraz wyłącznie ubezpieczenia zdrowotnego.

3. Świadczenie interwencyjne podlega zwrotowi wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego przez:

1) przedsiębiorcę lub organizację albo podmiot, o których mowa w art. 22a ust. 1a pkt 1 i 2, w części, na rachunek bankowy wskazany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli zostało ono przyznane w wysokości wyższej niż wysokość szkody wynikającej z oszacowania, o którym mowa w art. 43 ust. 4 pkt 2, 3 lub ust. 6 zdanie drugie, z uwzględnieniem art. 22c ust. 5;

2) rolnika, o którym mowa w art. 22a ust. 1a pkt 3, w części, na rachunek bankowy wskazany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli zostało ono przyznane w wysokości wyższej niż wysokość szkody wynikającej z protokołu, o którym mowa w art. 22b ust. 2 pkt 1, z uwzględnieniem art. 22c ust. 5.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1–3, termin zwrotu świadczenia interwencyjnego lub jego części nie może być dłuższy niż 30 dni kalendarzowych, liczonych od dnia uprawomocnienia się decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

5. Spadkobiercy przedsiębiorcy lub rolnika, o którym mowa w art. 22a ust. 1a pkt 3, nie są obowiązani do zwrotu wypłaconego temu przedsiębiorcy lub rolnikowi świadczenia interwencyjnego, jeżeli wyłączną przesłanką zwrotu jest ziszczenie się warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w następstwie śmierci tego przedsiębiorcy lub rolnika.

6. Do ustalenia obowiązków następców prawnych oraz podmiotów przekształconych z tytułu nienależnie wypłaconego świadczenia interwencyjnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 93–93c, art. 94, art. 97 § 1 i 1a, art. 97a § 1–3, art. 98 § 1 i § 2 pkt 1, 2, 5 i 7, art. 100, art. 101 oraz art. 106 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

7. Do nienależnie wypłaconych świadczeń interwencyjnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie stosuje się przepisy art. 84 ust. 4–5 oraz 7–8e ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

8. Do dochodzenia nienależnie wypłaconego świadczenia interwencyjnego stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziału 15 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

9. Przychód z tytułu uzyskanego świadczenia interwencyjnego oraz w przypadku, o którym mowa w ust. 5, nie stanowi przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 22f. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest uprawniony do kontroli prawidłowości i rzetelności danych, informacji i oświadczeń przekazanych przez przedsiębiorcę lub organizację albo podmiot, albo rolnika, o których mowa w art. 22a ust. 1a, we wniosku, o którym mowa w art. 22b ust. 1. Przepisy rozdziału 10 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio. Przepisów art. 47 ust. 1, art. 48 ust. 1, art. 54 ust. 1 oraz art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców nie stosuje się.

2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeprowadza kontrolę przedsiębiorcy lub organizacji albo podmiotu, albo rolnika, o których mowa w art. 22a ust. 1a, którym przyznano świadczenie interwencyjne, w okresie 3 lat liczonych od dnia jego przyznania, w zakresie:

1) prowadzenia działalności gospodarczej lub działalności, o której mowa w art. 22a ust. 1a, w okresie 6 miesięcy od dnia otrzymania świadczenia interwencyjnego;

2) utrzymania poziomu zatrudnienia przez okres 6 miesięcy od dnia wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 1 ust. 2;

3) właściwego dokumentowania wniosku o świadczenie interwencyjne.

3. Kontrolowany jest obowiązany udostępnić wszelkie dokumenty i udzielać wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli.

4. Środki pochodzące ze świadczenia interwencyjnego nie podlegają egzekucji sądowej ani administracyjnej.

Art. 22g. 1. Rozstrzygnięcie o przyznaniu świadczenia interwencyjnego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w całości uwzględniające wniosek, o którym mowa w art. 22b ust. 1, nie wymaga wydania decyzji.

2. W przypadku:

1) rozstrzygnięcia, które nie uwzględnia w całości wniosku, o którym mowa w art. 22b ust. 1, lub uwzględnia ten wniosek w części,

2) rozstrzygnięcia o odmowie przyznania świadczenia interwencyjnego,

3) rozstrzygnięcia o zwrocie wypłaconego świadczenia interwencyjnego, w całości lub w części

– Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję.

3. Nie wydaje się decyzji o zwrocie wypłaconego świadczenia interwencyjnego, jeżeli kwota podlegająca zwrotowi nie przekracza dziesięciokrotności kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

4. Od decyzji, o których mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie do właściwego sądu w terminie i według zasad określonych w przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 468, 473, 830, 1003 i 1046) dla postępowań w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Przepisy art. 83 ust. 5–7 i art. 83a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio.

5. Zakład wraz z odwołaniem przekazuje do sądu akta sprawy w postaci wydruków z systemu teleinformatycznego. Wydruki zastępują dokumenty elektroniczne.

6. Decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma w sprawie świadczenia interwencyjnego, lub nienależnie pobranego świadczenia interwencyjnego Zakład Ubezpieczeń Społecznych może doręczać w postaci elektronicznej na profilu informacyjnym. Informacja o umieszczeniu na profilu informacyjnym decyzji, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacji lub innego pisma w wymienionych sprawach może zostać przesłana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na wskazany na profilu informacyjnym adres poczty elektronicznej lub numer telefonu.

7. Decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma, o których mowa w ust. 6, opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo zamieszcza się w nich imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby upoważnionej do ich wydania.

8. Decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma uznaje się za doręczone:

1) w momencie ich odbioru na profilu informacyjnym;

2) po upływie 14 dni od dnia umieszczenia na profilu informacyjnym decyzji, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacji lub innego pisma – w przypadku ich nieodebrania.

Art. 22h. 1. Do zamówień na usługi lub dostawy udzielane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w związku z wykonaniem przepisów dotyczących świadczenia interwencyjnego nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w terminie 14 dni od dnia udzielenia zamówienia na usługi lub dostawy, o których mowa w ust. 1, zamieszcza w Biuletynie Zamówień Publicznych informację o udzieleniu tego zamówienia, w której podaje:

1) nazwę i adres siedziby zamawiającego;

2) datę i miejsce zawarcia umowy lub informację o zawarciu umowy drogą elektroniczną;

3) opis przedmiotu umowy, z wyszczególnieniem odpowiednio ilości rzeczy lub innych dóbr lub zakresu usług;

4) wartość umowy;

5) okoliczności faktyczne uzasadniające udzielenie zamówienia bez zastosowania przepisów o zamówieniach publicznych;

6) nazwę (firmę) podmiotu albo imię i nazwisko osoby, z którymi została zawarta umowa.

Art. 22i. 1. W przypadku gdy na terenie obszaru wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 bezpośrednio w wyniku wystąpienia powodzi doszło do uszkodzenia lub zniszczenia infrastruktury pocztowej operatora wyznaczonego może on otrzymać dotację celową z budżetu państwa na naprawienie szkód powstałych w wyniku wystąpienia powodzi.

2. Oszacowania szkód poniesionych przez operatora wyznaczonego dokonuje, według jego wyboru:

1) rzeczoznawca lub biegły uprawniony do dokonywania wyceny środków trwałych lub aktywów obrotowych;

2) rzeczoznawca majątkowy.

3. Koszt związany z oszacowaniem szkód, o którym mowa w ust. 2, może zostać pokryty ze środków finansowych uzyskanych z dotacji celowej, o której mowa w ust. 1.

4. Dotacja celowa, o której mowa w ust. 1, jest udzielana na wniosek operatora wyznaczonego złożony do ministra właściwego do spraw łączności, zawierający:

1) oznaczenie podmiotu, do którego jest kierowany wniosek;

2) oznaczenie wnioskodawcy i jego siedziby oraz adres do korespondencji;

3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy;

4) adres poczty elektronicznej wnioskodawcy;

5) wnioskowaną wysokość dotacji celowej wynikającą z oszacowania szkód, o którym mowa w ust. 2;

6) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata kwoty dotacji celowej.

5. Do wniosku o wypłatę dotacji celowej, o której mowa w ust. 1, dołącza się:

1) dokument zawierający oszacowanie szkód poniesionych przez operatora wyznaczonego;

2) dokument potwierdzający zawarcie przez wnioskodawcę umowy ubezpieczenia od następstw klęsk żywiołowych – jeżeli zawarł taką umowę, albo oświadczenie o niezawarciu takiej umowy.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, wnioskodawca składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

7. Szczegółowe warunki udzielenia dotacji celowej, o której mowa w ust. 1, określa umowa zawarta między operatorem wyznaczonym a ministrem właściwym do spraw łączności.

8. Wysokość dotacji celowej, o której mowa w ust. 1, nie może przekraczać różnicy między wysokością poniesionej szkody a wysokością odszkodowania oraz wsparcia ze środków publicznych uzyskanego z innych źródeł na pokrycie poniesionej szkody.

Art. 22j. W okresie i na obszarze wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 uzupełnianie w stałych zbiornikach pojazdu kolejowego w rozumieniu art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1234 oraz z 2026 r. poz. 41, 815 i 912) paliwa niezbędnego do jego działania lub działania jego podzespołów może odbywać się poza stacją paliw ciekłych oraz stacją kontenerową w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 10h i 10i ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43, 516, 607 i 900) bezpośrednio ze środka transportu paliw ciekłych w rozumieniu art. 3 pkt 10j ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

Art. 23. 1. W przypadku braku środków na wypłatę pracownikom wynagrodzenia przysługującego za:

1) czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy w przypadku, o którym mowa w art. 8,

2) czas niewykonywania pracy, jeżeli pracownik był gotów do jej wykonywania, a doznał przeszkód z przyczyn dotyczących pracodawcy, które zostały bezpośrednio spowodowane powodzią,

3) wykonaną pracę, polegającą na ochronie zakładu pracy przed powodzią lub na usuwaniu skutków powodzi, mającą na celu utrzymanie lub przywrócenie prowadzenia przez pracodawcę działalności gospodarczej

– pracodawca, który na skutek powodzi przejściowo zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej lub istotnie ograniczył jej prowadzenie, może złożyć do właściwego marszałka województwa wniosek o udzielenie nieoprocentowanej pożyczki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

2. Zaspokojeniu ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych może podlegać wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, miesięcznie do wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za okres wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od pracodawcy.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera oświadczenie o braku własnych środków na wypłatę wynagrodzenia, określenie okresu, za który przysługuje wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, podlegające zaspokojeniu z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz kwoty tego wynagrodzenia. Do wniosku załącza się wykaz pracowników, których wynagrodzenie będzie podlegało zaspokojeniu w ramach pożyczki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

3a. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Po dokonaniu wypłaty wynagrodzenia pracownikom, pracodawca przekazuje na rachunek bankowy Funduszu różnicę między kwotą otrzymaną z Funduszu a kwotą wypłaconą pracownikom w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia otrzymania środków w ramach nieoprocentowanej pożyczki.

5. Zwrot pożyczki, o której mowa w ust. 1, następuje w dowolnym terminie, jednak niepóźniej niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku wystąpienia powodzi na rachunek bankowy Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Termin pracodawca określa we wniosku, o którym mowa w ust. 3. Do zwrotu pożyczki stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

5a. Decyzję o zwrocie pożyczki w całości lub w części wydaje marszałek województwa.

5b. Od decyzji, o której mowa w ust. 5a, przysługuje odwołanie do samorządowego kolegium odwoławczego.

6. Pracodawca może ubiegać się po dniu 31 grudnia roku następującego po roku wystąpienia powodzi o umorzenie należności z tytułu udzielonej pożyczki w całości lub w części, odroczenie terminu spłaty należności, lub rozłożenie spłaty należności na raty w całości lub w części, na wniosek złożony do marszałka województwa. Należność może zostać umorzona, termin spłaty należności może zostać odroczony lub spłata należności może zostać rozłożona na raty przez ministra właściwego do spraw pracy będącego dysponentem Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zwanego dalej „dysponentem Funduszu”, jeżeli pracodawca wykaże, że na skutek powodzi nastąpiło u niego pogorszenie warunków prowadzenia działalności gospodarczej, a w szczególności:

1) nastąpił spadek obrotów gospodarczych, rozumianych jako sprzedaż lub nastąpiło zmniejszenie zamówień na usługi lub dostawy wytwarzanych towarów, w ciągu kolejnych 6 miesięcy w okresie od dnia otrzymania pożyczki do dnia złożenia wniosku o umorzenie należności z tytułu udzielonej pożyczki w całości lub w części, odroczenie terminu spłaty należności, lub rozłożenie spłaty należności na raty w całości lub w części w porównaniu z analogicznymi kolejnymi miesiącami w ciągu ostatnich dwóch lat lub

2) nastąpiły straty w środkach trwałych, które ograniczyły możliwość prowadzenia działalności gospodarczej w porównaniu z okresem sprzed powodzi.

6a. Dysponent Funduszu może umorzyć należność z tytułu udzielonej pożyczki, jeżeli:

1) w postępowaniu egzekucyjnym stwierdzono, że przedsiębiorca, który pobrał pożyczkę, nie posiada majątku, z którego można dochodzić należności;

2) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie odzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji należności lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne;

3) przedsiębiorca, który pobrał pożyczkę będący osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej został wykreślony z właściwego rejestru przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować należność, a odpowiedzialność z tytułu należności nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie.

7. Dysponent Funduszu umarza należność z tytułu udzielonej pożyczki z urzędu, jeżeli pracodawca, będący osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą, który pobrał pożyczkę, zmarł.

7a. Marszałek województwa nie dochodzi zwrotu należności z tytułu pożyczki, jeżeli kwota należna do zwrotu nie przekracza, określonych na dzień dokonania rozliczenia, najniższych kosztów doręczenia w obrocie krajowym przesyłki poleconej za potwierdzeniem odbioru przez operatora wyznaczonego. Kwota ta jest zaliczana do kosztów Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

7b. Kwotę pożyczki pracodawca zwraca w całości, wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych od dnia jej otrzymania, na rachunek bankowy wojewódzkiego urzędu pracy, jeżeli złożył niezgodne ze stanem faktycznym oświadczenie, o którym mowa w ust. 3.

7c. Marszałek województwa może przeprowadzać kontrole pracodawcy, o którym mowa w ust. 1, w zakresie wydatkowania środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na wypłatę wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne należnych od pracodawcy zgodnie z przeznaczeniem i w tym celu może żądać okazania wszelkiej dokumentacji z tym związanej oraz żądać złożenia stosownych wyjaśnień.

7d. Pracodawca zobowiązuje się do poddania się kontroli marszałka województwa lub upoważnionych pracowników wojewódzkiego urzędu pracy. Pracodawca, który nie poddał się kontroli, jest obowiązany do zwrotu całości otrzymanej pomocy.

7e. Marszałek województwa może pozyskiwać z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy, w postaci elektronicznej, dane zgromadzone na koncie płatnika składek lub koncie ubezpieczonego, o których mowa w art. 50 ust. 14–16 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w celu ustalenia lub weryfikacji okoliczności, o których mowa w ust. 1 i 6.

7f. Marszałek województwa w celu realizacji zadań przewidzianych w ustawie może pozyskiwać od starostów i powiatowych urzędów pracy informacje mające znaczenie dla oceny spełniania warunków przyznania pomocy i prawidłowości jej wykorzystania w zakresie określonym w niniejszym artykule.

7g. Marszałek województwa może wystąpić do podmiotów, o których mowa w ust. 7e i 7f, o informacje o pracownikach obejmujące:

1) imię i nazwisko;

2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;

3) informacje związane z zatrudnieniem pracowników w okresie objętym pożyczką dotyczące:

   a) czasu trwania i rodzaju umowy,

   b) wymiaru czasu pracy,

   c) wysokości wynagrodzenia,

   d) obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne od wynagrodzenia,

   e) odprowadzania i wysokości odprowadzonych składek na ubezpieczenia społeczne od wynagrodzenia,

   f) odprowadzania i wysokości odprowadzonych zaliczek na podatek dochodowy,

   g) nieobecności w pracy,

   h) okresu i wysokości wsparcia udzielonego na pracownika na podstawie przepisów ustawy,

   i) trybu rozwiązania stosunku pracy.

7h. Marszałek województwa w celu realizacji zadań przewidzianych w ustawie może pozyskiwać w postaci elektronicznej, w sposób automatyczny, przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy, informacje przetwarzane w Krajowym Rejestrze Sądowym, Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej oraz Powszechnym Elektronicznym Systemie Ewidencji Ludności.

7i. Dysponent Funduszu może przeprowadzać u marszałka województwa i w podległym mu wojewódzkim urzędzie pracy kontrole w zakresie określonym w art. 39a ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

8. Dysponent Funduszu może upoważnić marszałków województw do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 6–7.

9. W przypadku zaistnienia niewypłacalności pracodawcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy kwota główna niespłaconego zadłużenia wraz z naliczonymi odsetkami za zwłokę staje się wymagalna z dniem zaistnienia niewypłacalności.

9a. Zadania określone w ust. 5a, 6–7a, 7c oraz 7e–7h, marszałkowie województw realizują przy pomocy wojewódzkich urzędów pracy.

9b. Podmioty, o których mowa w ust. 9a, przetwarzają dane osobowe pracowników, o których mowa w ust. 1, w zakresie wynikającym z przepisów wydanych na podstawie ust. 10. Przetwarzanie danych osobowych może następować w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 i 7 ustawy o rynku pracy.

9c. Umorzenie należności z tytułu udzielonej pożyczki w całości lub w części, odroczenie terminu spłaty należności lub rozłożenie spłaty należności na raty w całości lub w części, o których mowa w ust. 6–7, następuje w formie pisemnej, na podstawie przepisów prawa cywilnego.

9d. Marszałek województwa może, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, upoważnić dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy oraz na jego wniosek zastępcę dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy lub innego pracownika tego urzędu do realizacji zadań, o których mowa w ust. 5a, 6–7a, 7c oraz 7e–7h, w tym do wydawania decyzji i postanowień w trybie ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

10. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, i wzór wykazu, o którym mowa w ust. 3, tryb ich składania i rozpatrywania, sposób przekazywania środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i dokonywania wypłaty wynagrodzenia oraz szczegółowy tryb zwrotu Funduszowi Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych kwot przekazanych pracodawcy, uwzględniając konieczność uproszczenia postępowania.

Art. 24. Zmiany kwot przychodów i kosztów lub dochodów i wydatków ujętych w planach finansowych Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Funduszu Pracy, Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Funduszu Solidarnościowego oraz Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej w zakresie wynikającym z niniejszej ustawy, w roku, w którym wystąpiła powódź, dokonuje się zgodnie z art. 29 ust. 12 i 13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z tym że nie jest wymagana opinia sejmowej komisji do spraw budżetu w przypadku zmian powodujących zwiększenie:

1) łącznych kwot przychodów i kosztów lub łącznych kwot dochodów i wydatków, lub

2) planowanych wydatków ponad planowane dochody, jednak niewięcej niż o wysokość środków pieniężnych z poprzednich okresów, pozostających w dyspozycji państwowego funduszu celowego.

Art. 24a. 1. Świadczenie interwencyjne wypłaca Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

2. Świadczenie interwencyjne oraz koszty obsługi wypłaty tego świadczenia są finansowane z budżetu państwa ze środków rezerwy celowej, o której mowa w art. 3.

3. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 2, wynoszą 0,5 % kwoty przeznaczonej na wypłatę świadczenia interwencyjnego.

4. Zwroty nienależnie udzielonych świadczeń interwencyjnych w trakcie danego roku budżetowego nie mają wpływu na wysokość kosztów obsługi, o których mowa w ust. 3.

Art. 24b. 1. Poszkodowanej osobie fizycznej, której przysługuje prawo własności, albo poszkodowanym osobom fizycznym, którym łącznie przysługuje całość udziałów w prawie własności lokalu w rozumieniu ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2026 r. poz. 232), będącego lokalem o przeznaczeniu innym niż mieszkalne z uwzględnieniem pomieszczeń przynależnych i położonego na terenie gminy lub miejscowości wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, zwanym dalej „wynajmującym”, która bezpośrednio w wyniku wystąpienia powodzi poniosła szkodę polegającą na utracie, uszkodzeniu lub zniszczeniu lokalu, może być w związku z tą powodzią przyznane jednorazowo wsparcie z przeznaczeniem na cele określone w ust. 4, zwane dalej „świadczeniem lokalowym”, jeżeli w miesiącu kalendarzowym poprzedzającym miesiąc, w którym weszły w życie przepisy wydane na podstawie art. 1 ust. 2, lokal ten był na podstawie umowy najmu wynajęty w celu prowadzenia działalności gospodarczej przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

2. Świadczenie lokalowe nie przysługuje:

1) wynajmującemu będącemu przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;

2) wynajmującemu, któremu w odniesieniu do lokalu, o którym mowa w ust. 1, zostały już przyznane środki finansowe w ramach innego instrumentu wsparcia dla poszkodowanych z przeznaczeniem na remont lokalu lub usuwanie szkód w tym lokalu, w tym w postaci zasiłku celowego przyznawanego na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej osobie albo rodzinie, która poniosła stratę w wyniku powodzi, z przeznaczeniem na remont, odbudowę budynku mieszkalnego, lokalu mieszkalnego, budynku gospodarczego, a także odtworzenie budynku lub lokalu mieszkalnego w innym miejscu lub o innych wymiarach, zakup budynku lub lokalu mieszkalnego albo budynku mieszkalnego wraz z gruntem, na którym jest posadowiony, albo zakup działki budowlanej albo najem budynku lub lokalu mieszkalnego;

3) w przypadku lokalu, o którym mowa w ust. 1, wynajętego przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, który przeznaczył pomoc, o której mowa w art. 41 ust. 2, na usuwanie szkód w tym lokalu.

3. Świadczenie lokalowe może zostać przyznane wynajmującemu pod warunkiem wpłacenia w terminie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, o którym mowa w art. 21 ust. 1 albo 1a ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 843 oraz z 2026 r. poz. 779 i 1098):

1) za miesiąc kalendarzowy poprzedzający miesiąc, w którym weszły w życie przepisy wydane na podstawie art. 1 ust. 2 – w przypadku ryczałtu, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, albo

2) za kwartał poprzedzający miesiąc, w którym weszły w życie przepisy wydane na podstawie art. 1 ust. 2 – w przypadku ryczałtu, o którym mowa w art. 21 ust. 1a ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

4. Świadczenie lokalowe wynajmujący przeznacza na remont lokalu, o którym mowa w ust. 1, lub usunięcie szkód w rzeczowych aktywach trwałych stanowiących wyposażenie lokalu udostępnione przedsiębiorcy w ramach umowy najmu i będących własnością wynajmującego, które to szkody powstały w wyniku powodzi. Uzyskane w ramach świadczenia lokalowego środki mogą być wykorzystane na pokrycie kosztów poniesionych na cele określone w zdaniu pierwszym od dnia następującego po dniu wystąpienia powodzi.

5. W przypadku gdy lokal, o którym mowa w ust. 1, jest przedmiotem współwłasności, jedno świadczenie lokalowe może być przyznane łącznie wszystkim wynajmującym, o ile wszyscy współwłaściciele wystąpili z wnioskiem o jego przyznanie.

Art. 24c. 1. Świadczenie lokalowe jest przyznawane na wniosek wynajmującego złożony do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w terminie 6 miesięcy od dnia wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) oznaczenie wynajmującego: imię i nazwisko, adres do korespondencji, numer PESEL lub serię i numer dowodu osobistego albo paszportu;

2) oznaczenie przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 24b ust. 1: imię i nazwisko lub nazwę skróconą i numer identyfikacji podatkowej (NIP);

3) adres lokalu wraz z numerem księgi wieczystej, a w przypadku jej braku – dokument potwierdzający prawo własności;

4) numer rachunku płatniczego, prowadzonego w kraju lub wydanego w kraju instrumentu płatniczego w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, na który ma być przekazane świadczenie lokalowe;

5) oświadczenie wynajmującego, że w wyniku powodzi doznał szkody, o której mowa w art. 24b ust. 1;

6) oświadczenie wynajmującego, że w miesiącu kalendarzowym poprzedzającym miesiąc, w którym weszły w życie przepisy wydane na podstawie art. 1 ust. 2, lokal, o którym mowa w art. 24b ust. 1, był na podstawie umowy najmu wynajęty przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 24b ust. 1;

7) wysokość wnioskowanego świadczenia lokalowego;

8) w przypadku zawarcia umowy ubezpieczenia lokalu od następstw klęsk żywiołowych przed wystąpieniem powodzi – oświadczenie wynajmującego o wysokości wypłaconego odszkodowania albo zobowiązanie do przesłania takiego oświadczenia w terminie miesiąca od dnia wypłaty tego odszkodowania, oraz zobowiązanie do przesłania oświadczenia o zmianie wysokości wypłaconego odszkodowania w terminie miesiąca od dnia zaistnienia zmiany;

9) oświadczenie wynajmującego, w którym potwierdza, że nie zachodzą okoliczności określone w art. 24b ust. 2 wyłączające możliwość uzyskania świadczenia lokalowego;

10) podpis wynajmującego.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wynajmujący dołącza:

1) oszacowanie szkód poniesionych przez wynajmującego, jakie wystąpiły w lokalu, dokonane według wyboru wynajmującego przez:

a) rzeczoznawcę lub biegłego uprawnionego do dokonywania wyceny środków trwałych lub aktywów obrotowych,

b) rzeczoznawcę majątkowego,

c) ubezpieczyciela – w przypadku zawarcia umowy ubezpieczenia lokalu od następstw klęsk żywiołowych przed wystąpieniem powodzi

– wraz z dokumentacją, na podstawie której zostało ono dokonane, albo zobowiązanie do przesłania tego oszacowania wraz z tą dokumentacją w terminie 10 miesięcy od dnia otrzymania świadczenia lokalowego;

2) dokument potwierdzający zawarcie umowy ubezpieczenia lokalu od następstw klęsk żywiołowych przed wystąpieniem powodzi – w przypadku zawarcia takiej umowy, albo oświadczenie o niezawarciu takiej umowy;

3) dokumentację poniesionych kosztów remontu w lokalu, o którym mowa w art. 24b ust. 1 – w przypadku gdy remont w lokalu zakończył się na dzień złożenia wniosku;

4) oświadczenie o prowadzeniu remontu w lokalu, o którym mowa w art. 24b ust. 1, wraz z dokumentacją poniesionych dotychczas kosztów remontu – w przypadku gdy remont nie zakończył się na dzień złożenia wniosku;

5) oświadczenie, że koszty, o których mowa w pkt 3 i 4, nie zostały sfinansowane przez przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 24b ust. 1, ze środków, o których mowa w art. 24b ust. 2 pkt 3.

4. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 5, 6, 8 i 9 oraz ust. 3 pkt 2, 4 i 5, wnioskodawca składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 24d. 1. Świadczenie lokalowe jest przyznawane w wysokości wskazanej przez wynajmującego we wniosku, o której mowa w art. 24c ust. 2 pkt 7, niewyższej jednak niż wysokość szkód określonych w oszacowaniu szkód, o którym mowa w art. 24c ust. 3 pkt 1, pomniejszona o wartość wypłaconego odszkodowania, o którym mowa w art. 24c ust. 2 pkt 8.

2. Maksymalną wysokość przyznawanego świadczenia lokalowego określają przepisy wydane na podstawie art. 1 ust. 2, biorąc pod uwagę rozmiary skutków powodzi.

3. W przypadku gdy wynajmujący przed wystąpieniem powodzi nie zawarł umowy ubezpieczenia lokalu od następstw klęsk żywiołowych, wysokość przyznanego świadczenia lokalowego nie może przekroczyć 75 % wysokości szkód określonych w oszacowaniu szkód, o którym mowa w art. 24c ust. 3 pkt 1, oraz 75 % maksymalnej wysokości świadczenia lokalowego określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 24e. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych występuje do naczelnika urzędu skarbowego właściwego według miejsca zamieszkania podatnika o potwierdzenie opłacenia w terminie zryczałtowanego podatku dochodowego, o którym mowa w art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, od przychodów uzyskiwanych z tytułu najmu lokalu zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

2. Naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania podatnika niezwłocznie informuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych o opłaceniu w terminie zryczałtowanego podatku dochodowego, o którym mowa w art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, od przychodów uzyskiwanych z tytułu najmu lokalu zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych albo o jego nieopłaceniu w terminie.

3. Informacja, o której mowa w ust. 2, może być przekazana za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

Art. 24f. 1. Rozstrzygnięcie o przyznaniu świadczenia lokalowego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w całości uwzględniające wniosek, o którym mowa w art. 24c ust. 1, nie wymaga wydania decyzji. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje informację o dokonanej wypłacie.

2. W przypadku rozstrzygnięcia:

1) nieuwzględniającego w całości wniosku, o którym mowa w art. 24c ust. 1, lub uwzględniającego ten wniosek w części,

2) o odmowie przyznania świadczenia lokalowego

– Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję.

Art. 24g. 1. Świadczenie lokalowe podlega zwrotowi w całości lub w części przez wynajmującego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, liczonymi od dnia jego wypłacenia, na rachunek bankowy wskazany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w przypadku:

1) stwierdzenia, w związku z przeprowadzonym postępowaniem wyjaśniającym lub kontrolą, że wynajmujący:

   a) nie spełnia wymogów określonych w art. 24b lub

   b) złożył niezgodne ze stanem faktycznym przynajmniej jedno z oświadczeń, o których mowa w art. 24c ust. 2 pkt 5, 6, 8 i 9 oraz ust. 3 pkt 2, 4 i 5, lub

   c) nie przedłożył w wyznaczonym terminie dokumentów, o których mowa w art. 24c ust. 3 pkt 1, lub

2) gdy wynajmujący nie poddał się kontroli lub utrudniał kontrolę, o której mowa w art. 24h, lub

3) gdy po przyznaniu świadczenia lokalowego wynajmujący otrzymał odszkodowanie, o którym mowa w art. 24c ust. 2 pkt 8 – proporcjonalnie do wysokości otrzymanego odszkodowania.

2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych rozstrzyga o zwrocie w całości lub w części świadczenia lokalowego, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji.

3. Termin zwrotu świadczenia lokalowego lub jego części nie może być dłuższy niż 30 dni kalendarzowych, liczonych od dnia uprawomocnienia się decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, o której mowa w ust. 2.

4. Do świadczenia lokalowego przepisy art. 22e ust. 7–9 oraz art. 22g ust. 3–8 stosuje się odpowiednio.

5. Do ustalenia obowiązków następców prawnych z tytułu nienależnie wypłaconego świadczenia lokalowego stosuje się odpowiednio przepis art. 22e ust. 6.

Art. 24h. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest uprawniony do kontroli prawidłowości i rzetelności danych, informacji i oświadczeń przekazanych przez wynajmującego we wniosku, o którym mowa w art. 24c ust. 1, oraz właściwego przeznaczenia otrzymanego świadczenia lokalowego, o którym mowa w art. 24b ust. 4. Przepisy rozdziału 10 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio.

2. W zakresie kontroli, o której mowa w ust. 1, Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest uprawniony do otrzymania z funduszu pożyczkowego umowy pożyczki, o której mowa w art. 45 ust. 1, zawartej z przedsiębiorcą, o którym mowa w art. 24b ust. 1, w celu weryfikacji oświadczenia wynajmującego, o którym mowa w art. 24c ust. 3 pkt 5.

3. Umowa, o której mowa w ust. 2, może być przekazana w postaci elektronicznej.

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych może przeprowadzić kontrolę, o której mowa w ust. 1, w okresie 5 lat liczonych od dnia przyznania świadczenia lokalowego.

5. Wynajmujący oraz przedsiębiorca, o którym mowa w art. 24b ust. 1, są obowiązani do udostępnienia lokalu oraz wszelkich dokumentów, a także do udzielania wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli.

6. Środki pochodzące ze świadczenia lokalowego nie podlegają egzekucji sądowej ani administracyjnej.

Art. 24i. 1. Świadczenie lokalowe wypłaca Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

2. Świadczenie lokalowe oraz koszty obsługi wypłaty tego świadczenia są finansowane z budżetu państwa ze środków rezerwy celowej, o której mowa w art. 3 ust. 1.

3. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 2, wynoszą 2 % kwoty przeznaczonej na wypłatę świadczenia lokalowego.

4. Zwroty nienależnie udzielonych świadczeń lokalowych w trakcie danego roku budżetowego nie mają wpływu na wysokość kosztów obsługi, o których mowa w ust. 2.

Art. 25. 1. Właściciel lub zarządca budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego uszkodzonego lub zniszczonego na skutek powodzi może, z kredytu uzyskanego na zasadach określonych w ustawie z dnia 8 lipca 1999 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielonych na usuwanie skutków powodzi (Dz. U. poz. 690, z 2001 r. poz. 907, z 2009 r. poz. 545 oraz z 2010 r. poz. 996), dokonać spłaty całości lub części kredytu bankowego lub pożyczki bankowej, zaciągniętych przed wystąpieniem powodzi lub w jej trakcie na budowę, odtworzenie lub remont tego budynku lub lokalu.

2. Kredyt uzyskany na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 lipca 1999 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielonych na usuwanie skutków powodzi nie może zostać przeznaczony na spłatę kredytu lub pożyczki udzielanej ze środków publicznych lub z dopłatami do oprocentowania ze środków publicznych.

Art. 26. Na wniosek poszkodowanego, będącego kredytobiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1774), którego mieszkanie (dom jednorodzinny) zostało uszkodzone lub zniszczone na skutek powodzi, bank zawiesza spłatę kredytu wraz z odsetkami, bez względu na wysokość dochodu jego gospodarstwa domowego, na okres wskazany we wniosku, jednak niedłuższy niż rok. Wniosek składa się w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 26a. 1. Poszkodowanemu:

1) będącemu kredytobiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1385 oraz z 2026 r. poz. 635 i 1206), zwanej dalej „ustawą o wsparciu kredytobiorców”, oraz

2) którego dom jednorodzinny lub lokal mieszkalny, których dotyczy kredyt mieszkaniowy w rozumieniu ustawy o wsparciu kredytobiorców, zostały uszkodzone lub zniszczone na skutek powodzi, oraz który utracił, chociażby czasowo, możliwość korzystania z tego domu lub jego części lub tego lokalu albo

3) który całkowicie utracił źródło dochodu w wyniku powodzi oraz był zatrudniony lub prowadził działalność gospodarczą na obszarze gminy lub miejscowości wskazanej w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2

– może zostać udzielone, na jego wniosek, wsparcie finansowe, z tym że do tego wsparcia przepisów art. 3 ust. 1 i art. 4 ustawy o wsparciu kredytobiorców nie stosuje się.

2. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, polega na przekazywaniu kredytodawcy przez Bank Gospodarstwa Krajowego z Funduszu Wsparcia Kredytobiorców kwoty środków pieniężnych z przeznaczeniem na spłatę zobowiązań kredytobiorcy z tytułu kredytu mieszkaniowego, przez okres 12 miesięcy w przypadku kredytobiorcy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, albo przez okres 3 miesięcy w przypadku kredytobiorcy, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

3. Wysokość wsparcia, o którym mowa w ust. 1, określa się w złotych jako równowartość przewidywanych:

1) 12 miesięcznych rat kapitałowych i odsetkowych kredytu mieszkaniowego w przypadku kredytobiorcy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2;

2) 3 miesięcznych rat kapitałowych i odsetkowych kredytu mieszkaniowego w przypadku kredytobiorcy, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

4. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, jest przekazywane w ratach miesięcznych na wskazany przez kredytodawcę rachunek przeznaczony do przekazywania wsparcia.

5. Wniosek o udzielenie wsparcia, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

6. Wniosek o udzielenie wsparcia, o którym mowa w ust. 1, zawiera dodatkowo oświadczenie, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń:

1) w przypadku kredytobiorcy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, że dom jednorodzinny lub lokal mieszkalny, których dotyczy kredyt mieszkaniowy, zostały uszkodzone lub zniszczone na skutek powodzi, oraz kredytobiorca utracił, chociażby czasowo, możliwość korzystania z tego domu lub jego części lub tego lokalu z powodu powodzi;

2) w przypadku kredytobiorcy, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, że utracił źródło dochodu w wyniku powodzi oraz był zatrudniony lub prowadził działalność gospodarczą na obszarze gminy lub miejscowości wskazanej w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

7. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, nie podlega zwrotowi.

8. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–7 przepisy ustawy o wsparciu kredytobiorców stosuje się odpowiednio.

9. W przypadku gdy kredytem mieszkaniowym, o którym mowa w ust. 2, jest bezpieczny kredyt 2 %, o którym mowa w ustawie z dnia 1 października 2021 r. o rodzinnym kredycie mieszkaniowym i bezpiecznym kredycie 2 % (Dz. U. z 2024 r. poz. 1724, z 2025 r. poz. 1077 oraz z 2026 r. poz. 635), spłatę zobowiązań poszkodowanego dokonywaną zgodnie z ust. 4 uznaje się za dokonaną zgodnie z harmonogramem spłat rat kapitałowo-odsetkowych tego kredytu.

Art. 27. Przepisów art. 3d i art. 3e ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych nie stosuje się w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 do poszkodowanych, którym przysługuje premia gwarancyjna z tytułu dokonania czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 11–12 tej ustawy, jeżeli przedmiotem czynności był odpowiednio lokal mieszkalny, dom jednorodzinny albo budynek mieszkalny, uszkodzony lub zniszczony na skutek powodzi. Wniosek o likwidację książeczki mieszkaniowej i wypłatę premii gwarancyjnej składa się w terminie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 27a. 1. Gminie wskazanej w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 i w okresie wskazanym w tych przepisach przysługuje prawo pierwokupu:

1) samodzielnego, wyodrębnionego lokalu mieszkalnego lub udziału w tym lokalu,

2) nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym jednorodzinnym lub udziału w takiej nieruchomości

– położonych na obszarze tej gminy.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 109 ust. 3 i 4, art. 110 i art. 111 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

3. Lokale mieszkalne i udziały w lokalach mieszkalnych oraz nieruchomości i udziały w nieruchomościach nabyte przez gminę w wykonaniu prawa pierwokupu, o którym mowa w ust. 1, wchodzą w skład mieszkaniowego zasobu gminy.

Art. 27b. Do odpłatnego używania lokalu wchodzącego w skład mieszkaniowego zasobu gminy przez poszkodowanego, który w wyniku powodzi czasowo utracił możliwość zaspokajania potrzeb mieszkaniowych w dotychczasowym miejscu zamieszkania, nie stosuje się art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725).

Art. 27c. 1. Do lokalu mieszkalnego utworzonego z wykorzystaniem finansowego wsparcia, o którym mowa w ustawie z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych (Dz. U. z 2026 r. poz. 511 i 986), nie stosuje się przepisu art. 21 ust. 1 pkt 1 tej ustawy w zakresie zakazu zbycia tego lokalu, w przypadku gdy w ramach zamiany gmina przenosi na poszkodowanego własność takiego lokalu mieszkalnego z mieszkaniowego zasobu gminy oraz jednocześnie poszkodowany przenosi na rzecz gminy:

1) prawo własności lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, wraz ze związanym z własnością tego lokalu udziałem w nieruchomości wspólnej;

2) prawo własności nieruchomości, na której znajduje się lub znajdował budynek mieszkalny, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a.

2. Zamiana, o której mowa w ust. 1, może nastąpić w przypadku łącznego spełnienia następujących warunków:

1) lokal mieszkalny jest zbywany przez gminę na rzecz poszkodowanego, który łącznie spełnia następujące warunki:

   a) w wyniku powodzi, o której mowa w art. 1 ust. 2, utracił możliwość zamieszkiwania w należącym do niego, w tym także na zasadach współwłasności, lokalu mieszkalnym lub budynku mieszkalnym jednorodzinnym, w stosunku do którego została wydana decyzja, o której mowa w art. 66–68 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2026 r. poz. 524, 605, 646 i 1161),

   b) nie jest właścicielem lub współwłaścicielem lokalu mieszkalnego lub budynku mieszkalnego jednorodzinnego innego niż lokal lub budynek, o którym mowa w lit. a,

   c) po dniu wystąpienia powodzi, o której mowa w art. 1 ust. 2, nie dokonał zbycia prawa własności lokalu mieszkalnego lub budynku mieszkalnego jednorodzinnego, lub spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego lub budynku mieszkalnego jednorodzinnego;

2) lokal jest zbywany w drodze dokonywanej zamiany, o której mowa w ust. 1;

3) zamiana lokali nastąpi w terminie 3 lat od dnia wystąpienia powodzi.

3. Przy dokonaniu zamiany, o której mowa w ust. 1, 1 m^2 powierzchni użytkowej lokalu z mieszkaniowego zasobu gminy podlega zamianie na 1 m^2 powierzchni użytkowej lokalu lub budynku mieszkalnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a. Zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy przenoszony na rzecz gminy lokal lub budynek mieszkalny stanowi współwłasność, a przedmiotem zamiany są wszystkie udziały w prawie własności tej nieruchomości.

4. W przypadku gdy przenoszony na rzecz poszkodowanego lokal z mieszkaniowego zasobu gminy ma powierzchnię użytkową:

1) większą od powierzchni użytkowej lokalu lub budynku mieszkalnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a – zamiany dokonuje się po dokonaniu przez poszkodowanego na rzecz gminy dopłaty w kwocie stanowiącej wartość rynkową różnicy powierzchni tych lokali;

2) mniejszą od powierzchni użytkowej lokalu lub budynku mieszkalnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a – zamiany dokonuje się bez dopłat.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, przepisu art. 68 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami nie stosuje się, a środki uzyskane z dopłaty gmina przekazuje na rachunek Funduszu Dopłat, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2002 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów mieszkaniowych o stałej stopie procentowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1224 oraz z 2026 r. poz. 635), w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania.

6. W przypadku gdy w wyniku powodzi poszkodowany utracił możliwość zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym lub budynku mieszkalnym jednorodzinnym, do którego posiadał spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, lub udział w takim prawie i w stosunku do którego została wydana decyzja, o której mowa w art. 66–68 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio.

Art. 28. 1. W przypadku gdy przedsięwzięcie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lub art. 5 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. a ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych, w przypadku, o którym mowa w art. 5a ust. 1 tej ustawy, jest realizowane na terenie gminy lub miejscowości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, a pierwszeństwo w dostępie do tworzonych w ramach niego lokali mieszkalnych zapewnia się poszkodowanym będącym osobami fizycznymi, finansowego wsparcia udziela się do wysokości 100 % kosztów przedsięwzięcia.

2. (uchylony)

3. Finansowego wsparcia na pokrycie kosztów przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych, udziela się również:

1) gminie albo jednoosobowej spółce gminnej, jako beneficjentowi wsparcia, w przypadku przedsięwzięcia polegającego na remoncie lokalu mieszkalnego stanowiącego mieszkaniowy zasób gminy, zajmowanego przez lokatora na podstawie obowiązującej umowy najmu w wysokości:

   a) 70 % kosztów przedsięwzięcia, w przypadku gdy beneficjent wsparcia uzyskał premię, o której mowa w art. 11g ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2026 r. poz. 920), z tytułu realizacji przedsięwzięcia remontowego w budynku, w którym znajduje się ten lokal mieszkalny, i realizuje to przedsięwzięcie łącznie z remontem tego lokalu,

   b) 100 % kosztów przedsięwzięcia, w przypadku gdy temu przedsięwzięciu remontowemu poddawany jest lokal mieszkalny inny niż spełniający warunki, o których mowa w lit. a,

2) gminie albo związkowi międzygminnemu, jako beneficjentowi wsparcia, w przypadku przedsięwzięcia polegającego na remoncie lokalu mieszkalnego stanowiącego własność inwestora innego niż gmina, utworzonego z wykorzystaniem finansowego wsparcia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych, finansowania zwrotnego, o którym mowa w rozdziale 2a ustawy z dnia 26 października 1995 r. o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa (Dz. U. z 2026 r. poz. 1242), lub ze środków zlikwidowanego Krajowego Funduszu Mieszkaniowego, zgodnie z art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (w brzmieniu z dnia 30 maja 2009 r., Dz. U. z 2004 r. poz. 2157), i zajmowanego przez lokatora na podstawie obowiązującej umowy najmu, w wysokości 70 % kosztów tego przedsięwzięcia

– w przypadku gdy przedsięwzięcie to dotyczy usuwania szkód powstałych na skutek powodzi, a szkody dotyczące objętego nim lokalu oszacowano na poziomie uszkodzeń wynoszącym co najmniej 5 %.

4. Finansowego wsparcia na zasadach określonych w ust. 1 i 3 udziela się, jeżeli wniosek o to wsparcie złożono w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2. W przypadku gdy w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 dokonano aktualizacji złożonego do Banku Gospodarstwa Krajowego przed dniem rozpoczęcia tego terminu wniosku o finansowe wsparcie udzielane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych, dostosowującej ten wniosek do zasad określonych w ust. 1, wniosek ten uznaje się za spełniający warunek, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

5. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wysokość kwoty bazowej finansowego wsparcia udzielonego zgodnie z zasadami, o których mowa:

1) w ust. 1 dotyczącego przedsięwzięć, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych biorąc pod uwagę średni koszt realizacji przedsięwzięć, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1,

2) w ust. 3, biorąc pod uwagę średni koszt realizacji przedsięwzięć, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3

– ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych, wynikających z wniosków o finansowe wsparcie na pokrycie części kosztów takich przedsięwzięć realizowanych na terenie gmin poszkodowanych w wyniku wystąpienia powodzi i złożonych w okresie 6 miesięcy poprzedzających wydanie tego rozporządzenia.

6. W przypadku wydania przez ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa przepisów wykonawczych na podstawie:

1) ust. 5 pkt 1 finansowego wsparcia zgodnie z zasadami, o których mowa w ust. 1, na wniosek złożony w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 na pokrycie kosztów przedsięwzięcia, o którym mowa w:

   a) art. 3 ust. 1 pkt 5 udziela się do kwoty odpowiadającej iloczynowi kwoty bazowej określonej w tych przepisach powierzchni nabywanego lokalu mieszkalnego oraz współczynnika 1,2,

   b) art. 3 ust. 1 pkt 6 udziela się do kwoty odpowiadającej sumie iloczynu kwoty bazowej określonej w tych przepisach i powierzchni nabywanego lokalu mieszkalnego oraz kosztów jego remontu;

2) ust. 5 pkt 2, finansowego wsparcia zgodnie z zasadami, o których mowa w ust. 3, na wniosek złożony w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, udziela się danej gminie, danemu związkowi międzygminnemu albo danej jednoosobowej spółce gminnej do wysokości różnicy między iloczynem kwoty bazowej określonej w tych przepisach i łącznej powierzchni użytkowej znajdujących się na terenie tej gminy i uszkodzonych w wyniku powodzi lokali mieszkalnych stanowiących mieszkaniowy zasób gminy lub będących własnością inwestora innego niż gmina i utworzonych z wykorzystaniem finansowego wsparcia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych, finansowania zwrotnego, o którym mowa w rozdziale 2a ustawy z dnia 26 października 1995 r. o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa, lub ze środków zlikwidowanego Krajowego Funduszu Mieszkaniowego, zgodnie z art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (w brzmieniu z dnia 30 maja 2009 r., Dz. U. z 2004 r. poz. 2157), a łączną wysokością finansowego wsparcia udzielonego tej gminie, temu związkowi międzygminnemu albo tej jednoosobowej spółce gminnej zgodnie z zasadami, o których mowa w ust. 3, na podstawie innych wniosków złożonych w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

7. Do wniosku o udzielenie finansowego wsparcia zgodnie z zasadami określonymi w:

1) ust. 1 – beneficjent wsparcia dołącza oświadczenie o:

   a) zapewnieniu pierwszeństwa w dostępie do lokali mieszkalnych tworzonych w ramach przedsięwzięcia poszkodowanym będącym osobami fizycznymi;

   b) (uchylona)

2) ust. 3 – beneficjent wsparcia dołącza:

   a) oświadczenie beneficjenta lub inwestora o uszkodzeniu na skutek powodzi lokali mieszkalnych objętych przedsięwzięciem, na pokrycie kosztów którego udzielone ma zostać finansowe wsparcie,

   b) informację o łącznej liczbie i łącznej powierzchni użytkowej znajdujących się na terenie danej gminy i uszkodzonych na skutek powodzi lokali mieszkalnych:

      – stanowiących mieszkaniowy zasób gminy lub

      – będących własnością inwestora innego niż gmina i utworzonych z wykorzystaniem finansowego wsparcia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych, finansowania zwrotnego, o którym mowa w rozdziale 2a ustawy z dnia 26 października 1995 r. o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa, lub ze środków zlikwidowanego Krajowego Funduszu Mieszkaniowego, zgodnie z art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (w brzmieniu z dnia 30 maja 2009 r., Dz. U. z 2004 r. poz. 2157)

   – co do których szkody oszacowano na poziomie uszkodzeń wynoszącym co najmniej 5 %.

8. W informacji, o której mowa w ust. 7 pkt 2 lit. b tiret drugie, nie uwzględnia się lokali mieszkalnych, których właściciel wyraził pisemną zgodę na przeprowadzenie ich remontu dotyczącego usunięcia szkód powstałych na skutek powodzi przez najemcę.

9. W przypadku finansowego wsparcia udzielanego zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1 i 3 nie stosuje się przepisów art. 8a ust. 1, art. 13 ust. 1, la, 4 i 8–11 oraz art. 17 ust. 3a ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych.

10. W przypadku finansowego wsparcia udzielanego zgodnie z zasadami określonymi:

1) w ust. 1 w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 oraz w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych, do przedsięwzięć objętych tym finansowym wsparciem nie stosuje się art. 6aa i art. 12 ust. 1a pkt 1 tej ustawy;

2) w ust. 3 pkt 1 lit. a do przedsięwzięć objętych tym finansowym wsparciem nie stosuje się art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych.

11. W przypadku finansowego wsparcia udzielanego zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1 do kosztów przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych, zalicza się:

1) cenę ustaloną w umowie sprzedaży, pomniejszoną o wartość rynkową gruntu, niewiększą niż wartość rynkowa lokalu mieszkalnego, budynku mieszkalnego albo udziału we współwłasności budynku mieszkalnego, pomniejszoną o wartość rynkową gruntu, określoną w operacie szacunkowym przez rzeczoznawcę;

2) koszty remontu lokalu mieszkalnego, budynku mieszkalnego albo udziału we współwłasności budynku mieszkalnego objętego tym przedsięwzięciem.

12. Wnioski o finansowe wsparcie udzielane zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1 i 3 Bank Gospodarstwa Krajowego rozpatruje poza kolejnością, o której mowa w art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych.

12a. W przypadku gdy wniosek o udzielenie finansowego wsparcia na przedsięwzięcie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje o realizowanym przedsięwzięciu jedynie w części zakresu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych, Bank Gospodarstwa Krajowego w terminie 7 dni od dnia wpływu tego wniosku kwalifikuje go do finansowego wsparcia albo pozostawia go bez rozpatrzenia, jeżeli na podstawie danych i informacji w nim zawartych stwierdzi niezgodność tego przedsięwzięcia z ust. 1 oraz odpowiednio z art. 3, art. 5, art. 5a, art. 6 ust. 1–3 i 5, art. 6b, art. 7, art. 14, art. 14a ust. 1, art. 15 i art. 16 ust. 1–3 i 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych lub stwierdzi brak możliwości ustalenia wysokości kwoty finansowego wsparcia. Przepisów art. 8 ust. 4–7 i 9 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych nie stosuje się.

12b. W przypadku zakwalifikowania wniosku o udzielenie finansowego wsparcia na przedsięwzięcie, o którym mowa w ust. 1, w trybie, o którym mowa w ust. 12a, wsparcie to uruchamia się, jeżeli:

1) w terminie 10 miesięcy od dnia złożenia tego wniosku, wnioskodawca uzupełni ten wniosek o informacje zgodne z zakresem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych oraz

2) przedsięwzięcie objęte tym wnioskiem jest zgodne z ust. 1 oraz odpowiednio z art. 3, art. 5, art. 5a, art. 6 ust. 1–3 i 5, art. 6b, art. 7, art. 14, art. 14a ust. 1, art. 15 i art. 16 ust. 1–3 i 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych.

12c. W terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku o finansowe wsparcie uzupełnionego na podstawie ust. 12b pkt 1, Bank Gospodarstwa Krajowego sprawdza, czy przedsięwzięcie jest zgodne z ust. 1 oraz odpowiednio z art. 3, art. 5, art. 5a, art. 6 ust. 1–3 i 5, art. 6b, art. 7, art. 14, art. 14a ust. 1, art. 15 i art. 16 ust. 1–3 i 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych. W przypadku stwierdzenia niezgodności przedsięwzięcia z ust. 1 oraz z art. 3, art. 5, art. 5a, art. 6 ust. 1–3 i 5, art. 6b, art. 7, art. 14, art. 14a ust. 1, art. 15 i art. 16 ust. 1–3 i 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych Bank Gospodarstwa Krajowego informuje o tym wnioskodawcę.

13. Finansowego wsparcia zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1 i 3 udziela się do wysokości środków Funduszu Dopłat pochodzących z rezerwy celowej, o której mowa w art. 3 ust. 2.

14. Wnioski o finansowe wsparcie udzielane zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1 i 3 Bank Gospodarstwa Krajowego kwalifikuje do udzielenia finansowego wsparcia w terminie do dnia 31 grudnia danego roku.

Art. 28a. 1. W przypadku gdy przedsięwzięcie remontowe, o którym mowa w:

1) art. 6 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków, dotyczy usuwania szkód powstałych na skutek powodzi, wysokość premii remontowej stanowi:

   a) 60 % kosztów przedsięwzięcia – w przypadku gdy temu przedsięwzięciu remontowemu poddawany jest budynek mieszkalny wielorodzinny wpisany do rejestru zabytków lub znajdujący się na obszarze wpisanym do rejestru zabytków, niewięcej jednak niż wykorzystana kwota kredytu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków,

   b) 50 % kosztów przedsięwzięcia – w przypadku gdy temu przedsięwzięciu remontowemu poddawany jest budynek mieszkalny wielorodzinny inny niż spełniający warunki, o których mowa w lit. a,

2) art. 11g ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków, związane jest z usuwaniem skutków powodzi premia MZG w rozumieniu art. 2 pkt 22 tej ustawy, zwana dalej „premią MZG", przysługuje:

   a) w wysokości 70 % kosztów tego przedsięwzięcia,

   b) jeżeli przedmiotem przedsięwzięcia jest budynek mieszkalny wielorodzinny, w którym wszystkie lokale mieszkalne wchodzą w skład mieszkaniowego zasobu gminy lub stanowią własność inwestora innego niż gmina i zostały utworzone z wykorzystaniem finansowego wsparcia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych, finansowania zwrotnego, o którym mowa w rozdziale 2a ustawy z dnia 26 października 1995 r. o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa, lub ze środków zlikwidowanego Krajowego Funduszu Mieszkaniowego, zgodnie z art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (w brzmieniu z dnia 30 maja 2009 r., Dz. U. z 2004 r. poz. 2157)

   – jeżeli wniosek o tę premię złożono w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

2. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, prowadzonego przez inwestora innego niż gmina, art. 11g ust. 1 pkt 3 i 4, art. 11h, art. 11i ust. 2 oraz art. 11j ust. 3 pkt 2 lit. a, b i d–f ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków nie stosuje się.

3. W przypadku gdy przedsięwzięcie, o którym mowa w ust. 1, jest prowadzone przez inwestora innego niż gmina:

1) do wniosku o przyznanie premii MZG dołącza się oświadczenie, że wszystkie lokale mieszkalne znajdujące się w budynku stanowią mieszkaniowy zasób gminy i zostały utworzone z wykorzystaniem finansowego wsparcia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych, finansowania zwrotnego, o którym mowa w rozdziale 2a ustawy z dnia 26 października 1995 r. o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa, lub ze środków zlikwidowanego Krajowego Funduszu Mieszkaniowego, zgodnie z art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (w brzmieniu z dnia 30 maja 2009 r., Dz. U. z 2004 r. poz. 2157);

2) art. 11j ust. 3 pkt 2 lit. c ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków nie stosuje się.

4. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, do audytu remontowego, o którym mowa w art. 11j ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków, dołącza się dokumenty potwierdzające uszkodzenie budynku na skutek powodzi.

5. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie stosuje się przepisów art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1, 2 i 3, art. 8 pkt 3 oraz art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków.

6. Premii remontowych i premii MZG zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1 udziela się do wysokości środków Funduszu Termomodernizacji i Remontów pochodzących z rezerwy celowej, o której mowa w art. 3 ust. 2.

Art. 29. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 zwalnia się od:

1) opłaty skarbowej dokonanie czynności urzędowej, wydanie zaświadczenia lub zezwolenia (pozwolenia, koncesji) oraz złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii, w sprawach związanych z usuwaniem skutków powodzi;

2) opłaty za wydanie dokumentu paszportowego osoby, które przedstawią wydane przez właściwy organ gminy zaświadczenie potwierdzające, że dokumenty zostały utracone w związku z powodzią;

3) opłaty za udostępnianie danych i informacji zgromadzonych w bazach danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1151 i 1824 oraz z 2025 r. poz. 1019, 1542 i 1792), standardowych opracowań kartograficznych, o których mowa w art. 4 ust. 1e tej ustawy, oraz innych materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, a także wykonywanie czynności związanych z udostępnianiem tych informacji, opracowań i materiałów zgromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym oraz wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego – w przypadku konieczności uzyskania tych danych i informacji w związku z usuwaniem przez poszkodowanych skutków powodzi.

Art. 30. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego:

1) dochody (przychody) poszkodowanego otrzymane na usuwanie skutków powodzi z tytułu:

   a) nieodpłatnych lub częściowo odpłatnych świadczeń,

   b) darowizn, do których nie ma zastosowania ustawa z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2026 r. poz. 478 i 775);

2) przychody poszkodowanego otrzymane na podstawie art. 10–12, art. 17–19 i art. 22i; wydatków i kosztów bezpośrednio sfinansowanych z tych przychodów nie uważa się za koszty uzyskania przychodów;

3) przychody otrzymane na podstawie art. 23;

4) dochody kredytobiorców z tytułu otrzymanego wsparcia finansowego, o którym mowa w art. 26a ust. 1.

1a. Dochodów i przychodów zwolnionych od podatku dochodowego od osób fizycznych na podstawie ust. 1 nie zalicza się do dochodów, o których mowa w art. 26 ust. 7e zdanie pierwsze ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

2. Zwalnia się od podatku od spadków i darowizn darowizny, jeżeli do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź, zostaną przeznaczone przez obdarowanego na usunięcie skutków powodzi.

3. Do środków trwałych, których dotyczą przepisy ust. 1 pkt 1 i ust. 2, nie stosuje się przepisów art. 23 ust. 1 pkt 45 i pkt 45a lit. a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 16 ust. 1 pkt 48 i pkt 63 lit. a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 554, 779, 846, 912 i 1123).

4. W przypadku gdy przerwa w prowadzeniu działalności gospodarczej, o której mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, została spowodowana powodzią, podatnik zawiadamia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o okresie przerwy, w dniu rozpoczęcia działalności po tej przerwie.

5. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź.

6. Do zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 8 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 30a. 1. Dla celów obliczenia straty oraz udziału dochodów w przychodach, o których mowa w art. 24ca ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, nie uwzględnia się kosztów wytworzenia lub ceny nabycia rzeczy podlegających zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów z tytułu darowizn i ofiar wszelkiego rodzaju przekazanych na usuwanie skutków powodzi.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź.

Art. 31. W przypadku oddania poszkodowanemu do nieodpłatnego używania środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź, nie stosuje się przepisów art. 23 ust. 1 pkt 45a lit. c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 16 ust. 1 pkt 63 lit. c ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 32. 1. Udzielanie ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, o których mowa w art. 67a i art. 67b § 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, przedsiębiorcom prowadzącym działalność gospodarczą na obszarze gmin lub miejscowości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, następuje na wniosek przedsiębiorcy złożony w terminie do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź.

2. Ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych udzielone zgodnie z ust. 1 stanowią pomoc udzielaną na warunkach określonych w art. 50 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu.

Art. 33. 1. Świadczeń uzyskanych w związku z powodzią nie wlicza się do dochodu, od wysokości którego odrębne przepisy uzależniają uzyskanie świadczeń o charakterze socjalnym, ulg, dodatków i zwolnień, w tym z zakresu:

1) pomocy społecznej;

2) świadczeń rodzinnych;

3) dodatków mieszkaniowych;

4) stypendiów i pomocy materialnej dla uczniów;

4a) stypendiów i zapomóg otrzymywanych przez studentów na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.[27)]);

5) świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

2. Świadczeń uzyskanych w związku z powodzią nie wlicza się do przychodu w rozumieniu ustawy o rynku pracy, od wysokości którego uzależniona jest możliwość uzyskania statusu bezrobotnego.

3. Jeżeli zalaniu na skutek powodzi uległo co najmniej 30 % powierzchni gospodarstwa rolnego w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, przy ustalaniu prawa do świadczeń z pomocy społecznej lub prawa do innych świadczeń lub form wsparcia przyznawanych na podstawie dochodu, o którym mowa w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 1240), lub w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, nie wlicza się do dochodu z gospodarstwa rolnego powierzchni gospodarstwa rolnego, która uległa zalaniu na skutek powodzi.

4. Środki pochodzące ze świadczeń uzyskanych w związku z powodzią nie podlegają egzekucji sądowej ani administracyjnej.

Art. 33a. W przypadku gdy miejscem zamieszkania osoby fizycznej, na rzecz której jest prowadzony rachunek oszczędnościowy, o którym mowa w art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o pomocy państwa w oszczędzaniu na cele mieszkaniowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 1210), jest gmina wskazana w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, warunek, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o pomocy państwa w oszczędzaniu na cele mieszkaniowe, uznaje się za spełniony również w przypadku, gdy wpłaty dokonano w co najmniej jednym z 6 kolejnych miesięcy następujących po dniu wydania tych przepisów.

Art. 34. 1. Gmina otrzymuje z budżetu państwa dotację w wysokości równej sumie wypłaconych członkom ochotniczej straży pożarnej ekwiwalentów, o których mowa w art. 15 ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o ochotniczych strażach pożarnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 244 i 900 oraz z 2026 r. poz. 180, 426 i 1159), za uczestnictwo w działaniu ratowniczym związanym z powodzią.

2. Gmina może otrzymać dotację celową z budżetu państwa z przeznaczeniem dla ochotniczej straży pożarnej na zakup sprzętu specjalistycznego, którego utrata lub trwałe uszkodzenie nastąpiły na skutek działań ratowniczych lub działań pomocowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 188 oraz z 2026 r. poz. 815) prowadzonych w trakcie powodzi.

3. Do udzielenia dotacji, o której mowa w ust. 2, nie stosuje się ograniczenia określonego w art. 128 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

4. Ochotnicza straż pożarna w terminie 30 dni od zakończenia działań, o których mowa w ust. 2, przekazuje gminie zestawienie sprzętu, o którym mowa w ust. 2, ze wskazaniem niezbędnej kwoty do jego odtworzenia. W zestawieniu uwzględnia się kwotę przysługującą z tytułu ubezpieczenia sprzętu, o którym mowa w ust. 2, oraz dokumentację potwierdzającą utratę lub trwałe uszkodzenie tego sprzętu.

5. Do zestawienia, o którym mowa w ust. 4, ochotnicza straż pożarna dołącza opinię właściwego terytorialnie komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej wraz z potwierdzeniem zadysponowania jednostki do działań ratowniczych lub działań pomocowych prowadzonych w trakcie powodzi.

6. Dotację, o której mowa w ust. 2, przyznaje wojewoda na wniosek gminy. Do wniosku załącza się zestawienie i opinię, o których mowa w ust. 4 i 5.

7. Przepisy art. 34 ustawy stosuje się również do udzielenia dotacji na zakup specjalistycznego sprzętu, którego utrata lub trwałe uszkodzenie nastąpiło przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na skutek działania ratowniczego prowadzonego w trakcie powodzi i przed tym dniem nie została udzielona dotacja na podstawie dotychczasowych przepisów, z wyłączeniem 30 dniowego terminu od zakończenia działań ratowniczych lub działań pomocowych, określonego w proponowanym art. 34 ust. 4.

[27)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897, z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622, 1162, 1794, 1837 i 1864 oraz z 2026 r. poz. 187, 203, 328, 370, 635, 637, 821 i 912.

Art. 35. 1. W przypadku udzielania dotacji przeznaczonej na zadania własne związane z usuwaniem skutków powodzi:

1) gminom wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 lub

2) gminom, na których terenie znajdują się miejscowości wskazane w tych przepisach, lub

3) powiatom, na których terenie znajdują się gminy wskazane w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 lub gminy, na których terenie znajdują się miejscowości wskazane w tych przepisach

– nie stosuje się ograniczenia określonego w art. 128 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2. W przypadku realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, przez związki międzygminne, związki powiatów lub związki powiatowo-gminne, środki na realizacje tych zadań zapewnia właściwa jednostka samorządu terytorialnego.

Art. 35a. 1. W przypadku realizacji zadań, o których mowa w art. 36 ustawy o rehabilitacji, organ administracji publicznej zlecający realizację zadania publicznego organizacjom pozarządowym, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 tej ustawy, jest uprawniony do zmiany warunków umów na wniosek strony lub za jej zgodą, w tym w szczególności do zwiększenia wysokości udzielonej dotacji na realizację zadania publicznego, do przedłużenia terminu na złożenie sprawozdania z wykonania zleconego zadania publicznego oraz rozliczenia udzielonej dotacji na realizację zadania publicznego, z pominięciem terminów wynikających z ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z tym że termin ten nie może być późniejszy niż 31 stycznia roku następnego, a także do uznania za uzasadnione wydatków poniesionych na sfinansowanie działań realizowanych w ramach zleconego zadania publicznego, które zostały odwołane w następstwie okoliczności będących skutkiem powodzi.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, niewykonanie planu działań lub nieosiągnięcie rezultatów założonych w umowie, na podstawie której zlecono realizację zadania publicznego, nie może skutkować uznaniem dotacji na realizację zadania publicznego w tej części za wykorzystaną niezgodnie z przeznaczeniem, pobraną nienależnie lub w nadmiernej wysokości i podlegającą zwrotowi.

Art. 35b. 1. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 organ administracji publicznej zlecający realizację zadania publicznego organizacjom pozarządowym, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 tej ustawy, jest uprawniony do przedłużenia terminu na złożenie sprawozdania z wykonania zleconego zadania publicznego oraz rozliczenia udzielonej dotacji na realizację zadania publicznego z pominięciem terminów wynikających z ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z tym że termin ten nie może być późniejszy niż 31 stycznia roku następnego, a także do uznania za uzasadnione wydatków poniesionych na sfinansowanie działań realizowanych w ramach zleconego zadania publicznego, które zostały odwołane w następstwie okoliczności będących skutkiem powodzi.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, niewykonanie planu działań lub nieosiągnięcie rezultatów założonych w umowie, na podstawie której zlecono realizację zadania publicznego, nie może skutkować uznaniem dotacji na realizację zadania publicznego w tej części za wykorzystaną niezgodnie z przeznaczeniem, pobraną nienależnie lub w nadmiernej wysokości i podlegającą zwrotowi.

Art. 35c. 1. W przypadku realizacji zadań, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 4 i 4a ustawy o rehabilitacji, w zakresie niezbędnym do niwelowania i ograniczenia negatywnych skutków powodzi oraz innych okoliczności będących następstwem skutków powodzi, organy i podmioty powołane do zawierania umów mogą, na wniosek strony lub za jej zgodą zmienić jej warunki, w tym w szczególności:

1) zmienić termin na jej realizację lub przesunąć termin na realizację zobowiązań z niej wynikających;

2) zmienić termin na złożenie sprawozdania z wykonania zadania oraz rozliczenia udzielonej dotacji, z pominięciem terminów wynikających z ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z tym że termin ten nie może być późniejszy niż 31 stycznia roku następnego, a także uznać za uzasadnione wydatki poniesione na sfinansowanie działań realizowanych w ramach zadania, które zostały odwołane w następstwie okoliczności będących skutkiem powodzi.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, niewykonanie działań lub nieosiągnięcie rezultatów założonych w umowie, na podstawie której udzielono dotacji na realizację zadania, nie może skutkować uznaniem dotacji na realizację zadania w tej części za wykorzystaną niezgodnie z przeznaczeniem, pobraną nienależnie lub w nadmiernej wysokości i podlegającą zwrotowi.

Art. 35d. 1. Pomoc publiczna, o której mowa w art. 26, art. 26a, art. 26d, art. 32 i art. 41 ustawy o rehabilitacji, w kwotach ustalonych na podstawie tej ustawy, może być udzielana jako pomoc publiczna spełniająca warunki określone w art. 50 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu pracodawcom posiadającym siedzibę lub prowadzącym działalność na terenie gmin wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, którzy nie byli w trudnej sytuacji ekonomicznej w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym weszły w życie przepisy wydane na podstawie art. 1 ust. 2.

2. Do pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 4 ust. 1.

Art. 35e. 1. Poszkodowani mający siedzibę lub realizujący zadania publiczne na terenie obszaru wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, którym została udzielona dotacja lub przekazane środki na realizację zadań publicznych, mogą złożyć sprawozdania z wykonania zleconego zadania publicznego oraz rozliczenia udzielonej dotacji i środków na realizację zadania publicznego z pominięciem terminów wynikających z ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Termin złożenia sprawozdania z wykonania zleconego zadania publicznego oraz rozliczenia udzielonej dotacji i środków na realizację zadania publicznego podlega uzgodnieniu z organem, który przekazał dotację celową lub środki na realizację zadania publicznego, z tym że termin ten nie może być późniejszy niż 31 stycznia roku następnego.

2. Organ zlecający zadanie publiczne może uznać za uzasadnione wydatki poniesione na sfinansowanie działań realizowanych w ramach zleconego zadania publicznego, które nie zostało wykonane w całości w następstwie okoliczności związanych z obowiązywaniem stanu klęski żywiołowej bądź innych nowych działań w ramach realizacji zadania publicznego w związku z wprowadzonym stanem klęski żywiołowej, zrealizowanych za zgodą organu zlecającego zadanie publiczne.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zatwierdzenie rozliczenia dotacji w zakresie rzeczowym i finansowym, o którym mowa w art. 152 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, powinno nastąpić w terminie 60 dni od dnia jego przedstawienia, a w przypadku dotacji na realizację zadania za granicą – 120 dni od dnia jego przedstawienia.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, niewykonanie planu działań lub nieosiągnięcie rezultatów założonych w umowie, na podstawie której zlecono realizację zadania publicznego, nie może skutkować uznaniem dotacji na realizację zadania publicznego w tej części za wykorzystaną niezgodnie z przeznaczeniem, pobraną nienależnie lub w nadmiernej wysokości i podlegającą zwrotowi.

Art. 35f. 1. Na wniosek poszkodowanego w wyniku wystąpienia powodzi będącego płatnikiem składek, zwany dalej „wnioskiem o umorzenie", można umorzyć należności, w tym należności już opłacone, z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, na Fundusz Solidarnościowy, na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub na Fundusz Emerytur Pomostowych za wskazany przez niego miesiąc kalendarzowy lub miesiące kalendarzowe przypadające w okresie wskazanym lub okresach wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, jeżeli płatnik ten wykaże spadek przychodu z działalności gospodarczej lub z prowadzonej przez niego działalności, o której mowa w art. 22a ust. 1a, o co najmniej 40 % między porównywanymi miesiącami wskazanymi w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

2. Poszkodowany w wyniku wystąpienia powodzi płatnik składek, któremu:

1) na podstawie umowy, o której mowa w art. 29 ust. 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, odroczono termin płatności należności z tytułu składek za okres, o którym mowa w art. 36, lub rozłożono należności z tytułu tych składek na raty,

2) na podstawie art. 36 ustalono nowy termin płatności należności z tytułu składek za okres, o którym mowa w tym przepisie

– może uwzględnić te należności we wniosku o umorzenie.

3. W przypadku wniosku o umorzenie dotyczącego należności przyszłych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych rozpatruje ten wniosek w odniesieniu do tych należności w momencie powstania ostatniej z nich, we wskazanym okresie.

Art. 35g. 1. Wniosek o umorzenie może zostać złożony jednorazowo we wskazanym okresie do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i zawiera:

1) oznaczenie wnioskodawcy: imię i nazwisko lub nazwę skróconą, adres do korespondencji, numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacyjny REGON, a jeżeli ich nie nadano – numer PESEL lub serię i numer dowodu osobistego albo paszportu;

2) wskazanie miesiąca kalendarzowego lub miesięcy kalendarzowych, za które wnioskodawca wnosi o umorzenie należności z tytułu składek, przypadających w okresie wskazanym lub okresach wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2;

3) oświadczenie poszkodowanego w wyniku wystąpienia powodzi płatnika składek o spadku przychodów, o którym mowa w art. 35f ust. 1;

4) oświadczenie poszkodowanego w wyniku wystąpienia powodzi płatnika składek o byciu poszkodowanym w rozumieniu art. 2.

2. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, poszkodowany w wyniku wystąpienia powodzi płatnik składek składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. W przypadku należności już opłaconych przepis art. 24 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio.

4. Wniosek o umorzenie jest składany w formie dokumentu elektronicznego za pomocą profilu informacyjnego, zwanego dalej „profilem informacyjnym”, utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, albo wykorzystującego sposób potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych udostępniony bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w systemie teleinformatycznym.

Art. 35h. 1. Rozstrzygnięcie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych o umorzeniu należności, o którym mowa w art. 35f, uwzględniające w całości wniosek o umorzenie, nie wymaga wydania decyzji.

2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję:

1) o nieuwzględnieniu w całości wniosku o umorzenie albo o uwzględnieniu w części tego wniosku;

2) o odmowie umorzenia, o którym mowa w art. 35f;

3) o obowiązku opłacenia składek umorzonych na podstawie art. 35f.

3. Od decyzji, o których mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie do właściwego sądu w terminie i według zasad określonych w przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego dla postępowań w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Przepisy art. 83 ust. 5–7 i art. 83a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio.

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wraz z odwołaniem przekazuje do sądu akta sprawy w postaci wydruków z systemu teleinformatycznego. Wydruki zastępują dokumenty elektroniczne.

5. Decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma w sprawie umorzenia, o którym mowa w art. 35f, Zakład Ubezpieczeń Społecznych może doręczać w postaci elektronicznej na profilu informacyjnym. Informacja o umieszczeniu na profilu informacyjnym decyzji, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacji lub innego pisma w wymienionych sprawach może zostać przesłana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na wskazany na profilu informacyjnym adres poczty elektronicznej lub numer telefonu.

6. Decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma, o których mowa w ust. 5, opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, albo zamieszcza się w nich imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby upoważnionej do ich wydania.

7. Decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma uznaje się za doręczone:

1) w momencie ich odbioru na profilu informacyjnym;

2) po upływie 14 dni od dnia umieszczenia na profilu informacyjnym decyzji, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacji lub innego pisma – w przypadku ich nieodebrania.

Art. 35i. Przychody z tytułu umorzenia, o którym mowa w art. 35f, nie stanowią przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 35j. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeprowadza kontrolę prawidłowości, rzetelności danych i oświadczeń przekazanych przez płatnika składek we wniosku o umorzenie. Przepisy rozdziału 10 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję, o której mowa w art. 35h ust. 2 pkt 3.

2. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, Zakład Ubezpieczeń Społecznych występuje do właściwego naczelnika urzędu skarbowego o potwierdzenie spadku przychodu poszkodowanego w wyniku wystąpienia powodzi płatnika składek z działalności gospodarczej lub z prowadzonej przez niego działalności, o której mowa w art. 22a ust. 1a.

Art. 35k. 1. Skutki finansowe w wysokości umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, o których mowa w art. 35f ust. 1, są finansowane w ramach dotacji z budżetu państwa do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, o której mowa w art. 53 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

2. Skutki finansowe należne Narodowemu Funduszowi Zdrowia w wysokości umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne, o których mowa w art. 35f ust. 1, są finansowane ze środków rezerwy celowej, o której mowa w art. 3 ust. 1, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zdrowia.

Art. 35l. 1. Na uzasadniony wniosek podmiotu realizującego przedsięwzięcie na podstawie umowy o dofinansowanie zawartej z Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej albo wojewódzkim funduszem ochrony środowiska i gospodarki wodnej, odpowiednio Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej albo wojewódzki fundusz ochrony środowiska i gospodarki wodnej jest uprawniony do zmiany tej umowy lub uznania jej za wykonaną, jeżeli umowa ta nie może zostać wykonana na warunkach dotychczasowych lub jej wykonanie jest znacząco utrudnione w następstwie okoliczności będących skutkiem powodzi.

2. Na uzasadniony wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1, odpowiednio Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej albo wojewódzki fundusz ochrony środowiska i gospodarki wodnej jest uprawniony do zwiększenia kwoty dofinansowania w ramach umowy, o której mowa w ust. 1, lub zawarcia z tym podmiotem umowy o dofinansowanie odtworzenia elementów przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1, zniszczonych w całości lub w części w następstwie okoliczności będących skutkiem powodzi, z dopuszczeniem możliwości użycia do tego odtworzenia materiałów lub urządzeń innych niż użyto w celu realizacji przedsięwzięcia przed nastąpieniem tych okoliczności, lub rozszerzenia zakresu tego przedsięwzięcia.

3. W przypadku uznania umowy o dofinansowanie za wykonaną zgodnie z ust. 1 uznaje się, że środki wypłacone na realizację przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1, zostały poniesione zgodnie z tą umową.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1–3, niewykonanie umowy, o której mowa w ust. 1, na warunkach dotychczasowych nie może skutkować uznaniem dofinansowania przeznaczonego na jej wykonanie oraz dofinansowania przeznaczonego na odtworzenie elementów przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1, lub rozszerzenie zakresu tego przedsięwzięcia, za wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem, pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości i podlegające zwrotowi, a wydatki poniesione ze środków tych dofinansowań uznaje się za zgodne z art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 36. 1. Składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne oraz inne składki, do poboru których jest obowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych, należne za okres wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, opłacone przez poszkodowanego będącego płatnikiem tych składek w terminie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, uważa się za opłacone w terminie.

2. W przypadku niedotrzymania terminu określonego w ust. 1, odsetki za zwłokę będą naliczane, poczynając od dnia następującego po upływie terminu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 36a. 1. W zakresie, w jakim wykorzystanie środków, o których mowa w art. 3b ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2025 r. poz. 198 i 1846), zgodnie z celami niniejszej ustawy wiąże się z udzielaniem pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub pomocy *de minimis*, zastosowanie mają szczegółowe warunki i tryb udzielania pomocy.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe przeznaczenie, warunki i tryb udzielania pomocy, o której mowa w ust. 1, a także podmioty udzielające tej pomocy, uwzględniając konieczność zapewnienia zgodności tej pomocy z rynkiem wewnętrznym, efektywnego i skutecznego jej wykorzystania oraz przejrzystości jej udzielania, w przypadku gdy przepisy odrębne nie określają szczegółowego przeznaczenia, warunków lub trybu udzielania tej pomocy.

3. Szczegółowe przeznaczenie, warunki i tryb udzielania pomocy, o której mowa w ust. 1, nieobjętej przepisami wydanymi na podstawie ust. 2, lub innymi przepisami określa akt będący podstawą jej udzielenia.

Art. 36b. (uchylony)

Art. 36c. (uchylony)

Art. 37. (uchylony)

Art. 38. (uchylony)

Art. 39. 1. W stosunku do urządzeń wodnych, o których mowa w art. 16 pkt 65 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, uszkodzonych lub zniszczonych w czasie powodzi nie stosuje się przepisu art. 389 pkt 6 tej ustawy.

1a. Odbudowa urządzeń wodnych, o których mowa w art. 16 pkt 65 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, uszkodzonych lub zniszczonych w czasie powodzi, z wykorzystaniem rozwiązań bardziej korzystnych dla środowiska albo podnoszących poziom bezpieczeństwa ochrony przeciwpowodziowej niż tych użytych w stanie pierwotnym, wymaga zgłoszenia wodnoprawnego.

2. W zakresie wykonywania innych robót związanych z odbudową, remontem i rozbiórką urządzeń wodnych, o których mowa w art. 16 pkt 65 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, uszkodzonych lub zniszczonych w czasie powodzi nie stosuje się przepisów art. 390 ust. 1 tej ustawy.

3. Odbudowa, remont lub rozbiórka urządzeń pomiarowych służb państwowych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, uszkodzonych lub zniszczonych w czasie powodzi, jest możliwa bez uzyskania zgody wodnoprawnej.

4. Złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej pozwolenia wodnoprawnego, o którym mowa w art. 389 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, w zakresie poboru wód do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz odwodnienia obiektów lub wykopów budowlanych nie wstrzymują wykonania tych decyzji.

5. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć polegających na wykonaniu urządzeń wodnych lub robót, o których mowa w ust. 1–2, następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2026 r. poz. 670, 875, 1097 i 1157), z wyłączeniem art. 74 ust. 1 pkt 5 i 6 oraz ust. 1a i art. 80 ust. 2 tej ustawy.

6. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w jednym egzemplarzu wraz z ich zapisem w formie elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.

7. Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 5, jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

8. (uchylony)

9. (uchylony)

9a. Termin wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 5, wynosi 60 dni od dnia złożenia wniosku.

9b. Termin rozpatrzenia przez organ wyższego stopnia odwołania od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 5, wynosi 60 dni od dnia otrzymania odwołania.

10. Decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

11. Odwołanie od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 5:

1) wskazuje interes prawny lub obowiązek odwołującej się strony;

2) zawiera zarzuty przeciw decyzji, określa istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazuje dowody uzasadniające to żądanie.

11a. Odwołanie od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 5, wnosi się w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia stronie albo w terminie 14 dni od dnia, w którym zawiadomienie o jej wydaniu w drodze obwieszczenia uważa się za dokonane.

12. Do organizacji ekologicznych stosuje się przepisy art. 44 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

13. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się przepis art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 39a. 1. Do wykonywania robót budowlanych, o których mowa w art. 30 ust. 5f ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, można przystąpić przed doręczeniem organowi administracji architektoniczno-budowlanej zgłoszenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1b tej ustawy. Inwestor jest obowiązany do doręczenia tego zgłoszenia w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia robót budowlanych.

2. Właściwa jednostka samorządu terytorialnego na potrzeby budowy przenośnych wolno stojących masztów antenowych podczas powodzi udostępnia niezwłocznie i nieodpłatnie przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu lub użytkownikowi rządowemu, o którym mowa w art. 2 pkt 87 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221, z 2025 r. poz. 637 i 820 oraz z 2026 r. poz. 252 i 815), dostępne i możliwe do wykorzystania nieruchomości ze swojego zasobu nieruchomości.

Art. 39b. Operatorzy ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej są obowiązani do współpracy w zapewnieniu telekomunikacji na obszarze, na którym wprowadzono stan klęski żywiołowej, na czas obowiązywania tego stanu, poprzez wzajemne udostępnienie na tym obszarze usługi roamingu i korzystanie z niej.

Art. 39c. 1. Sąd w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 może:

1) zawiesić z urzędu postępowanie cywilne albo postępowanie sądowoadministracyjne, jeżeli strona lub inny uczestnik tego postępowania zostali dotknięci skutkami powodzi, wskutek czego ich uczestnictwo w postępowaniu byłoby niemożliwe lub znacznie utrudnione;

2) zawiesić na uzasadniony wniosek dłużnika natychmiastową wykonalność tytułu wykonawczego lub wstrzymać jego wykonanie, jeżeli dłużnik został dotknięty skutkami powodzi, wskutek czego prowadzenie egzekucji stałoby w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego.

2. Zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na okres niedłuższy niż określony w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 39d. 1. W okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 poszkodowanemu będącemu osobą fizyczną przysługuje nieodpłatna pomoc prawna oraz nieodpłatne poradnictwo obywatelskie, na zasadach określonych w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej (Dz. U. z 2026 r. poz. 44).

2. Do nieodpłatnej pomocy prawnej oraz do nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 4 i art. 7 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej.

Art. 39e. 1. W przypadku gdy termin realizacji obowiązku przeprowadzenia okresowej kontroli obiektu budowlanego, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, przypada na dzień w okresie obowiązywania stanu klęski żywiołowej i na obszarze, na którym wprowadzono ten stan, lub w okresie 90 dni po zniesieniu tego stanu, a właściciel lub zarządca zapewnił przeprowadzenie kontroli obiektu, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, termin ten ulega przedłużeniu o jeden rok.

2. Przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 1, dotyczy zakresu kontroli okresowych objętych przeprowadzoną kontrolą bezpiecznego użytkowania obiektu.

Art. 39f. Minister Obrony Narodowej, na wniosek wojewody, może udzielić organowi prowadzącemu placówkę opiekuńczo-wychowawczą, szkołę, przedszkole lub żłobek, a także podmiotowi prowadzącemu placówkę wsparcia dziennego, w związku z likwidacją skutków powodzi, dotacji celowej na dofinansowanie zadań inwestycyjnych do wysokości 100 % kosztów realizacji tych zadań.

Art. 39g.[28)] 1. W przypadku tymczasowych obiektów budowlanych na terenie gmin wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 pkt 1, termin, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane ulega wydłużeniu do 2 lat od dnia rozpoczęcia budowy określonego w zgłoszeniu.

2. Zmiana zagospodarowania terenu dotycząca obiektów budowlanych, o których mowa w ust. 1, nie wymaga uzyskania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Art. 40. 1. Nadzór nad realizacją zadań związanych z pomocą poszkodowanym sprawuje wojewoda.

2. W uzasadnionych przypadkach, w celu przyspieszenia realizacji wypłaty zasiłku wojewoda może powierzyć to zadanie podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, z pominięciem otwartego konkursu ofert. Przepis art. 47 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych stosuje się odpowiednio.

3. Wojewoda podpisuje z podmiotem wymienionym w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie umowę, przyznając jednocześnie dotację celową na realizację zadań.

4. Umowa, o której mowa w ust. 3, określa:

1) cel, na jaki dotacja została przyznana i termin jego wykonania;

2) szczegółowy opis zadania, w tym zasady wypłaty pomocy osobom fizycznym poszkodowanym w wyniku powodzi;

---

28) Dodany przez art. 5 ustawy z dnia 4 grudnia 2025 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1847), która weszła w życie z dniem 7 stycznia 2026 r.; wszedł w życie z dniem 23 grudnia 2025 r., z mocą od dnia 22 października 2025 r.

3) wysokość udzielonej dotacji i tryb płatności;

4) termin wykorzystania dotacji, niedłuższy niż do dnia 31 grudnia danego roku budżetowego;

5) tryb kontroli wykonywania zadania;

6) termin i sposób rozliczenia udzielonej dotacji;

7) termin zwrotu niewykorzystanej części dotacji, niedłuższy niż 15 dni od określonego w umowie dnia wykonania zadania.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, wojewoda niezwłocznie wydaje decyzję w sprawie zwrotu środków budżetu państwa przekazanych jednostce samorządu terytorialnego na wypłaty zasiłku, określając kwotę przypadającą do zwrotu. Kwotę przypadającą do zwrotu pomniejsza się o środki już przekazane na podstawie decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 4.

Art. 40a. 1. Świadczenia opieki zdrowotnej, w tym transportu sanitarnego, wykonywane w związku z przeciwdziałaniem skutkom powodzi, w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, są udzielane przez podmioty wykonujące działalność leczniczą oraz przez podmioty prowadzące apteki ogólnodostępne wpisane do wykazu, zwanego dalej „wykazem", opracowywanego przez właściwego wojewodę w uzgodnieniu z dyrektorem właściwego miejscowo oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia.

2. W wykazie umieszcza się podmioty wykonujące działalność leczniczą oraz podmioty prowadzące apteki ogólnodostępne, uwzględniając potrzeby wynikające z zabezpieczenia dostępności do świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1, na terenach wymienionych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, a także strukturę organizacyjną tych podmiotów, rodzaj wykonywanej działalności leczniczej oraz zasoby kadrowe i sprzętowe.

3. Wykaz podlega ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym w drodze obwieszczenia wojewody oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu, o którym mowa w ust. 1.

4. Świadczenia opieki zdrowotnej, w tym transportu sanitarnego, wykonywane w związku z przeciwdziałaniem skutkom powodzi, udzielone przez podmioty wykonujące działalność leczniczą oraz podmioty prowadzące apteki ogólnodostępne, są finansowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia ze środków pochodzących z budżetu państwa w formie dotacji celowej z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, w szczególności pochodzących z rezerwy celowej przeznaczonej na przeciwdziałanie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków, na podstawie sprawozdań i rachunków składanych do właściwego miejscowo dyrektora oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia.

5. Świadczenia opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 4, mogą być finansowane w formie opłaty ryczałtowej za utrzymanie stanu gotowości do udzielania tych świadczeń lub ceny odpowiadającej liczbie i rodzajowi świadczeń opieki zdrowotnej udzielonych w przyjętym okresie rozliczeniowym.

6. Finansowanie świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 4, nie może prowadzić do wielokrotnego finansowania tych samych świadczeń z różnych źródeł.

7. Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia określi zasady sprawozdawania oraz warunki rozliczania świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 4.

8. Do sprawozdawania i rozliczania świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

9. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb finansowania z budżetu państwa świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 4, mając na celu zapewnienie rzetelności i gospodarności wydatkowania środków publicznych, w tym utrzymania wydatków w przewidzianych limitach, oraz skuteczności udzielania świadczeń opieki zdrowotnej.

Art. 40b. 1. W przypadku wystąpienia ograniczenia dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej, świadczeniodawca posiadający umowę na udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, udzielający lub zamierzający udzielać świadczeń na terenie gmin wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, w ramach realizacji posiadanej umowy, może dokonać zmiany miejsca lub warunków udzielania świadczeń, w tym dotyczących personelu medycznego realizującego tę umowę, po uzyskaniu zgody Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, na okres niedłuższy niż wskazany w tych przepisach.

2. Do miejsca i warunków udzielania świadczeń, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1461, z późn. zm.[29)]) i ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej oraz w szczegółowych warunkach umów określonych przez Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia na podstawie art. 146 ust. 1 pkt 2 i art. 159 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

[29)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1537 i 1739 oraz z 2026 r. poz. 26, 203, 791, 972, 986 i 1007.

3. Zmiana określonego w umowie, o której mowa w ust. 1, miejsca udzielania świadczeń opieki zdrowotnej następuje na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 137 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

4. Zmiany, o których mowa w ust. 1, nie mogą naruszać wymagań dotyczących kwalifikacji osób wykonujących zawód medyczny określonych w przepisach regulujących wykonywanie tych zawodów lub określających te kwalifikacje.

Art. 40c. 1. W przypadku wystąpienia ograniczenia dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej na terenach wymienionych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, podmiot wykonujący działalność leczniczą:

1) który nie posiada umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej,

2) posiada umowę, o której mowa w pkt 1, w innym rodzaju lub zakresie

– ma prawo do wynagrodzenia za udzielone świadczenia opieki zdrowotnej.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1:

1) jest wypłacane pod warunkiem uzyskania zgody Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, w której został określony rodzaj lub zakres świadczeń i okres jej obowiązywania, niedłuższy niż okres wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2;

2) obejmuje zwrot kosztów w wysokości odpowiadającej kwocie finansowania danego świadczenia gwarantowanego stosowanej w rozliczeniach między Narodowym Funduszem Zdrowia a świadczeniodawcami z tytułu realizacji umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej.

3. Świadczenia opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1, są finansowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia ze środków pochodzących z budżetu państwa w formie dotacji celowej z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, w szczególności pochodzących z rezerwy celowej przeznaczonej na przeciwdziałanie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków.

4. Do zgody, o której mowa w ust. 2 pkt 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 40ca. W przypadku przerwy w udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej będącej skutkiem powodzi, do której doszło na obszarze wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, w okresie wskazanym w tych przepisach, przepisu art. 136c ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych nie stosuje się.

Art. 40cb. W przypadku przeniesienia pacjenta do objęcia opieką przez innego świadczeniodawcę realizującego umowę zawartą z Narodowym Funduszem Zdrowia będącego skutkiem powodzi, w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych i przepisów wydanych na podstawie tej ustawy dotyczących skierowań oraz list oczekujących na udzielenie świadczenia nie stosuje się.

Art. 40cc. Gmina poszkodowana w wyniku wystąpienia powodzi, wskazana w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, albo gmina z nią sąsiadująca, może przeznaczyć dochody, o których mowa w art. $9^{[3]}$ ust. 3 pkt 1, art. $11^{[1]}$, art. 18 lub art. $18^{[1]}$ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r. poz. 2151 oraz z 2026 r. poz. 875), w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, na zadania związane z przeciwdziałaniem skutkom powodzi negatywnie wpływającym na realizację gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, o których mowa w art. $4^{[1]}$ ust. 2 tej ustawy, w szczególności w placówkach wsparcia dziennego, o których mowa w art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, i w ośrodkach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej.

Art. 40d. 1. Świadczeniobiorca, który w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, przerwał leczenie uzdrowiskowe albo rehabilitację uzdrowiskową, z powodu zawieszenia wykonywania działalności leczniczej przez świadczeniodawcę, przed upływem 15. dnia przewidzianego programem pobytu w miejscowości uzdrowiskowej położonej na terenie gmin wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, może kontynuować jego realizację na podstawie dotychczasowego skierowania na leczenie uzdrowiskowe albo rehabilitację uzdrowiskową, o którym mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, u tego samego świadczeniodawcy w okresie 12 miesięcy po podjęciu przez niego zawieszonej działalności leczniczej, w terminie uzgodnionym ze świadczeniodawcą.

2. Kontynuacja realizacji leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej, o której mowa w ust. 1, odbywa się na dotychczasowych warunkach realizacji świadczenia, przy uwzględnieniu liczby dni pobytu wykorzystanych przez świadczeniobiorcę przed przerwaniem jego realizacji i związanych z tym wzajemnych praw i obowiązków świadczeniodawcy i świadczeniobiorcy.

3. Informację o:

1) planowanej kontynuacji przerwanych świadczeń, po dokonaniu uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1,

2) zrealizowanych świadczeniach, o których mowa w ust. 1

– świadczeniodawca niezwłocznie przekazuje właściwemu oddziałowi wojewódzkiemu Narodowego Funduszu Zdrowia.

Art. 40e. 1. Świadczeniobiorca, który w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, nie rozpoczął leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej w miejscowości uzdrowiskowej położonej na terenie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, z powodu zawieszenia działalności leczniczej przez danego świadczeniodawcę, zgodnie z datą wynikającą ze skierowania potwierdzonego przez oddział wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 33 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, może zrealizować to świadczenie u innego świadczeniodawcy na podstawie tego skierowania, z uwzględnieniem miejsca na liście świadczeniobiorców, o której mowa w tych przepisach.

2. W przypadku skierowań wystawionych w wersji papierowej warunkiem realizacji świadczenia przez świadczeniobiorcę, o którym mowa w ust. 1, jest przekazanie skierowania do właściwego oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie 6 miesięcy od wynikającej ze skierowania daty rozpoczęcia leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej.

Art. 40f. 1. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, po zasięgnięciu opinii wojewody, może zawrzeć umowę o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej bez przeprowadzania konkursu ofert albo rokowań, o których mowa w art. 139 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, na okres niedłuższy niż 6 miesięcy. Informacja o umowach zawartych w tym trybie, zawierająca co najmniej nazwę świadczeniodawcy, wartość zawartej umowy oraz okres jej obowiązywania, jest publikowana przez Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w Biuletynie Informacji Publicznej w terminie dwóch dni roboczych od zawarcia umowy.

2. Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia może zawrzeć umowę, o której mowa w ust. 1, w przypadku wystąpienia ograniczenia dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej lub zwiększonych potrzeb zdrowotnych, których nie można było przewidzieć.

3. Świadczeniodawca udzielający świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, może zostać zwolniony przez Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia z obowiązku spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 31d ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, jeżeli zapewnia bezpieczeństwo zdrowotne pacjentów. W szczególności dopuszcza się udzielanie ambulatoryjnych świadczeń zdrowotnych w pojeździe przeznaczonym do udzielania świadczeń zdrowotnych.

Art. 40g. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 skierowanie, o którym mowa w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, nie jest wymagane do świadczeń psychologicznych dla dorosłych. Przedstawienie skierowania nie jest wymagane także w przypadku, gdy termin udzielenia świadczenia zostanie wyznaczony po terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 40h. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, jednostki budżetowe i jednostki wojskowe, dla których podmiotem tworzącym jest Minister Obrony Narodowej, o których mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, mogą wykonywać działalność leczniczą w zakresie czynności ratunkowych, leczenia, ewakuacji medycznej i transportu sanitarnego z wykorzystaniem pojazdów sanitarnych, statków powietrznych, etatowego i tabelarycznego sprzętu i wyposażenia medycznego, medycznych środków materiałowych oraz leków będących na wyposażeniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej na rzecz ludności cywilnej.

Art. 40i. 1. Na obszarze wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, w okresie wskazanym w tych przepisach, podmioty wykonujące działalność leczniczą dotknięte skutkami powodzi mogą nie stosować wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, jeżeli zapewniają bezpieczeństwo zdrowotne pacjentów.

2. Na terenie gmin wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, w okresie wskazanym w tych przepisach, dopuszcza się możliwość odstąpienia od przeprowadzania przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej planowych kontroli szpitali w zakresie przestrzegania przepisów określających wymagania higieniczne i zdrowotne.

3. Na terenie gmin wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, w okresie wskazanym w tych przepisach, dopuszcza się by w lokalu apteki ogólnodostępnej, w której wystąpiły szkody spowodowane powodzią, były świadczone usługi farmaceutyczne, w szczególności w zakresie wydawania lub sporządzania produktów leczniczych lub wydawania innego asortymentu aptecznego, w sytuacji wyłączenia z użytkowania pomieszczeń apteki określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 97 ust. 5 lub art. 98 ust. 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 612, 791, 1004 i 1079), innych niż izba ekspedycyjna i komora przyjęć, jeżeli we wszystkich niewyłączonych z użytkowania pomieszczeniach zostaną w tym okresie zachowane wymagania sanitarnohigieniczne zgodne z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 95 ust. 4 tej ustawy, a o zamiarze działania apteki ogólnodostępnej w taki sposób zostanie uprzednio powiadomiony – przez podmiot prowadzący tę aptekę – wojewódzki inspektor farmaceutyczny właściwy ze względu na lokalizację danej apteki.

4. Możliwość działania apteki ogólnodostępnej w sposób, o którym mowa w ust. 3, nie obejmuje przypadków, w których magazynowanie, sporządzanie lub przechowywanie produktów leczniczych, lub surowców farmaceutycznych, może następować zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 95 ust. 4 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne wyłącznie w pomieszczeniach, które zostały wyłączone z użytkowania lub z wykorzystaniem wyposażenia apteki ogólnodostępnej znajdującego się w tych pomieszczeniach.

Art. 40j. 1. Podmiot wykonujący działalność leczniczą, o którym mowa w art. 114 ust. 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, wykonujący działalność leczniczą na terenie gmin wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, może otrzymywać, w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, środki publiczne na zadania, o których mowa w art. 114 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy – niezależnie od zakresu w jakim realizacja tych zadań służy udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Środki publiczne w formie dotacji celowej na zadania, o których mowa w zdaniu pierwszym, może także przekazać minister właściwy do spraw zdrowia.

2. Do inwestycji, o której mowa w art. 95d ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, lub remontu, o którym mowa w art. 114 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, które są finansowane z:

1) dotacji celowej na realizację zadania, o którym mowa w art. 114 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej,

2) innego źródła niż wskazane w pkt 1

– nie stosuje się, na warunkach i w okresie wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, warunku uzyskania opinii o celowości inwestycji, w przypadku podmiotu wykonującego działalność leczniczą dotkniętego skutkami powodzi.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, warunkiem uzyskania finansowania z innego źródła, o którym mowa w tym przepisie, jest opinia wojewody właściwego ze względu na miejsce udzielania świadczeń opieki zdrowotnej. Opinia jest wydawana niezwłocznie po otrzymaniu wniosku podmiotu wykonującego działalność leczniczą dotkniętego skutkami powodzi.

Art. 40k. 1. W przypadku wydania przepisów na podstawie art. 1 ust. 2, wojewoda, w porozumieniu z dysponentami zespołów ratownictwa medycznego działających na obszarze województwa, z wyłączeniem dysponenta lotniczych zespołów ratownictwa medycznego, oraz z dyrektorem oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia, może wydać decyzję o konieczności dodatkowego zabezpieczenia wybranych miejsc lub dokonania czynności wykraczających poza zadania określone w wojewódzkim planie działania systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest wydawana w drodze decyzji administracyjnej i zawiera informacje dotyczące w szczególności liczby i rodzaju zespołów ratownictwa medycznego koniecznych do uruchomienia.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dodatkowe zadania nałożone na dysponentów zespołów ratownictwa medycznego są finansowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia ze środków pochodzących z budżetu państwa w formie dotacji celowej z części, której dysponentem jest wojewoda, w szczególności pochodzących z rezerwy celowej przeznaczonej na przeciwdziałanie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków.

Art. 40l. 1. Do rozliczenia rzeczowych świadczeń opieki zdrowotnej realizowanych przez apteki, które w okresie sprawozdawczym, którego rozliczenie przypada w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, poniosły szkody spowodowane powodzią, skutkujące utratą danych wynikających z realizacji recept nie stosuje się przepisów art. 45 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 253 i 791).

2. Rozliczenie, o którym mowa w ust. 1, jest dokonywane:

1) pod warunkiem uzyskania zgody Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia; zgoda ta jest wydawana na czas określony;

2) na podstawie danych wynikających z realizacji recept zgromadzonych w systemie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, przekazanych przez jednostkę podległą ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwą w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia oraz rachunku, o którym mowa w art. 5 pkt 32a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

3. Zakres przekazywanych danych, o których mowa w ust. 2 pkt 2, oraz zasady ich sprawozdawania określi Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia.

4. Do zgody, o której mowa w ust. 2 pkt 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

5. W przypadku rozliczenia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów wydanych na podstawie art. 41 ust. 8 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych dotyczących nakładania kar umownych za nieprzekazanie uzgodnionego zestawienia zbiorczego recept.

Art. 40m. 1. Właściwy minister może nałożyć na podmiot leczniczy, dla którego jest podmiotem tworzącym, w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, obowiązek utworzenia i prowadzenia na terenie dotkniętym skutkami powodzi tymczasowego miejsca udzielania świadczeń opieki zdrowotnej.

2. Podmiot leczniczy, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do udzielania świadczeń ambulatoryjnej pomocy doraźnej osobom znajdującym się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2026 r. poz. 141).

3. Dyrektor oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia dokonuje zmian w umowie o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej zawartej z podmiotem leczniczym, o którym mowa w ust. 1, w szczególności w zakresie uzupełnienia personelu realizującego świadczenia opieki zdrowotnej oraz warunków ich realizacji.

4. Świadczenia opieki zdrowotnej udzielane zgodnie z ust. 1–3 są finansowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia ze środków pochodzących z budżetu państwa w formie dotacji celowej z części, której dysponentem jest minister, o którym mowa w ust. 1, w szczególności pochodzących z rezerwy celowej przeznaczonej na przeciwdziałanie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków.

Art. 40n. Podmioty lecznicze wykonujące działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne lub w rodzaju ambulatoryjne świadczenia zdrowotne, które są położone na terenach wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, mogą być – w okresie wskazanym w tych przepisach – zaopatrywane w produkty lecznicze przez inny podmiot leczniczy posiadający aptekę szpitalną, zlokalizowany na terenie tego samego województwa, bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 106 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, oraz bez konieczności spełnienia przez podmiot zaopatrujący warunku określonego w tym przepisie, jeżeli:

1) w momencie wystąpienia powodzi podmiot zaopatrywany posiadał aptekę szpitalną albo dział farmacji szpitalnej, a wskutek powodzi asortyment produktów leczniczych tej apteki albo działu został utracony, uległ zniszczeniu, albo w inny sposób stał się niezdatny do użytku;

2) podmiot zaopatrywany lub podmiot zaopatrujący powiadomią o fakcie zaopatrywania, w terminie 30 dni po zakończeniu okresu wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego właściwego ze względu na lokalizację podmiotu zaopatrywanego.

Art. 40o. 1. Dysponent lotniczych zespołów ratownictwa medycznego będący jednostką nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw zdrowia, otrzymuje, w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, środki finansowe w formie dotacji podmiotowej w wysokości kosztów za uczestnictwo w działaniach związanych z powodzią.

2. Dysponent, o którym mowa w ust. 1, może otrzymać, w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, środki finansowe w formie dotacji celowej na zakup sprzętu utraconego lub uszkodzonego na skutek działania związanego z powodzią.

3. Dysponent jednostki, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, z wyłączeniem dysponenta lotniczych zespołów ratownictwa medycznego, może otrzymać, w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, z budżetu państwa z części, której dysponentem jest wojewoda, środki finansowe w formie dotacji celowej na zakup sprzętu utraconego lub uszkodzonego na skutek działania związanego z powodzią.

4. Dysponent jednostki, o której mowa w ust. 2, w terminie 30 dni od dnia zakończenia działań związanych z powodzią, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw zdrowia zestawienie kosztów poniesionych na zakup sprzętu w wymiarze rzeczowym i wartościowym. W zestawieniu uwzględnia się kwotę przysługującą z tytułu ubezpieczenia utraconego lub uszkodzonego sprzętu, o którym mowa w ust. 2.

5. Dysponent jednostki, o której mowa w ust. 3, w terminie 30 dni od dnia zakończenia działań związanych z powodzią, przekazuje właściwemu wojewodzie zestawienie kosztów poniesionych na zakup sprzętu w wymiarze rzeczowym i wartościowym. W zestawieniu uwzględnia się kwotę przysługującą z tytułu ubezpieczenia utraconego lub uszkodzonego sprzętu, o którym mowa w ust. 3.

Art. 40p. 1. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 minister właściwy do spraw zdrowia może, z własnej inicjatywy, wydawać polecenia nakładające zadania na Narodowy Fundusz Zdrowia, organy administracji rządowej działające w województwie, państwowe osoby prawne, organy jednostek samorządu terytorialnego, samorządowe osoby prawne oraz samorządowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej.

2. Polecenia, o których mowa w ust. 1, są wydawane w związku z koniecznością odtworzenia infrastruktury teleinformatycznej służącej zapewnieniu ciągłości udzielania świadczeń opieki zdrowotnej w podmiocie wykonującym działalność leczniczą położonym na terenie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, w drodze decyzji administracyjnej i podlegają natychmiastowemu wykonaniu z chwilą ich doręczenia lub ogłoszenia oraz nie wymagają uzasadnienia.

3. Polecenia, o których mowa w ust. 1, mogą być uchylane lub zmieniane, jeżeli przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony, a ich uchylenie lub zmiana nie wymaga zgody stron.

4. Wykonywanie zadań objętych poleceniami, o których mowa w ust. 1, następuje na podstawie umowy zawartej z podmiotem, o którym mowa w ust. 1, przez ministra właściwego do spraw zdrowia i jest finansowane ze środków budżetu państwa, w tym w formie dotacji celowej, z części budżetowej, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, w szczególności pochodzących z rezerwy celowej przeznaczonej na przeciwdziałanie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków.

5. W przypadku niezawarcia umowy, o której mowa w ust. 4, zadania objęte poleceniem są wykonywane na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 2. W takim przypadku decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i jest finansowana ze środków budżetu państwa, w tym w formie dotacji celowej, z części budżetowej, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, w szczególności pochodzących z rezerwy celowej przeznaczonej na przeciwdziałanie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków.

6. Polecenia, o których mowa w ust. 1, nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej, a także nie mogą dotyczyć czynności operacyjno-rozpoznawczych, dochodzeniowo-śledczych oraz czynności z zakresu ścigania wykroczeń.

7. Polecenia, o których mowa w ust. 1, mogą być wydawane także ustnie, pisemnie w formie adnotacji, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) lub za pomocą innych środków łączności. Istotne okoliczności takiego załatwienia sprawy utrwalane są w formie protokołu.

8. Zadania nałożone w trybie, o którym mowa w ust. 1, są realizowane przez jednostki samorządu terytorialnego jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.

Art. 40q. 1. Rada Ministrów może, w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia, postanowić, w drodze uchwały, o przeznaczeniu środków z Funduszu Medycznego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 października 2020 r. o Funduszu Medycznym (Dz. U. z 2026 r. poz. 499), na realizację zadań, o których mowa w ust. 3c, art. 40a–40g, art. 40j–40m i art. 40p. W uchwale określa się wysokość środków na te zadania oraz okres jej obowiązywania.

2. Podjęcie uchwały, o której mowa w ust. 1, nie wyklucza możliwości finansowania zadań, o których mowa w art. 40a–40g, art. 40j–40m oraz art. 40p, ze środków pochodzących z rezerwy celowej przeznaczonej na przeciwdziałanie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków.

3. Dysponent Funduszu Medycznego może ze środków tego funduszu sfinansować lub dofinansować w formie dotacji celowej realizację zadań, o których mowa w ust. 3c oraz art. 40j, na wniosek podmiotu określonego w ust. 3a złożony na podstawie umowy z tym podmiotem.

3a. Wniosek w sprawie dotacji celowej na realizację zadań, o których mowa w ust. 3c oraz art. 40j, może złożyć:

1) podmiot tworzący podmiot leczniczy dotknięty skutkami powodzi, jeżeli dotacja celowa ma być przeznaczona na usuwanie skutków powodzi, w przypadku gdy tymi skutkami został dotknięty ten podmiot leczniczy, albo

2) podmiot wykonujący działalność leczniczą, jeżeli podmiot ten został dotknięty skutkami powodzi.

3b. W przypadku złożenia dwóch wniosków na ten sam zakres zadań przez podmioty określone w ust. 3a, dysponent Funduszu Medycznego zawiera umowę z podmiotem tworzącym podmiot leczniczy dotknięty skutkami powodzi.

3c. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a pkt 1, środki Funduszu Medycznego przeznacza się na realizację inwestycji, w tym budowy w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane obiektu budowlanego, związanej z usuwaniem skutków powodzi, w celu przekazania tej inwestycji w nieodpłatne użytkowanie podmiotowi leczniczemu określonemu w ust. 3a pkt 1, w związku z udzielaniem świadczeń opieki zdrowotnej.

3d. Do udzielenia dotacji celowej jednostce samorządu terytorialnego będącej podmiotem, o którym mowa w ust. 3a pkt 1, nie stosuje się przepisu art. 128 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

3e. Do inwestycji realizowanych w ramach zadań, o których mowa w ust. 3c, nie stosuje się przepisów dotyczących opinii o celowości inwestycji, o których mowa w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

4. Dysponent Funduszu Medycznego może ze środków tego funduszu przekazać środki w formie dotacji celowej na sfinansowanie lub dofinansowanie realizacji zadań przez Narodowy Fundusz Zdrowia, o których mowa w art. 40a–40g, art. 40k–40m oraz art. 40p, na wniosek Narodowego Funduszu Zdrowia. Do przekazania i rozliczenia tych środków stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 40a ust. 9.

5. Do zmian planu finansowego Funduszu Medycznego będących skutkiem realizacji przepisów ust. 1–4, nie stosuje się przepisów art. 29 ust. 12–15 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 40r. 1. W okresie występowania skutków powodzi wojewoda może wydać, w drodze decyzji administracyjnej, polecenie dotyczące gospodarowania odpadami powstałymi w wyniku powodzi, jeżeli zbieranie, transport lub przetwarzanie tych odpadów, zgodnie z przepisami o ochronie środowiska, w tym o odpadach, są niemożliwe z przyczyn technicznych lub organizacyjnych.

2. Wojewoda może wydać polecenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązujące:

1) organy administracji rządowej działające w województwie,

2) państwowe osoby prawne oraz państwowe jednostki organizacyjne posiadające osobowość prawną,

3) organy jednostek samorządu terytorialnego, samorządowe osoby prawne oraz samorządowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej,

4) osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej oraz przedsiębiorców

– działające na terenie gmin poszkodowanych w wyniku powodzi lub innych gmin, na terenie których mają być zagospodarowane odpady powstałe w wyniku powodzi.

3. Wojewoda zawiadamia o poleceniu, o którym mowa w ust. 1, przez udostępnienie polecenia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego organu. Dzień, w którym nastąpiło udostępnienie polecenia w Biuletynie Informacji Publicznej, wskazuje się w Biuletynie Informacji Publicznej. Zawiadomienie uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia, w którym nastąpiło udostępnienie polecenia w Biuletynie Informacji Publicznej. Obwieszczenie zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej usuwa się po upływie roku od dnia, w którym polecenie stało się prawomocne.

4. Polecenie wydane podmiotom, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–3, podlega natychmiastowemu wykonaniu z chwilą jego wydania. Organ administracji publicznej jest związany poleceniem od chwili wydania polecenia. Polecenie nie wymaga uzasadnienia, z zastrzeżeniem ust. 7.

5. Polecenie wydane podmiotowi, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, podlega natychmiastowemu wykonaniu w przypadku niezawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 6. Polecenie nie wymaga uzasadnienia, z zastrzeżeniem ust. 7.

6. Wykonywanie zadań objętych poleceniem wydanym w stosunku do podmiotów, o których mowa w ust. 2 pkt 4, następuje w drodze porozumienia na podstawie umowy zawartej z podmiotem przez wojewodę i jest finansowane ze środków budżetu państwa z części budżetowej, której dysponentem jest wojewoda, z wyjątkiem przypadku, gdy polecenie obejmuje wyłącznie zmiany warunków organizacyjnych prowadzenia działalności, które nie wymagają ponoszenia dodatkowych kosztów przez podmioty, o których mowa w ust. 2 pkt 4.

7. Uzasadnienie polecenia wojewoda sporządza na wniosek strony w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

8. Polecenie, o którym mowa w ust. 1, może być uchylone lub zmienione w drodze decyzji administracyjnej, z urzędu lub na wniosek strony, jeżeli przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony. Uchylenie lub zmiana nie wymaga zgody stron. Uchyleniu lub zmianie polecenia nie stoi na przeszkodzie wszczęte postępowanie sądowoadministracyjne. Do uchylenia lub zmiany polecenia stosuje się przepisy o wydaniu polecenia.

9. Do postępowań administracyjnych w sprawach poleceń, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 7a, art. 10 § 1 i 3, art. 81 oraz art. 81a § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

10. Prace związane z prowadzeniem przygotowań przez przedsiębiorców do realizacji zadań objętych poleceniami, mające charakter planistyczny, są finansowane ze środków własnych.

11. Polecenie wojewody może w szczególności dotyczyć:

1) składowania lub termicznego przekształcania odpadów bez wszystkich lub określonych wstępnych procesów przetwarzania;

2) przekazywania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych do innych instalacji niż instalacje komunalne zapewniające przetwarzanie, o którym mowa w art. 35 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.[30)]).

12. Polecenie, o którym mowa w ust. 1, określa:

1) podmiot lub podmioty zobowiązane do gospodarowania odpadami;

2) wyszczególnienie rodzajów odpadów przewidzianych do zbierania, transportu lub przetwarzania;

3) masę odpadów poszczególnych rodzajów poddawanych przetwarzaniu, a w przypadku zbierania, największą masę odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu magazynowania odpadów, wynikającą z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów;

4) miejsce, dopuszczoną metodę, w tym rodzaj procesu zgodnie z załącznikiem nr 2 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach i warunki unieszkodliwiania, w tym transportowania i magazynowania odpadów przed ich przetworzeniem;

5) opis czynności podejmowanych w ramach monitorowania i kontroli działalności objętej poleceniem;

6) opis czynności, które zostaną podjęte w przypadku zakończenia działalności objętej poleceniem i związanej z tym ochrony terenu, na którym działalność ta była prowadzona;

7) obowiązek prowadzenia ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów w postaci papierowej, o ile nie ma możliwości prowadzenia tej ewidencji za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;

8) wskazanie warunków zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów, wymagających przekroczenia oraz zakresu tego przekroczenia, o ile podmiot, którego dotyczy polecenie, posiada takie zezwolenie albo pozwolenie, albo taką decyzję;

9) środki bezpieczeństwa i ostrożności, które mają zostać zastosowane;

10) okres obowiązywania polecenia.

13. Wydanie polecenia, o którym mowa w ust. 1, jest możliwe, jeżeli podmiot zobowiązany do gospodarowania odpadami posiada stosowne możliwości techniczne i organizacyjne do jego realizacji.

14. Do prowadzenia ewidencji odpadów w przypadku wydania przez wojewodę polecenia, o którym mowa w ust. 1, podmiotowi, który nie ma możliwości prowadzenia tej ewidencji za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, stosuje się odpowiednio art. 67 ust. 7, 9, 12 i 14 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Podmiot, który nie ma możliwości prowadzenia ewidencji odpadów za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, a który dokonał przetworzenia odpadów na podstawie polecenia wojewody, o którym mowa w ust. 1, przekazuje kopię karty ewidencji odpadów właściwemu ze względu na miejsce przetworzenia odpadów wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska w terminie 14 dni od dnia przetworzenia odpadów.

---

30) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1597, 1688, 1852 i 2029, z 2024 r. poz. 1834, 1911 i 1914, z 2025 r. poz. 1812 oraz z 2026 r. poz. 174, 815 i 875.

15. Nadzór nad prawidłowym gospodarowaniem odpadami dokonywanym na podstawie polecenia wojewody, o którym mowa w ust. 1, sprawuje właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska. W celu sprawowania nadzoru wojewódzki inspektor ochrony środowiska może wykorzystywać dostęp do rejestrowanego obrazu w czasie rzeczywistym, o którym mowa w art. 25 ust. 6g ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

16. Wojewoda przesyła kopię polecenia, o którym mowa w ust. 1, Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie 7 dni od dnia jego wydania.

17. Polecenie, o którym mowa w ust. 1, może także dotyczyć magazynowania odpadów przez ich wytwórcę.

Art. 40s. 1. W przypadku wystąpienia braku technicznych i organizacyjnych możliwości odbioru, zbierania lub zagospodarowania odpadów komunalnych, zgodnie z przepisami ochrony środowiska, wojewoda może, w drodze zarządzenia, zmienić lub wyłączyć wymagania dotyczące selektywnego zbierania odpadów komunalnych, określone w regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733 oraz z 2026 r. poz. 912).

2. W zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, wojewoda może, na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zmienić częstotliwość odbierania odpadów komunalnych oraz sposób świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych, określone w uchwałach rady gminy wydanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Art. 40t. W okresie do 3 miesięcy po upływie okresu wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 organizacje pozarządowe w rozumieniu ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności (Dz. U. z 2020 r. poz. 1645) gromadzące pomoc rzeczową w postaci żywności, w związku z przeciwdziałaniem skutkom powodzi mogą nieodpłatnie przekazać taką żywność, z wyjątkiem łatwo psujących się produktów spożywczych, jednostkom samorządu terytorialnego lub organizacjom pozarządowym oraz podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie w celu jej przekazania potrzebującym.

Art. 40u. 1. Właściciel infrastruktury lub urządzeń służących do świadczenia usług telekomunikacyjnych, dostarczania energii elektrycznej, wody, ciepła, ropy naftowej, paliw lub gazu oraz odprowadzania ścieków, lub jego upoważniony przedstawiciel, którego infrastruktura lub urządzenia są zlokalizowane w gminie wskazanej w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 na terenie nieruchomości, w tym w budynku, należących do osób trzecich lub znajdujących się w posiadaniu osób trzecich, w okresie wskazanym w tych przepisach, może wnioskować do właściwego miejscowo komendanta Policji o asystę funkcjonariusza Policji, w celu umożliwienia wejścia lub wjazdu na teren nieruchomości, w tym do budynku, w celu przeprowadzenia czynności niezbędnych dla ciągłości świadczenia usług, w tym w zakresie prac budowlanych. W przypadku udzielenia asysty funkcjonariusza Policji jest ona udzielana niezwłocznie.

2. Asysta funkcjonariusza Policji może zostać udzielona po przedstawieniu przez właściciela infrastruktury lub urządzeń, o których mowa w ust. 1, lub jego upoważnionego przedstawiciela, właściwemu miejscowo komendantowi Policji dowodów potwierdzających:

1) brak możliwości kontaktu z właścicielem, użytkownikiem wieczystym, użytkownikiem lub zarządcą nieruchomości, w tym budynku;

2) odmowę przez właściciela, użytkownika lub zarządcę nieruchomości wejścia lub wjazdu na teren nieruchomości, w tym budynku;

3) niezbędność zapewnienia funkcjonowania infrastruktury lub urządzeń, o których mowa w ust. 1, w celu zaspokajania zbiorowych potrzeb mieszkańców gminy, bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służących zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej.

3. Funkcjonariusz Policji asystując przy wykonywaniu czynności, o których mowa w ust. 1, zapewnia bezpieczeństwo uczestnikom czynności, mając w szczególności na względzie poszanowanie godności osób biorących udział w tych czynnościach oraz zapewnia zachowanie porządku.

4. Z czynności, o których mowa w ust. 1, jest sporządzany protokół, który zawiera:

1) miejsce i termin przeprowadzenia czynności;

2) uzasadnienie konieczności przeprowadzenia czynności;

3) wskazanie okoliczności udzielenia asysty funkcjonariusza Policji, o których mowa w ust. 2;

4) opis przeprowadzonych czynności.

5. Protokół podpisują właściciel infrastruktury lub urządzeń, o których mowa w ust. 1, lub jego upoważniony przedstawiciel oraz funkcjonariusz Policji.

6. Właściciel infrastruktury lub urządzeń wskazanych w ust. 1, po zakończeniu czynności, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany do:

1) zabezpieczenia nieruchomości, w tym budynku, przed dostępem osób niepowołanych;

2) przekazania właścicielowi, użytkownikowi lub zarządcy nieruchomości, w tym budynku, kopii protokołu, o którym mowa w ust. 4, w terminie 7 dni od dnia jego podpisania;

3) naprawienia szkody, która powstała w związku z przeprowadzonymi czynnościami.

Art. 40w. 1. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe może, w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, na wniosek wojewody, udzielać świadczeń rzeczowych polegających na:

1) użyczeniu posiadanych rzeczy ruchomych,

2) nieodpłatnym przekazaniu drewna

– w zakresie, w jakim jest to niezbędne do usuwania skutków powodzi.

2. W terminie 3 dni od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe przekazuje wojewodzie informację o posiadanych rzeczach ruchomych, które mogą zostać użyczone, oraz o ilości drewna możliwego do przekazania, na potrzeby usuwania skutków powodzi. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe aktualizuje na bieżąco informację przekazywaną wojewodzie, w zależności od dostępności posiadanych rzeczy ruchomych i drewna.

3. Wniosek wojewody, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie:

1) objętych informacją, o której mowa w ust. 2:

   a) rzeczy ruchomych podlegających użyczeniu,

   b) ilości drewna podlegającego nieodpłatnemu przekazaniu;

2) podmiotów, którym, odpowiednio, rzeczy ruchome zostaną użyczone lub drewno nieodpłatnie przekazane.

4. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska miesięczną informację o rodzaju i liczbie użyczonych rzeczy ruchomych oraz o ilości nieodpłatnie przekazanego drewna, objętych wnioskiem wojewody, o którym mowa w ust. 1, do końca miesiąca następującego po miesiącu, za który jest składana ta informacja.

Art. 40x. 1. Drzewo lub krzew, które stwarza zagrożenie złomem lub wywrotem w wyniku wystąpienia powodzi, na obszarze i w terminie wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, może być usunięte przez:

1) jednostki ochrony przeciwpożarowej, jednostki Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, właścicieli urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2026 r. poz. 795), zarządców dróg, zarządców infrastruktury kolejowej, gminne lub powiatowe jednostki oczyszczania lub inne podmioty działające w tym zakresie na zlecenie gminy lub powiatu;

2) inne podmioty lub osoby, po potwierdzeniu istnienia tego zagrożenia oraz braku rozwiązań alternatywnych przez organ właściwy do wydania zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu; potwierdzenia dokonuje się na podstawie dokumentacji fotograficznej i oględzin.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, podmioty określone w tych przepisach, w terminie 30 dni od dnia usunięcia drzewa lub krzewu, przekazują do organu właściwego do wydania zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu pisemną informację o terminie, miejscu i przyczynie ich usunięcia oraz liczbie drzew lub powierzchni usuniętych krzewów, a także dokumentację fotograficzną przedstawiającą przeznaczone do usunięcia drzewo lub krzew.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, organ właściwy do wydania zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu sporządza protokół. W protokole podaje się w szczególności informację o terminie, miejscu i przyczynie zamierzonego usunięcia drzewa lub krzewu oraz liczbie drzew lub powierzchni przeznaczonych do usunięcia krzewów oraz dołącza się dokumentację fotograficzną przedstawiającą przeznaczone do usunięcia drzewo lub krzew.

4. Protokół oraz dokumentację, o których mowa w ust. 2 i 3, organ właściwy do wydania zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu przechowuje przez okres 5 lat od końca roku, w którym usunięto drzewo lub krzew.

Art. 40y. 1. Na wniosek warsztatu terapii zajęciowej, który prowadzi działalność na terenie dotkniętym wystąpieniem powodzi, wojewoda, w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, może wydać podmiotowi prowadzącemu warsztat terapii zajęciowej, o którym mowa w art. 10b ust. 1 ustawy o rehabilitacji, polecenie zawieszenia zajęć na czas oznaczony, w związku z usuwaniem skutków powodzi.

2. Dofinansowanie ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych kosztów uczestnictwa w warsztacie terapii zajęciowej nie ulega obniżeniu, w związku z zawieszeniem zajęć, o którym mowa w ust. 1.

3. Na terenie dotkniętym wystąpieniem powodzi ustalenie, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 10b ust. 7 ustawy o rehabilitacji, krótszego niż 35 godzin tygodniowo wymiaru zajęć w warsztacie terapii zajęciowej, z powodu usuwania skutków powodzi, nie zmniejsza wysokości dofinansowania działalności tego warsztatu.

4. Na terenie dotkniętym wystąpieniem powodzi przekroczenie wymiaru dopuszczalnej nieobecności uczestnika warsztatu terapii zajęciowej na zajęciach, z powodu usuwania skutków powodzi, nie może stanowić podstawy do wykreślenia tego uczestnika z listy uczestników warsztatu terapii zajęciowej.

Rozdział 3

Pożyczki dla przedsiębiorców

Art. 41. 1. Przedsiębiorcy, o których mowa w art. 1 ust. 3, mogą ubiegać się o udzielenie pożyczki na warunkach określonych w przepisach niniejszego rozdziału.

2. Pożyczkę przedsiębiorca przeznacza na usuwanie szkód w rzeczowych aktywach trwałych lub obrotowych powstałych w wyniku powodzi w miejscu faktycznego wykonywania działalności gospodarczej; przedsiębiorca może przeznaczyć pożyczkę także na usuwanie szkód w środkach trwałych oddanych mu do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze. Pożyczka może być przeznaczona także na remont lub przystosowanie do prowadzenia działalności gospodarczej innego lokalu lub budynku, w sytuacji, gdy usuwanie szkód w dotychczasowym miejscu jej prowadzenia wiązałoby się ze zwiększonym ryzykiem powtórnego zniszczenia przez powódź w przyszłości.

3. O udzielenie pożyczki ubiegać się może przedsiębiorca, który w czasie wystąpienia powodzi:

1) wykonywał działalność gospodarczą na obszarze gmin lub miejscowości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2;

2) zatrudniał niewięcej niż 50 pracowników.

4. O udzielenie pożyczki ubiegać się może również przedsiębiorca, który zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej.

Art. 42. 1. Pożyczek udzielają fundusze pożyczkowe wybrane zgodnie z art. 51–54.

2. Środki finansowe na udzielanie pożyczek są przekazywane funduszowi pożyczkowemu w formie dotacji po wydaniu rozporządzenia, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

3. Do czasu uzyskania dotacji, o której mowa w ust. 2, fundusz pożyczkowy może wypłacać pożyczki ze środków własnych. Kwota udzielonych pożyczek podlega refundacji w ramach tej dotacji.

Art. 43. 1. Pożyczka może być udzielona przedsiębiorcy jednokrotnie do wysokości szkody poniesionej w wyniku powodzi, w związku z którą wydane zostało rozporządzenie, o którym mowa w art. 1 ust. 2, lecz niewięcej niż 200 000 zł.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca przed wystąpieniem powodzi zawarł umowę ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych, kwota pożyczki nie może przekraczać różnicy między wysokością poniesionych szkód a wysokością odszkodowania przyznanego na dzień złożenia wniosku o udzielenie pożyczki.

3. Za ubezpieczenie przedsiębiorstwa uważa się ubezpieczenie od następstw klęsk żywiołowych przynajmniej jednego ze składników majątkowych przedsiębiorstwa.

4. Oszacowania szkód poniesionych przez przedsiębiorcę dokonuje, według wyboru przedsiębiorcy:

1) komisja powołana przez fundusz pożyczkowy;

2) rzeczoznawca lub biegły uprawniony do dokonywania wyceny środków trwałych lub aktywów obrotowych;

3) rzeczoznawca majątkowy.

5. Koszt związany z oszacowaniem szkód przez rzeczoznawcę majątkowego, rzeczoznawcę lub biegłego, o których mowa w ust. 4 pkt 2 i 3, może zostać pokryty ze środków finansowych uzyskanych w ramach pożyczki.

6. Oszacowanie, o którym mowa w ust. 4, stanowi podstawę określenia przez fundusz pożyczkowy kwoty pożyczki udzielanej przedsiębiorcy. W przypadku przedsiębiorcy, który przed wystąpieniem powodzi zawarł umowę ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych, podstawę określenia przez fundusz pożyczkowy kwoty pożyczki może stanowić oszacowanie dokonane przez ubezpieczyciela.

Art. 44. 1. Wniosek o udzielenie pożyczki przedsiębiorca składa w terminie 6 miesięcy od dnia wystąpienia szkody powstałej w wyniku powodzi.

2. Do wniosku o udzielenie pożyczki przedsiębiorca dołącza:

1) zaświadczenie wydane przez wójta gminy, burmistrza lub prezydenta miasta, właściwego dla miejsca faktycznego wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej, potwierdzające, że w okresie wskazanym w zaświadczeniu przedsiębiorca poniósł szkodę w wyniku powodzi;

2) oświadczenie przedsiębiorcy o:

   a) spełnianiu warunku, o którym mowa w art. 41 ust. 3 pkt 2,

   b) faktycznym wykonywaniu działalności gospodarczej w czasie wystąpienia powodzi albo jej zawieszeniu,

   c) zawarciu przed wystąpieniem powodzi umowy ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych oraz o kwocie przyznanego odszkodowania albo niezawarciu takiej umowy.

2a. W przypadku gdy podstawą określenia kwoty pożyczki jest oszacowanie, o którym mowa w art. 43 ust. 4 pkt 2 lub 3, lub oszacowanie dokonane przez ubezpieczyciela, o którym mowa w art. 43 ust. 6, do wniosku o udzielenie pożyczki przedsiębiorca dołącza to oszacowanie wraz z dokumentacją, na podstawie której zostało ono dokonane.

3. W przypadku zawarcia przez przedsiębiorcę przed wystąpieniem powodzi umowy ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych, przedsiębiorca dołącza jej kopię do wniosku o udzielenie pożyczki.

4. Wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, nie podlega opłacie skarbowej.

5. Wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi załącznik do ustawy.

Art. 45. 1. Fundusz pożyczkowy jest obowiązany do zawarcia umowy pożyczki z przedsiębiorcą spełniającym warunki, o których mowa w art. 41 ust. 3 i 4, w terminie niedłuższym niż 14 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku o udzielenie pożyczki przez przedsiębiorcę.

2. W przypadku braków formalnych we wniosku złożonym przez przedsiębiorcę, fundusz pożyczkowy, w terminie 3 dni od dnia jego złożenia, informuje przedsiębiorcę o konieczności uzupełnienia tego wniosku.

3. Wnioski o udzielenie pożyczki fundusz pożyczkowy rozpatruje w kolejności ich złożenia. W przypadku konieczności uzupełnienia wniosku za datę jego złożenia przyjmuje się datę złożenia uzupełnionego kompletnego wniosku.

4. Wypłata pożyczki następuje niezwłocznie po zawarciu umowy pożyczki.

5. (uchylony)

Art. 46. 1. Przedsiębiorca przed upływem 6 miesięcy od dnia zawarcia umowy z funduszem pożyczkowym jest obowiązany do wykorzystania i przedstawienia rozliczenia otrzymanej pożyczki. W uzasadnionych przypadkach okres ten może być przedłużony przez fundusz pożyczkowy o kolejne 3 miesiące.

2. Za wykorzystanie pożyczki uznaje się również wydatki na cele określone w art. 41 ust. 2 poniesione przez przedsiębiorcę przed udzieleniem pożyczki.

2a. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek przedsiębiorcy oraz za zgodą funduszu pożyczkowego, dopuszczalne jest dokonywanie zmian pomiędzy wydatkami finansowanymi ze środków otrzymanej pożyczki.

3. Podstawę rozliczenia otrzymanej pożyczki stanowią rachunki lub faktury wystawione na przedsiębiorcę.

Art. 47. 1. Pożyczka wykorzystana i rozliczona zgodnie z art. 41 ust. 2 i art. 46, podlega umorzeniu z dniem złożenia do funduszu pożyczkowego rozliczenia, o którym mowa w art. 46 ust. 1.

2. Decyzję w sprawie umorzenia pożyczki wydaje fundusz pożyczkowy po dokonaniu kontroli poniesionych przez przedsiębiorcę wydatków. Do decyzji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Fundusz pożyczkowy wydający decyzję w sprawie umorzenia pożyczki jest organem pierwszej instancji.

3. Jeżeli przedsiębiorca, który przed wystąpieniem powodzi nie zawarł umowy ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych, wykorzystał i rozliczył otrzymaną pożyczkę zgodnie z art. 41 ust. 2 i art. 46, umorzeniu podlega 75 % udzielonej pożyczki. Pozostałe do spłaty 25 % kwoty pożyczki nie podlega oprocentowaniu.

4. Odmowa umorzenia pożyczki odpowiednio w całości lub w części następuje:

1) w przypadku niewykorzystania lub nierozliczenia pożyczki w całości lub w części w sposób oraz w terminach określonych w art. 41 ust. 2 i art. 46;

1a) w przypadku niewykorzystania pożyczki w całości lub w części i niedołączenia do jej rozliczenia potwierdzenia, o którym mowa w art. 47a ust. 2;

2) w przypadkach, o których mowa w art. 49 ust. 2–4.

4a. W decyzji o odmowie umorzenia pożyczki w całości lub w części określa się kwotę, do której zapłaty jest obowiązany przedsiębiorca. Kwota ta jest równa sumie nieumorzonej kwoty pożyczki oraz należnych w dniu wydania decyzji odsetek ustawowych, jeżeli są naliczane. Decyzja o odmowie umorzenia pożyczki w całości lub w części stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.

5. Od decyzji o odmowie umorzenia pożyczki w całości lub w części przysługuje przedsiębiorcy odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji.

6. Jeżeli przedsiębiorca wniósł odwołanie, o którym mowa w ust. 5, za okres od dnia jego wniesienia do dnia uprawomocnienia się wydanego w postępowaniu odwoławczym rozstrzygnięcia nie nalicza się odsetek.

Art. 47a. 1. W przypadku niewykorzystania pożyczki w całości lub w części niewykorzystana kwota pożyczki podlega zwrotowi.

2. Do rozliczenia pożyczki, o którym mowa w art. 46 ust. 1, przedsiębiorca dołącza potwierdzenie dokonania wpłaty niewykorzystanej kwoty pożyczki na rachunek bankowy funduszu pożyczkowego. W przypadku niedołączenia tego potwierdzenia przepis art. 45 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Od niewykorzystanej kwoty pożyczki niezwróconej zgodnie z ust. 2 fundusz pożyczkowy nalicza odsetki ustawowe za opóźnienie. Odsetki są liczone od dnia zawarcia umowy pożyczki.

Art. 48. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 47 ust. 3 i art. 49 ust. 3:

1) spłaty pożyczki dokonuje się zgodnie z harmonogramem ustalonym przez fundusz pożyczkowy i przedsiębiorcę;

2) okres spłaty pożyczki przez przedsiębiorcę nie może przekroczyć 3 lat od dnia zawarcia umowy pożyczki;

3) okres karencji spłaty pożyczki wynosi 9 miesięcy i jest liczony od dnia zawarcia umowy pożyczki.

2. W uzasadnionych przypadkach fundusz pożyczkowy może, na wniosek przedsiębiorcy, dokonać zmian harmonogramu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

Art. 49. 1. W ramach kontroli, o której mowa w art. 47 ust. 2, przedsiębiorca jest obowiązany, na wniosek funduszu pożyczkowego, udostępnić dokumentację związaną z wykorzystaniem udzielonej pożyczki oraz umożliwić funduszowi dokonanie czynności niezbędnych do ustalenia prawidłowości wykorzystania pożyczki.

2. W przypadku:

1) odmowy umożliwienia funduszowi pożyczkowemu przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1 – przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu otrzymanej pożyczki,

2) nierozliczenia pożyczki w całości lub w części w terminie określonym w art. 46 ust. 1 – przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu nierozliczonej kwoty pożyczki

– wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia zawarcia umowy pożyczki.

3. W przypadku stwierdzenia w ramach kontroli przez fundusz pożyczkowy, że pożyczka lub jej część została wykorzystana niezgodnie z celem określonym w art. 41 ust. 2, przedsiębiorca jest obowiązany do spłaty wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem kwoty pożyczki powiększonej o odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od dnia zawarcia umowy pożyczki.

4. W przypadku złożenia nieprawdziwego oświadczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 2 pkt 2, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu otrzymanej pożyczki wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia zawarcia umowy pożyczki.

5. Decyzja o odmowie umorzenia pożyczki w całości lub w części, o której mowa w art. 47 ust. 4a, stanowi podstawę do zwrotu lub spłaty przez przedsiębiorcę pożyczki lub jej części. Zwrotu pożyczki lub jej części przedsiębiorca dokonuje w terminie 14 dni od dnia doręczenia mu tej decyzji.

Art. 49a. 1. Należności funduszu pożyczkowego z tytułu niespłaconych lub niezwróconych pożyczek lub ich części mogą zostać umorzone w całości lub w części, jeżeli:

1) przedsiębiorca będący osobą fizyczną zmarł, nie pozostawiając żadnego majątku albo majątek pozostawiony nie podlega egzekucji na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2026 r. poz. 268, 516, 739 i 1003) lub ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, albo pozostawił jedynie przedmioty codziennego użytku domowego;

2) przedsiębiorca będący osobą prawną został wykreślony z właściwego rejestru osób prawnych przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować należność, a odpowiedzialność z tytułu należności nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie;

3) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji tej należności lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne;

4) przedsiębiorca będący jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną uległ likwidacji;

5) zachodzi ważny interes dłużnika lub interes publiczny.

2. Decyzję w sprawie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1, wydaje fundusz pożyczkowy. W przypadku gdy należność funduszu pożyczkowego przekracza 5000 zł, decyzja w sprawie jej umorzenia wymaga zgody ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. Do decyzji w sprawie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Od decyzji wydanej przez fundusz pożyczkowy przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki.

4. Umorzenie należności funduszu pożyczkowego na podstawie ust. 1 pkt 5 stanowi dla przedsiębiorcy pomoc *de minimis* udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady *de minimis*.

Art. 49b. Przed wydaniem decyzji o umorzeniu należności funduszu pożyczkowego na podstawie art. 49a ust. 1 pkt 5 fundusz pożyczkowy jest obowiązany wystąpić do przedsiębiorcy o przedłożenie dokumentacji, o której mowa w art. 37 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 500).

Art. 50. Spłata, o której mowa w art. 47 ust. 3 i art. 49 ust. 3, oraz zwrot, o którym mowa w art. 47a ust. 1 i art. 49 ust. 2 i 4, są dokonywane na rachunek bankowy funduszu pożyczkowego.

Art. 50a. 1. Do należności funduszu pożyczkowego z tytułu spłaty lub zwrotu pożyczki lub jej części, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

2. Do dochodzenia należności funduszu pożyczkowego z tytułu spłaty lub zwrotu pożyczki lub jej części stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 51. 1. Wyboru funduszu pożyczkowego minister właściwy do spraw gospodarki dokonuje w drodze konkursu.

2. Informacja o konkursie jest zamieszczana w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. W informacji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki podaje obszar, na którym mają być udzielane pożyczki w przypadku wystąpienia powodzi, przewidywany okres, w którym fundusz pożyczkowy będzie obowiązany do udzielania pożyczek, termin składania ofert niekrótszy niż 15 dni roboczych od dnia zamieszczenia informacji oraz zasady oceny ofert składanych przez fundusze pożyczkowe.

Art. 52. 1. Przez fundusz pożyczkowy rozumie się osobę prawną, która:

1) nie działa w celu osiągnięcia zysku lub przeznacza zysk na cele statutowe;

2) uchwałą właściwego organu utworzyła fundusz pożyczkowy przeznaczony wyłącznie na udzielanie pożyczek przedsiębiorcom.

2. O udzielanie pożyczek przedsiębiorcom dotkniętym skutkami powodzi może ubiegać się fundusz pożyczkowy, który:

1) nie poniósł straty w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok ogłoszenia konkursu;

2) nie zalegał ze zobowiązaniami publicznoprawnymi na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc ogłoszenia konkursu.

Art. 53. 1. Wybór funduszu pożyczkowego jest dokonywany na podstawie następujących kryteriów:

1) doświadczenia w udzielaniu pożyczek;

2) organizacji udzielania pożyczek;

3) zasobów kadrowych przewidzianych do udzielania pożyczek;

4) miejsca prowadzenia działalności statutowej przez fundusz pożyczkowy.

2. Do oferty fundusz pożyczkowy dołącza:

1) kopię sprawozdania finansowego za ostatni zamknięty rok bilansowy;

2) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego lub innego równoważnego rejestru;

3) oświadczenie o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 i ust. 2.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki, ogłasza wynik konkursu. Ogłoszenie zawiera listę funduszy pożyczkowych, które złożyły ofertę, wraz z danymi teleadresowymi. Odwołanie od wyniku konkursu nie przysługuje.

Art. 54. 1. Z funduszem pożyczkowym, który wygrał konkurs, o którym mowa w art. 51 ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki zawiera umowę określającą:

1) zasady i termin przekazywania i rozliczania dotacji;

2) okres, w którym fundusz pożyczkowy będzie obowiązany do udzielania pożyczek;

3) sposób i tryb informowania o wykorzystaniu przez fundusz pożyczkowy środków dotacji;

4) zasady składania przez fundusz pożyczkowy ministrowi właściwemu do spraw gospodarki sprawozdań o wykorzystaniu dotacji i stanie realizacji umów z przedsiębiorcami.

2. W przypadku niepodpisania z wybranym na podstawie przeprowadzonego konkursu funduszem pożyczkowym umowy, o której mowa w ust. 1, jest ona podpisywana z kolejnym funduszem pożyczkowym spełniającym kryteria, o których mowa w art. 53, bez konieczności powtórnego ogłaszania konkursu.

Art. 55. 1. Dotacja jest gromadzona na wyodrębnionym rachunku funduszu pożyczkowego i podlega rozliczeniu po upływie terminu określonego w umowie, o której mowa w art. 54 ust. 1.

2. Kwota dotacji niewypłacona przedsiębiorcom oraz odsetki powstające na rachunku, o którym mowa w ust. 1, podlegają zwrotowi do budżetu państwa.

3. Część dotacji przekazanej funduszowi pożyczkowemu może być przeznaczona na pokrycie kosztów operacyjnych tego funduszu ponoszonych w związku z udzielaniem pożyczek realizowanym na podstawie umowy, o której mowa w art. 54 ust. 1.

4. Kosztami operacyjnymi są:

1) wynagrodzenia ogółem pracowników funduszu pożyczkowego;

2) zakup materiałów i artykułów biurowych;

3) zakup usług zewnętrznych związanych z obsługą udzielanych pożyczek oraz informowaniem o możliwości ubiegania się o pożyczkę;

4) diety i inne należności za czas podróży służbowej pracownika funduszu pożyczkowego związanej z obsługą udzielanych pożyczek – do wysokości określonej w przepisach wydanych przez ministra właściwego do spraw pracy w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej, z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju;

5) koszty działalności komisji, o której mowa w art. 43 ust. 4 pkt 1;

6) koszty działań windykacyjnych ponoszone przez fundusz pożyczkowy w związku z niedokonywaniem przez przedsiębiorców spłaty lub zwrotu udzielonych im pożyczek.

5. Środki dotacji przeznaczane na pokrycie kosztów operacyjnych funduszu pożyczkowego nie mogą przekraczać wysokości 5 % kwoty wypłaconych przez ten fundusz pożyczek.

Art. 56. Środki otrzymane przez fundusze pożyczkowe ze spłaty i zwrotu pożyczek oraz odsetki spłacane przez przedsiębiorców podlegają zwrotowi do budżetu państwa.

Art. 57. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego:

1) kwoty pożyczek umorzonych zgodnie z art. 47 ust. 1–3;

2) dotacje, o których mowa w art. 42 ust. 2, otrzymane przez fundusze pożyczkowe.

2. Nie uważa się za koszty uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych wydatków i kosztów bezpośrednio sfinansowanych z dotacji, o których mowa w art. 42 ust. 2, otrzymanych przez fundusze pożyczkowe.

3. Do zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przepisy art. 8 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3a[31)]

Rekultywacja, scalanie i wykup gruntów zdewastowanych w wyniku powodzi lub gruntów zdegradowanych w wyniku powodzi

Art. 57a. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o gruntach:

1) zdewastowanych w wyniku powodzi – należy przez to rozumieć grunty rolne lub leśne, które utraciły całkowicie wartość użytkową w wyniku wystąpienia powodzi;

2) zdegradowanych w wyniku powodzi – należy przez to rozumieć grunty rolne lub leśne, których wartość użytkowa została ograniczona w wyniku wystąpienia powodzi.

Art. 57b. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do:

1) rekultywacji gruntów stosuje się przepisy ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 82 oraz z 2026 r. poz. 781, 875 i 1155);

2) scalania gruntów stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1197).

Art. 57c. 1. W przypadku gruntów rolnych zdewastowanych w wyniku powodzi i gruntów rolnych zdegradowanych w wyniku powodzi, starosta, na wniosek właściciela tych gruntów złożony w terminie 6 miesięcy od dnia wystąpienia powodzi, dokonuje analizy zasadności ich rekultywacji na cele rolnicze oraz możliwości otrzymania przez właściciela tych gruntów w zamian gruntów o równej wartości szacunkowej ustalonej zgodnie z art. 57i w wyniku scalenia z wykorzystaniem gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa, w tym gruntów wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa.

2. Analiza, o której mowa w ust. 1, obejmuje:

1) określenie stopnia utraty lub ograniczenia wartości użytkowej gruntów rolnych;

2) ocenę zasadności rekultywacji gruntów, o których mowa w ust. 1, na cele rolnicze;

3) ocenę zagrożenia ponowną dewastacją lub degradacją gruntów rolnych w wyniku wystąpienia powodzi.

3. Stopień utraty lub ograniczenia wartości użytkowej gruntów rolnych ustala się na podstawie opinii upoważnionego przez starostę rzeczoznawcy, który posiada wiedzę i doświadczenie z zakresu gleboznawstwa, klasyfikacji gruntów oraz bonitacji gleb. Opinia rzeczoznawcy określa kierunek zagospodarowania tych gruntów albo kierunek ich rekultywacji oraz zawiera zakres rzeczowy rekultywacji wraz z kosztorysem prac. Przy sporządzaniu opinii rzeczoznawca nie jest związany ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczącymi gruntów rolnych objętych opinią.

4. Rekultywację gruntów, o których mowa w ust. 1, na cele rolnicze uznaje się za niezasadną, jeżeli analiza, o której mowa w ust. 1, wykaże, że:

1) koszt rekultywacji tych gruntów przekracza pięciokrotność średniej ceny 1 ha gruntów rolnych w województwie, w którym są one położone, wynikającej z danych statystyki publicznej udostępnianych przez Główny Urząd Statystyczny w Banku Danych Lokalnych, według ostatnich danych dostępnych dla roku poprzedzającego rok wystąpienia powodzi lub

---

31) Rozdział dodany przez art. 1 ustawy z dnia 31 lipca 2026 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi oraz ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. poz. 1155), która weszła w życie z dniem 16 września 2026 r.

2) grunty te są położone na obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi co najmniej 10 %, lub

3) grunty te są położone na obszarze istniejących lub planowanych polderów zalewowych albo planowanych do budowy zbiorników służących ochronie przeciwpowodziowej, wskazanych w aktach planowania przestrzennego lub planach zarządzania ryzykiem powodziowym.

5. Jeżeli z analizy, o której mowa w ust. 1, wynika, że rekultywacja gruntów, o których mowa w ust. 1, na cele rolnicze jest niezasadna, starosta wydaje decyzję o odmowie przeprowadzenia tej rekultywacji.

Art. 57d. 1. Grunty zdewastowane w wyniku powodzi i grunty zdegradowane w wyniku powodzi, w odniesieniu do których starosta wydał decyzję o odmowie przeprowadzenia rekultywacji na cele rolnicze, wydziela się w wyniku scalenia na rzecz Skarbu Państwa. Dotychczasowemu właścicielowi tych gruntów wydziela się w zamian grunty o równej wartości szacunkowej ustalonej zgodnie z art. 57i.

2. Grunty wydzielone w wyniku scalenia pod drogi dojazdowe do gruntów rolnych i leśnych stają się własnością gminy z dniem, w którym decyzja o zatwierdzeniu projektu scalenia gruntów stała się ostateczna.

3. Grunty, o których mowa w ust. 1, stają się własnością Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o zatwierdzeniu projektu scalenia gruntów stała się ostateczna, i z tym dniem wchodzą w skład zasobu nieruchomości Skarbu Państwa.

Art. 57e. 1. Postępowaniem scaleniowym prowadzonym na podstawie niniejszego rozdziału mogą być objęte grunty:

1) zdewastowane w wyniku powodzi lub grunty zdegradowane w wyniku powodzi;

2) sąsiadujące z gruntami, o których mowa w pkt 1, jeżeli objęcie ich postępowaniem scaleniowym jest uzasadnione celami scalenia;

3) stanowiące własność Skarbu Państwa, w tym grunty wchodzące w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, możliwe do wykorzystania jako grunty o równej wartości szacunkowej za grunty, o których mowa w pkt 1 i 2;

4) sąsiadujące z gruntami, o których mowa w pkt 3, choćby nie stanowiły własności Skarbu Państwa, jeżeli objęcie ich postępowaniem scaleniowym jest uzasadnione celami scalenia.

2. Starosta określa obszar scalenia, którym mogą być objęte grunty położone na terenie jednej gminy lub kilku gmin. Obszar scalenia nie musi stanowić zwartego kompleksu gruntów.

3. W celu umożliwienia wydzielenia gruntów o równej wartości szacunkowej za grunty będące przedmiotem umowy dzierżawy, za zgodą dzierżawcy oraz podmiotu gospodarującego nieruchomością Skarbu Państwa stanowiącą przedmiot umowy dzierżawy, do scalenia mogą być włączone grunty będące przedmiotem tej umowy.

Art. 57f. 1. Postępowanie scaleniowe wszczyna się z urzędu.

2. Przed wszczęciem postępowania scaleniowego starosta, w uzgodnieniu z samorządem województwa, dokonuje analizy możliwości przeprowadzenia postępowania scaleniowego, biorąc pod uwagę w szczególności:

1) wynik konsultacji z właścicielami gruntów zdewastowanych w wyniku powodzi lub gruntów zdegradowanych w wyniku powodzi;

2) informację od podmiotu gospodarującego nieruchomościami Skarbu Państwa o gruntach, które mogą zostać objęte scaleniem;

3) proponowany obszar scalenia;

4) zakres zagospodarowania poscaleniowego;

5) termin oraz szacowane koszty wykonania scalenia gruntów i zagospodarowania poscaleniowego;

6) wpływ planowanego scalenia gruntów oraz zagospodarowania poscaleniowego na środowisko, w tym na obszary Natura 2000.

Art. 57g. Prace scaleniowe oraz zagospodarowanie poscaleniowe finansuje się ze środków budżetu państwa pochodzących z rezerwy celowej przeznaczonej na przeciwdziałanie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków.

Art. 57h. 1. Prace scaleniowe koordynuje i wykonuje samorząd województwa przy pomocy jednostek organizacyjnych właściwego samorządu województwa utworzonych do realizacji tych zadań, a w przypadku braku takich jednostek – na podstawie porozumienia z innym samorządem województwa.

2. Przez prace scaleniowe realizowane na gruntach zdewastowanych w wyniku powodzi lub gruntach zdegradowanych w wyniku powodzi rozumie się także prace i czynności niezbędne do:

1) określenia obszaru scalenia;

2) opracowania projektu scalenia gruntów;

3) wyznaczenia na gruncie projektu scalenia gruntów i okazania go uczestnikom scalenia;

4) stabilizacji punktów granicznych projektu scalenia gruntów trwałymi znakami granicznymi, chyba że warunki terenowe na to nie pozwalają.

Art. 57i. 1. Wartość gruntów objętych scaleniem szacuje się na podstawie danych z ewidencji gruntów i budynków według stanu ujawnionego w tej ewidencji na dzień poprzedzający dzień wystąpienia powodzi.

2. Szacunek części składowych gruntów podlegających scaleniu jest wykonywany przez rzeczoznawcę majątkowego. W szacunku nie uwzględnia się wartości krzewów i drzew w wieku do 10 lat, niebędących nasadzeniami.

Art. 57j. 1. Decyzja starosty o zatwierdzeniu projektu scalenia gruntów stanowi podstawę do zmiany umowy dzierżawy przez podmiot gospodarujący nieruchomościami Skarbu Państwa albo rozwiązania umowy dzierżawy bez odszkodowania za wcześniejsze rozwiązanie tej umowy.

2. Rozwiązanie umowy dzierżawy i wydanie nieruchomości następują w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o zatwierdzeniu projektu scalenia gruntów stała się ostateczna. Do rozwiązania umowy dzierżawy nie jest wymagana zgoda dzierżawcy.

Art. 57k. 1. Termin objęcia w posiadanie gruntów wydzielonych w wyniku scalenia nie może być dłuższy niż 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o zatwierdzeniu projektu scalenia gruntów stała się ostateczna.

2. Jeżeli grunty wydzielone w wyniku scalenia były objęte umową dzierżawy, objęcie tych gruntów w posiadanie może nastąpić niewcześniej niż po ich wydaniu przez dzierżawcę zgodnie z art. 57j ust. 2.

Art. 57l. 1. W przypadku gdy w wyniku analizy, o której mowa w art. 57f ust. 2, starosta ustali, że w zamian za grunty zdewastowane w wyniku powodzi lub grunty zdegradowane w wyniku powodzi, w odniesieniu do których wydał decyzję o odmowie przeprowadzenia rekultywacji na cele rolnicze, nie ma możliwości wydzielenia na rzecz właściciela tych gruntów gruntów o równej wartości szacunkowej ustalonej zgodnie z art. 57i, starosta:

1) informuje właściciela tych gruntów o możliwości złożenia wniosku, o którym mowa w pkt 2;

2) na wniosek właściciela tych gruntów złożony w terminie 6 miesięcy od dnia doręczenia informacji, o której mowa w pkt 1, wydaje decyzję o ich wykupie na rzecz Skarbu Państwa.

2. Jeżeli przypadek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy części działki ewidencyjnej, wykupowi podlega geodezyjnie wydzielona część tej działki. Jeżeli pozostała część działki ewidencyjnej nie nadaje się do prawidłowego wykorzystywania na dotychczasowe cele, wykupowi podlega również ta część.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, określa się wartość gruntów podlegających wykupowi.

4. Wartość gruntów podlegających wykupowi ustala się na podstawie opinii rzeczoznawcy majątkowego, według stanu tych gruntów na dzień poprzedzający dzień wystąpienia powodzi oraz według wartości rynkowej tych gruntów na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

5. Przy ustalaniu stanu gruntów, o którym mowa w ust. 4, uwzględnia się dane ujawnione w ewidencji gruntów i budynków w zakresie użytków gruntowych, klas bonitacyjnych oraz powierzchni tych użytków.

6. Z dniem, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 2, stała się ostateczna, grunty podlegające wykupowi stają się własnością Skarbu Państwa.

7. Zapłata kwoty odpowiadającej wartości gruntów określonej w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, następuje w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

8. Wykup gruntów zdewastowanych w wyniku powodzi lub gruntów zdegradowanych w wyniku powodzi finansuje się ze środków budżetu państwa pochodzących z rezerwy celowej przeznaczonej na przeciwdziałanie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków.

Rozdział 4

Przepisy zmieniające, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 58. (pominięty)

Art. 59. (pominięty)

Art. 60. Do dnia 31 grudnia 2011 r. wnioski, o których mowa w art. 23 ust. 1, składa się kierownikowi właściwego Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Art. 61. Pierwszy konkurs, o którym mowa w art. 51 ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki ogłosi w okresie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 62. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia[32)].

[32)] Ustawa została ogłoszona w dniu 3 listopada 2011 r.

Załącznik do ustawy z dnia 16 września 2011 r.
(Dz. U. z 2026 r. poz. 1429)

WZÓR

.....
(pieczęć organu)

Zaświadczenie

Na podstawie art. 44 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. z 2026 r. poz. 1429) potwierdzam, że przedsiębiorca

.....

.....
(nazwa/imię i nazwisko oraz adres przedsiębiorcy)

.....
(numer NIP)

w okresie .....

poniósł szkodę w wyniku powodzi, która wystąpiła na terenie

.....
(nazwa miejscowości/gminy)

.....
(podpis organu)